

---

# ШРИМАД БХАГАВАТАМ

ДЕВЕТА ПЕСЕН:  
ОСВОБОЖДЕНИЕ

---

**ТАЗИ СТРАНИЦА Е УМИШЛЕНО ПРАЗНА.**

## СЪДЪРЖАНИЕ:

Глава 1: Цар Судюмна се превръща в жена .....	2
Глава 2: Династиите на синовете на Ману.....	6
Глава 3: Сватбата на Суканя и Чявана Муни.....	10
Глава 4: Амбариша Махараджа оскърбен от Дурваса Муни .....	14
Глава 5: Животът на Дурваса Муни е пощаден .....	21
Глава 6: Падението на Саубхари Муни .....	25
Глава 7: Потомците на цар Мандхата.....	31
Глава 8: Синовете на Сагара срещат Бог Капиладева.....	35
Глава 9: Династията на Амшуман.....	39
Глава 10: Забавленията на Върховния Бог Рамачандра.....	45
Глава 11: Бог Рамачандра управлява света.....	52
Глава 12: Династията на Куша, синът на Бог Рамачандра .....	56
Глава 13: Династията на Махараджа Ними .....	59
Глава 14: Цар Пурурава е запленил от Урваши.....	62
Глава 15: Парашурама, въплъщението на Бога в облик на воин.....	68
Глава 16: Бог Парашурама унищожават класата, управляваща света.....	73
Глава 17: Династиите на синовете на Пурурава .....	77
Глава 18: Цар Яяти възвръща младостта си.....	80
Глава 19: Цар Яяти постигна освобождение .....	85
Глава 20: Династията на Пуру.....	89
Глава 21: Династията на Бхарата.....	93
Глава 22: Потомците на Аджамидха .....	97
Глава 23: Династиите на синовете на Яяти .....	102
Глава 24: Кришна, Върховният Бог .....	106

## ГЛАВА 1: ЦАР СУДЮМНА СЕ ПРЕВРЪЩА В ЖЕНА

---

**9.1.1** Цар Парикшит рече: Господарю мой, Шукадева Госвами, ти обясни задълбочено всички периоди на различните Ману и прекрасните действия на Върховния Бог, който има неограничен потенциал. Аз съм щастливец да чуя всичко това от теб.

**9.1.2-3** Сатяврата, светият цар на Дравидадеша, който получи духовно знание в края на последното хилядолетие по милостта на Върховния, по-късно стана Ваивасвата Ману, синът на Вивасван, в следващата манвантара (период на Ману). Получих това знание от теб. Разбрах също, че царе като Икшваку бяха негови синове, както ти вече обясни.

**9.1.4** О велики благополучни Шукадева Госвами, о велики брахмана, любезно ни обясни поотделно за династиите и характеристиките на всички тези царе; ние сме винаги нетърпеливи да слушаме такива слова от теб.

**9.1.5** Любезно ни разкажи за способностите на всички прочути царе, родени в династията на Ваивасвата Ману, включително тези, които вече са напуснали, тези които ще се появят в бъдеще, и тези които царуват в момента.

**9.1.6** Сута Госвами каза: Когато Шукадева Госвами, най-великият познавач на религиозните принципи, бе така запитан от Махараджа Парикшит в групата на всички учени познавачи на Ведическо знание, той продължил да говори.

**9.1.7** Шукадева Госвами продължил: О царю, победителю на враговете си, чуй сега от мен в големи подробности за династията на Ману. Аз ще ти я опиша, доколкото е възможно, въпреки че никой не може да каже всичко, дори и за стотици години.

**9.1.8** Трансценденталната Върховна Личност, Свръхдушата във всички живи същества, които се намират в различни състояния на живот, висши или нисши, съществуваше в края на хилядолетието, когато го нямаше нито този проявен космос, нито нещо друго освен Него.

**9.1.9** О царю Парикшит, от пъпа на Върховния Бог се появи златен лотос, от който четириликият Бог Брахма приема раждане.

**9.1.10** От ума на Бог Брахма се роди Маричи, от семето на Маричи се появи Кашяпа, а от Кашяпа чрез утробата на дъщерята на Дакша, Адити, прие рождение Вивасван.

**9.1.11-12** О царю, най-добър от династията на Бхарата, от Вивасван чрез утробата на Самгя, се роди Шраддхадева Ману. Шраддхадева Ману, който победи сетивата си, получи синове чрез утробата на своята съпруга, Шраддха. Имената на тези синове са Икшваку, Нрига, Шарияти, Дишта, Дришта, Карушака, Нариянта, Пришадха, Набхага и Кави.

**9.1.13** Първоначално Ману нямаше синове. Тогава, за да се сдобие със син, великият светец Васишха, който бе много вещ в духовното знание, направи жертвоприношение, за да удовлетвори полубоговете Митра и Варуна.

**9.1.14** По време на приношението, Шраддха, жената на Ману, която спазваше обет да пие само мляко, се приближи до свещеника, който поднасяше жертвата, предлагайки почитания към него, и помоли за дъщеря.

**9.1.15** Инструктиран от главния свещеник: "Сега извърши възлиянието," извършващият приношението жрец взе пречистено масло за предлагане. Тогава той си спомни молбата на съпругата на Ману и изпълни приношението, изричайки думата "вашат".

**9.1.16** Ману бе започнал това жертвоприношение, за да получи син, но поради това, че свещеникът беше отклонен от искането на съпругата на Ману, се роди дъщеря на име Ила. Виждайки дъщерята, Ману не остана много доволен. Тогава той заговори на своя гуру Васишча както следва.

**9.1.17** Господарю мой, всички вие сте вещи в изричането на Ведически мантри. Как тогава се получи противоположен на желаното резултат? Такава е моята жалба. Не би трябвало да има противоположен резултат от Ведическите мантри.

**9.1.18** Вие всички сте себеконтролиращи се, добре балансирани в ума и със знание за Абсолютната Истина. И поради аскетизъм и себеотрицание сте напълно пречистени от всички материални замърсявания. Вашите думи, както тези на полубоговете, никога не отиват напразно. Тогава как е възможно решителността ви да срещне провал?

**9.1.19** Като чу тези думи от Ману, могъщият праядо Васишча разбра за противоречието от страна на свещеника. Тогава той заговори както следва на сина на бога-слънце.

**9.1.20** Това разминаване в целта се дължи на отклонението на свещеника от първоначалната цел. Въпреки това, благодарение на собствените си добродетели, аз ще ти дам добър син.

**9.1.21** Шукадева Госвами каза: О царю Парикшит, след като най-прославеният и могъщ Васишча взе това решение, той отправи молитви към Върховния Бог, Вишну, да превърне Ила в момче.

**9.1.22** Върховният Бог, най-великият господар, бидейки удовлетворен от Васишта, му даде благословията си. Тогава Ила бе превърната в прекрасно момченце на име Судюмна.

**9.1.23-24** О царю Парикшит, този герой Судюмна, заедно с няколко министри и придружители, яздейки кон от Синдхупрадеша, веднъж отиде в гората на лов. Той носеше броня, лъкове и стрели, и бе много красив. Докато преследваше животните и ги убиваше, той достигна северната част на гората.

**9.1.25** Там на север, на върховете на Планината Меру, се намира гора, позната като Сукумара, където Бог Шива винаги се наслаждава с Ума. Садюмна навлезе в тази гора.

**9.1.26** О царю Парикшит, още щом навлезе в гората Судюмна, който бе ловък в покоряването на враговете си, се видя превърнат в жена, а своя кон - в кобила.

**9.1.27** Когато неговите придружители също видяха, че техният пол се е преобразувал в противоположния, те всички много се натъжиха, споглеждайки се един друг.

**9.1.28** Махараджа Парикшит каза: О най-всемогъщи брахмана, защо това място е толкова специално и кой му е дал силата? Любезно отговори на този въпрос, защото съм много нетърпелив да науча.

**9.1.29** Шукадева Госвами отговори: Великите свети личности, които стриктно спазваха духовните правила и предписания, и чието собствено сияние разсейваше мрака във всички посоки, веднъж дойдоха да посетят Бог Шива в тази гора.

**9.1.30** Когато богинята Амбика видя великите светци, тя много се засрами, защото в този момент бе гола. Тя веднага стана от скута на съпруга си и се опита да покрие гърдите си.

**9.1.31** Виждайки, че Бог Шива и Парвати са заети със сексуални отношения, всички велики светци веднага се отказаха да вървят по-нататък и тръгнаха за ашрама на Нара-Нараяна.

**9.1.32** Тогава, само за да удовлетвори съпругата си, Бог Шива каза: “Всяко мъжко същество влизайки в това място, веднага ще се превръща в женско!”

**9.1.33** Оттогава никой мъж не е влязъл в гората. Но сега цар Судюмна, превърнат в жена, започна да скита със своите придружители от една гора в друга.

**9.1.34** Судюмна бе превърнат в най-красивата жена, която възбуждаше сексуални желаниа и бе заобиколена от други жени. Като видя тази красавица, разхождаща се близо до ашрама му, Будха, синът на луната, веднага я пожела.

**9.1.35** Красивата жена също пожела да приеме Будха, сина на царя на луната, за съпруг. Така Будха оплоди утробата ѝ със син на име Пурурава.

**9.1.36** Аз чух от достоверен източник, че цар Судюмна, синът на Ману, който постигна женственост по този начин, си спомни за своя семеен духовен учител, Васищха.

**9.1.37** Когато видя окаяното състояние на Судюмна, Васищха бе много огорчен. Желаете Судюмна да си възвърне мъжеството, Васищха отново започна да обожава Бог Шанкара (Шива).

**9.1.38-39** О царю Парикшит, Бог Шива бе удовлетворен от Васищха. Тогава, хем да го зарадва, хем да спази и думата си към Парвати, Бог Шива каза на този светец: “Твоят ученик Судюмна може да бъде мъж за един месец и жена в следващия. По този начин той ще управлява света както желае.”

**9.1.40** Оттогава, благоприятстван от духовния си учител, в изпълнение на думите на Бог Шива, Судюмна възвръщаше мъжествеността си всеки втори месец и по този начин управляваше царството, въпреки че гражданите не бяха удовлетворени от това.

**9.1.41** О Царю, Судюмна имаше трима много благочестиви синове - Уткала, Гая и Вимала, които станаха царе на Дакшина-патха.

**9.1.42** След това, когато Судюмна, царят на света, бе в преклонна възраст, той остави цялото царство на своя син Пурурава и се оттегли в гората.

## ГЛАВА 2: ДИНАСТИИТЕ НА СИНОВЕТЕ НА МАНУ

---



**9.2.1** Шукадева Госвами каза: Впоследствие, след като неговият син се бе отправил към гората, за да приеме стъпалото *ванапратха*, Ваивасвата Ману [Шраддхадева], желаейки да се сдобие с повече синове, извърши сурови покаяния на брега на Ямуна в продължение на сто години.

**9.2.2** Сетне, заради желанието си да има синове, Ману, известен като Шраддхадева, обожавана Върховния Бог, Божествената личност, Господаря на полубоговете. Така той се сдобил с десет сина досущ като самия него. Сред всички тях Икшваку беше най-голям.

**9.2.3** Сред тези синове, Пришадхра, следвайки заръката на своя духовен учител, се занимаваше със закрила на кравите. Той ги охраняваше през цялата нощ, застанал отпред с меч си.

**9.2.4** Една нощ, когато във валеше дъжд, един тигър се промъкна в обора. Щом го видяха, всички крави, които си лежах, се изправиха уплашени и се пръснаха насам-натам из обора.

**9.2.5-6** Когато тигърът, който бе много силен, сграбчи една крава, тя изпищя от болка и страх, и Пришадхра, чувайки писъка, незабавно се отправи в посока на звука. Той взе меч си, но понеже звездите в небето бяха забулени от облаци, сбърка кравата с тигъра и по погрешка отсече главата ѝ с голям замах.

**9.2.7** Тъй като ухото на тигъра беше отсечено от върха на меч, тигърът много се уплаши и избяга от мястото, оставяйки кървава дияра по улицата.

**9.2.8** На сутринта, когато Пришадхра, който бе напълно способен да победи врага си, видя, че е убил кравата, макар през нощта да си бе мислил, че е посякъл тигъра, той стана много нещастен.

**9.2.9** Макар че Пришадхра бе извършил този грях несъзнателно, Васищха, семейният жрец, го прокле с думите, „В следващия си живот няма да можеш да станеш *кшатрия*. Вместо това ще се родиш като *шудра*, защото уби тази крава.”

**9.2.10** Когато героят Пришадхра бе прокълнат така от своя духовен учител, той прие проклятието с допрени длани. След това, обуздавайки сетивата си, той прие обетът за *брахмачария*, който се одобрява от всички велики мъдреци.

**9.2.11-13** Впоследствие, Пришадхра се освободи от всичките си отговорности, сдобил се със спокойствие на ума и установил контрол над сетивата си. Неповлиян от материалните условия, удовлетворен от това, което бе достъпно по милостта на Бога, за да поддържа тялото и душата си заедно, и отнасящ се еднакво към всички, той насочи вниманието си изцяло към Върховния Бог, Вāсудева, който е трансценденталната Свръхдуша, освободена от материалното замърсяване. Пришадхра, напълно удовлетворен от чистото знание, винаги задържаше ума си върху Върховния Бог и така постигна чисто предано служене към Него, като започна да пътува по целия свят, без да бъде привлечен към материалните дейности, сякаш бе глух, нем и слеп.

**9.2.14** С това отношение, Пришадхра се стана велик светец, и когато навлезе в гората и видя пламтящ горски пожар, той се възползва от възможността да изгори тялото си в огъня. Така постигна духовния свят отвъд.

**9.2.15** Понеже не му се искаше да приема материалното наслаждение, най-младият син на Ману на име Кави, изостави царството преди да възмъжее. Придружен от другарите си,

той се отправи към гората, винаги погълнат в мисли за сияйния Върховен Бог в дълбините на сърцето си. Така постигна съвършенство.

**9.2.16** С Каруша, друг син на Ману, започна династията Каруша, род на *кшатрии*. Кшатриите Каруша властваха над земите в северна посока. Те бяха знаменити закрилници на *брахминската* култура и бяха до един стриктно религиозни.

**9.2.17** От сина на Ману на име Дхрища започна каста на *кшатриите*, наречена Дхарща, чиито членове постигнаха позицията на *брахмани* в този свят. Тогава, от сина на Ману, наречен Нрига, се появи Сумати. От Сумати дойде Бхутаджьоти, а от Бхутаджьоти – Васу.

**9.2.18** Синът на Васу бе Пратика, чийто син бе Огхаван. Синът на Огхаван също бе известен като Огхаван, а дъщеря му се казваше Огхавати. Сударшана се омъжи за тази дъщеря.

**9.2.19** От Нарисянта се появи син на име Читрасена, а от него син на име Рикша. От Рикша се появи Мидхван, от Мидхван – Пурна, а от Пурна – Индрасена.

**9.2.20** От Индрасена дойде Витихотра, от Витихотра – Сатяшрава, от Сатяшрава – син на име Урушрава, а от Урушрава – Девадатта.

**9.2.21** От Девадатта се появи син, известен като Агнивешя, който беше самият бог на огъня Агни. Този син, който беше прословут светец, беше добре познат като Канина и Джатукарня.

**9.2.22** О царю, Агнивешя сложи началото на *брахминската* династия, известна като Агнивешяяна. След като ти описах потомците на Нарисянта, сега нека ти опиша тези на Дища. Моля те чуй от мен.

**9.2.23-24** Дища имаше син на име Набхага. Този Набхага, който е различен от описания по-късно Набхага, стана *ваишия* по професия. Синът на Набхага бе известен като Бхаландана, синът на Бхаландана бе Ватсаприти, а неговия син бе Прамшу. Синът на Прамшу бе Прамати, синът на Прамати – Кханитра, синът на Кханитра – Чакшуша, а неговият син – Вивимшати.

**9.2.25** Синът на Вивимшати беше Рамбха, чийто син бе великият и религиозен цар Кханинетра. О царю, синът на Кханинетра беше цар Карандхама.

**9.2.26** От Карандхама се роди син на име Авикшит, а от Авикшит син на име Марутта, който стана император. Великият мистик Самварта, синът на Ангира, ангажира Марутта в извършването на жертвоприношение [ягя].

**9.2.27** Принадлежностите за извършване на жертвоприношението от цар Марутта бяха изключително красиви, защото всичко беше направено от злато. Наистина, няма друго жертвоприношение, което да може да се сравни с неговото.

**9.2.28** В това жертвоприношение, цар Индра се опияни от голямото количество *сома-раса*, което изпи. *Брахманите* получиха обилни дарове и затова бяха удовлетворени. На това жертвоприношение, различните полубогове, които управляват ветровете, поднесоха храни, а *вишвадевите* бяха сред събралите се.

**9.2.29** Синът на Марутта беше Дама, синът на Дама – Раджявардхана, синът на Раджявардхана – Судхрити, а неговият син бе Нара.

**9.2.30** Синът на Нара беше Кевала, а неговия син бе Дхундхуман, чийто син бе Вегаван. Синът на Вегаван беше Будха, а синът на Будха бе Тринабинду, който стана цар на тази земя.

**9.2.31** Най-добрата от *ансарите*, надарената с най-отлични качества девойка на име Аламбуша, прие също така достойния Тринабинду за съпруг. Тя роди няколко сина и една дъщеря, наречена Илавила.

**9.2.32** След като великият светец Вишрава, който беше овладял мистичната йога, получи абсолютно знание от своя баща, той зачена в утробата на Илавила великия и знаменит син, известен като Кувера, този, който дава пари.

**9.2.33** Тринабинду имаше трима сина, на име Вишала, Шунябандху и Дхумракету. Сред тези тримата, Вишала създаде династия и построи дворец, наречен Ваишали.

**9.2.34** Синът на Вишала бе известен като Хемачандра, неговият син бе Дхумракша, чиито синове бяха Деваджа и Кришашва.

**9.2.35-36** Синът на Кришашва беше Сомадатта, който извърши жертвоприношения *ашвамедха* и така удовлетвори Върховния Бог, Вишну. Като удовлетвори Върховния Бог, той достигна най-извисената позиция - да живее на планетата, където се издигат великите йоги мистици. Синът на Сомадатта беше Сумати, чийто син беше Джанамеджая. Всички тези царе, които се появиха в династията на Вишала, достойно поддържаха прославената позиция на цар Тринабинду.

### ГЛАВА 3: СВАТБАТА НА СУКАНЯ И ЧЯВАНА МУНИ

---

**9.3.1** Шри Шукадева Госвами продължи: О, царю, Шаряти, друг син на Ману, управляваше напълно осъзнат за ведическото знание. Той даде наставления за ритуалите през втория ден на *ягята*, която трябваше да бъде извършена от потомците на Ангира.

**9.3.2** Шаряти имаше красива лотосоока дъщеря на име Суканя, с която отиде в гората, за да посети ашрама на Чявана Муни.

**9.3.3** Докато Суканя, заобиколена от приятелките си, береше различни плодове от дърветата в гората, тя видя в дупчицата на един земен червей две светещи нещица.

**9.3.4** И сякаш тласната от провидението, девойката, без да се замисли дори, прободете с трън двете светещи червейчета и от тях започна да се процежда кръв.

**9.3.5** Веднага след това воините на Шаряти не можеха повече да отделят урина и изпражнения. Като видя това, Шаряти се обърна озадачен към придружителите си.

**9.3.6** Колко е странно, че един от нас се осмели да извърши оскърбление към Чявана Муни, сина на Бхригу. Без съмнение изглежда, че някой е замърсил *ашрама* му.

**9.3.7** Много изплашена, девойката Суканя призна на баща си: Аз направих нещо лошо, в невежеството си пронизах с трън двете блестящи създания.

**9.3.8** След като чу това признание от дъщеря си, цар Шаряти много се изплаши. По различни начини той се опита да успокои Чявана Муни, тъй като се оказа, че той е бил в дупката на земния червей.

**9.3.9** Цар Шаряти, който бе много разсъдлив и вникна в замисъла на Чявана Муни, даде дъщеря си на мъдреца. И така, след като избегна опасността на косъм, той получи разрешение от Чявана Муни да се завърне в къщи.

**9.3.10** Чявана Муни беше много раздразнителен, но тъй като Суканя го получи за съпруг, тя се отнасяше внимателно с него според настроението му. Познавайки мислите му, тя му служеше без да изпада в недоумение.

**9.3.11** След известно време, братята Ашвини-кумара, лечителите от райските планети, попаднаха в *ашрама* на Чявана Муни. Като им отдаде смирените си почитания, Чявана Муни ги помоли да го дарят с младост, тъй като те можеха да сторят това.

**9.3.12** Чявана Муни каза: Въпреки че не сте допускани да пиете *сома-раса* при жертвоприношенията, обещавам да ви дам цял съд с нея. Моля ви само да ме дарите с красота и младост, защото те привличат младите жени.

**9.3.13** Прочутите лечители Ашвини-кумара с радост приеха предложението на Чявана Муни. И после казаха на *брахмана*: „Просто се потопи в езерото на успешния живот.“ (Този, който се изкъпе в това езеро, осъществява желанията си.)

**9.3.14** След като го посъветваха така, Ашвини-кумарите подхванаха Чявана Муни, който бе стар, болен и трудноподвижен, с увиснала кожа, побеляла коса и вени, които прозираха навсякъде по тялото му, и тримата влязоха в езерото.

**9.3.15** Тогава от езерото изплуваха трима мъже с много красиво телосложение и черти. Те бяха великолепно облечени и украсени с обици и лотосови гирлянди. Всички бяха равностойни по красотата.

**9.3.16** Целомъдрената и много красива Суканя не успя да различи съпруга си от двамата Ашвини-кумари, понеже всички бяха еднакво разхубавени. Без да разбере кой бе истинският ѝ съпруг, тя прие подслон при Ашвини-кумарите.

**9.3.17** Ашвини-кумарите бяха много удовлетворени от благочестието и верността на Суканя и ѝ посочиха Чявана Муни, нейния съпруг. После, след като получиха разрешението му, се завърнаха с въздушни си кораб на райските планети.

**9.3.18** Не след дълго цар Шаряти, желаейки да извърши жертвоприношение, посети обителта на Чявана Муни. Там видя до дъщеря си много красив млад мъж, сияен като слънцето.

**9.3.19** След като прие почитанията от дъщеря си, царят вместо да я дари с благословиите си, изглеждаше много разочарован и произнесе следното.

**9.3.20** О, неблагочестива дъще, това ли е което искаше да направиш? Ти изневери на съпруга си, който е уважаван и почитан от всички. Само защото той бе стар, болнав и поради това отблъскващ ти го изостави, за да приемеш за съпруг този млад мъж, който прилича на уличен просяк.

**9.3.21** О, дъще моя, потомка на почтено семейство, как съзнанието ти деградира до такава степен? Как стана така, че ти без капка свян поддържаш връзка с любовник? По този начин ще доведеш до адски живот както династията на баща си, така и тази на съпруга си.

**9.3.22** Суканя обаче, която се гордееше с целомъдрието си, посрещна неодобрителните думи на баща си с усмивка. Засмяна, тя отвърна: „Мой скъпи татко, младият мъж застанал до мене е истинският ти зет, великият мъдрец Чявана, роден в семейството на Бхригу“.

**9.3.23** Сетне Суканя обясни как нейният съпруг се бе сдобил с красиво тяло на млад мъж. Когато царят чу това много се изненада и с огромна радост прегърна любимата си дъщеря.

**9.3.24** Чявана Муни чрез собственото си мистично могъщество упълномощи цар Шаряти да извърши *сома-ягя* и предложи пълнен съд със *сома-раса* на Ашвини-кумарите, въпреки че те не бяха сред избраните, които могат да я пият.

**9.3.25** Цар Индра, разстроен и гневен, искаше да убие Чявана Муни и затова поривисто грабна оръжието си. Но Чявана Муни с мистичните си сили вкамени ръката на Индра, в която беше оръжието.

**9.3.26** И макар че Ашвини-кумарите бяха само лечители и следователно бяха лишени от привилегията да пият *сома-раса* от жертвоприношенията, в крайна сметка полубоговете се съгласиха да им разрешат това.

**9.3.27** Цар Шаряти зачена трима сина на име Уттанабархи, Анарта и Бхуришена. Синът на Анарта се казваше Ревата.

**9.3.28** О, Парикшит Махарадж, покорителю на враговете, Ревата построи царство, известно като Кушастхали, в океанските дълбини. Той живееше там и управляваше парче земя наречено Анарта и т.н. Той имаше стотина сина, най-големият сред които беше Какудми.

**9.3.29** Взимайки със себе си дъщеря си Ревати, Какудми отиде при Бог Брахма на Брахмалока, която е отвъд трите проявления на материалната природа, за да ѝ търси съпруг.

**9.3.30** Когато Какудми пристигна там, Бог Брахма се наслаждаваше на музикалните изпълнения на *гандхарвите* и не можа да му отдели дори и миг, за да разговарят. Наложиха се Какудми да изчака и когато музиката спря той отдаде почитанията си на Бог Брахма и сподели дълго таеното си желание.

**9.3.31** След като го изслуша Бог Брахма, който е изключително могъщ, се разсмя високо и отговори на Какудми: О, царю, всички тези, които ти в дълбините на сърцето си бе счел за приемливи да ти станат зетъове, с течение на времето починаха.

**9.3.32** Двадесет и седемте *чатур-юги* вече изминаха. Тези, които беше избрал, вече не са между живите, а също и синовете, внуците и другите им потомци. Дори имената им вече са забравени.

**9.3.33** О, царю, тръгни си оттук и предложи дъщеря си на Бог Баладева, който все още съществува. Той е най-могъщият. Той е Върховният Бог, чиято частична експанзия е Бог Вишну. Твоята дъщеря е достойна да бъде дадена на Него.

**9.3.34** Бог Баладева е Върховната Божествена Личност. Този, който слуша за Него и Го възпява, се пречиства. И тъй като винаги е доброжелател на всички живи същества, Той слезе с всичките си принадлежности, за да пречисти света и да намали бремето му.

**9.3.35** След като получи това наставление от Бог Брахма, Какудми му поднесе почитанията си и се върна в своята обител. И тогава видя, че тя бе запустяла, понеже всичките му братя и други роднини се бяха разпръснали във всички посоки от страх пред по-висшите живи същества *якшите*.

**9.3.36** И така царят дари най-красивата си дъщеря на върховно могъщия Баладева, а след това се оттегли от светския живот и отиде в Бадарикашрама, за да удовлетвори Нараяна.

ГЛАВА 4: АМБАРИША МАХАРАДЖА ОСКЪРБЕН ОТ ДУРВАСА  
МУНИ

---



**9.4.1** Шукадева Госвами каза: Синът на Набхага, на име Набхага, живя дълго време заедно с духовния си учител. Поради това братята му мислеха, че той няма да бъде *грихастха* и няма да се върне. И така, без да споделят с него нищичко, братята му разделиха имуществото на техния баща. Когато Набхага се завърна от дома на духовния си учител, те му дадоха баща си вместо дял.

**9.4.2** Набхага попита „Мои скъпи братя, какво заделихте за мен от имуществото на нашия баща?“ По-възрастните му братя отговориха „Ние запазихме нашия баща за твой дял.“ Но когато Набхага отиде при баща си и каза „Мой скъпи татко, по-старите ми братя ми дадоха теб като дял от имуществото“, бащата отговори „Мой скъпи синко, не се уповавай на техните лъжливи думи. Аз не съм твоя собственост.“

**9.4.3** Бащата на Набхага каза: Всички потомци на Ангира ще изпълнят велико жертвоприношение, но въпреки че са много интелигентни, на всеки шести ден те ще бъдат заблудени в изпълнението на жертвоприношението и ще правят грешки в своите ежедневни задължения.

**9.4.4-5** Бащата на Набхага продължи: „Отиди при тези велики души и обясни двата *ведически* химна, възпяващи Ваишвадева. Когато великите мъдреци завършат жертвоприношението и отидат на райските планети, те ще ти дадат останалото от парите, които са получили от жертвоприношението. Затова отиди там веднага.“ Така Набхага последва точно съвета на баща си и великите мъдреци от династията на Ангира му дадоха цялото си богатство, и се отправиха към райските планети.

**9.4.6** Тъкмо Набхага бе получил богатствата когато една мургава личност, идваща от север, се приближи и му каза: “Всичко придобито от това жертвоприношение ми принадлежи.”

**9.4.7** Тогав Набхага отвърна: “Тези богатства ми принадлежат. Великите свети личности ги оставиха на мен.” Когато Набхага каза това, смуглата личност отговори: “Да отидем при баща ти и да помолим да разреши нашия спор.” И така, Набхага постави въпроса пред баща си.

**9.4.8** Бащата на Набхага каза: Каквото и да пожертваха великите мъдреци в мястото на Дакша-ялна, те го предложиха на Бог Шива. Следователно всичко от жертвеника несъмнено принадлежи на Бог Шива.

**9.4.9** И така, след като отдаде почитания на Бог Шива, Набхага каза: О обожавани господарю, всичко от жертвеника е твое. Това е твърдението на баща ми. Сега с голямо уважение, аз прекланям глава пред теб, молейки за милостта ти.

**9.4.10** Бог Шива отвърна: Каквото казва баща ти е истина и ти също говориш правдиво. Ето защо, Аз, който познавам *ведическите мантри*, ще ти разкрия трансценденталното знание.

**9.4.11** Бог Шива рече: “Сега можеш да вземеш всичките богатства от жертвоприношението, защото ти ги давам.” Казвайки това, Бог Шива, който се придържа най-силно към религиозните принципи, се оттегли.

**9.4.12** Ако някой слуша, разказва или помни това повествование, и сутрин и вечер, с голямо внимание, той несъмнено става знаещ и опитен в разбирането на *ведическите* химни, и вещь в себе реализацията.

**9.4.13** От Набхага раждане прие Махараджа Амбариша. Той бе възвишен преданоотдаден, възхваляван за постиженията му. Макар да бе прокълнат от един непогрешим *брахмана*, неговото проклятие не можа да го достигне.

**9.4.14** Цар Парикшит попита: О велики, Махараджа Амбариша със сигурност е бил най-възвишен и добродетен по нрав. Аз желая да науча за него. Изненадващо е как проклятието на *брахмана*, което е непреодолимо, не го е застигнало.

**9.4.15-16** Шукадева Госвами каза: Махараджа Амбариша, най-благополучната личност, постигна власт над света, състоящ се от седем острова, заедно с неизчерпаемо, безгранично богатство и благоденствие. Въпреки, че такава позиция рядко се постига, Махараджа Амбариша не мислеше за нея, знаейки че всичко това е материално. Както представата в съня, така и това състояние несъмнено ще се разруши. Царят знаеше, че всеки неотдаден, който получи такъв разкош, потъва в тъмнината на материалната природа.

**9.4.17** Махараджа Амбариша бе велик отдаден на Върховния Бог, Вāsудева, и на всички други свети личности, предани на Господа. Поради отдадеността си, той гледаше на цялата вселена като на парче камък.

**9.4.18-20** Махараджа Амбариша винаги ангажираше ума си в медитация върху лотосовите нозе на Кришна, думите си във възхваляването на Бога, ръцете си в чистене на храма на Бога, а ушите си - в слушане на думи от Кришна или за Кришна. Той ангажираше очите си в съзерцание на *муртите* на Кришна, на храмове на Кришна и на земите на Кришна - места като Матхура и Вриндавана; ангажираше чувствителността си в докосване на телата на преданотдадените на Бога; обонянieto си в помирисване на *туласи*, предложено на Бог; и езика си във вкусване на *прасада* от Бога. Нозете си ангажираше в придвижване из светите места и храмове, главата си в поклони пред Бога, а всички свои желаня - в служене на Бога по двадесет и четири часа в денонощие. Махараджа Амбариша никога не желаше нещо за свое собствено наслаждение. Той възвличаше всичките си сетива в предано служене и в различни дейности, свързани с Бога. Това е начинът да се увеличи привързаността към Бога и да се постигне пълно освобождение от материалните желаня.

**9.4.21** В изпълнение на своите задължения като цар, Махараджа Амбариша винаги предлагаше резултатите от тях на Върховния Бог, Кришна, който е Върховният наслаждаващ се и който е отвъд възприятията на материалните сетива. Той неизменно взимаше съвети от *брахмани*, които бяха верни отдадени на Бога и така управляваше планетата Земя без трудности.

**9.4.22** В пустинните страни, където тече река Сарасвати, Махараджа Амбариша извършваше големи жертвоприношения като *ашвамедха-ягя* и по този начин удовлетворяваше господаря на всички *яги*, Върховния Бог. Подобни жертвоприношения се извършваха с големи богатства и принадлежности, и с необходимата *дакшана* за *брахманите*, под надзора на велики личности като Васищха, Асита и Гаутама, представящи царя, извършителя на жертвоприношението.

**9.4.23** В жертвоприношението, организирано от Махараджа Амбариша, присъстващите и свещениците (специално *хота*, *удгата*, *брахма* и *адхвару*), бяха великолепно облечени и всичките изглеждаха като полубогове. Те внимателно следяха за правилното изпълнение на *ягята*.

**9.4.24** Гражданите в държавата на Махараджа Амбариша бяха свикнали да пеят и слушат за славните дейности на Върховния Бог. Затова те никога не пожелаваха да се издигнат до райските планети, които са изключително скъпи дори и на полубоговете.

**9.4.25** Тези, които са изпълнени с трансцендентално щастие от отдаването на служене към Върховния Бог, не се интересуват дори от постиженията на великите мистици, защото това не би повишило трансценденталното щастие, което чувства отдаденият, който винаги мисли за Кришна с дълбините на сърцето си.

**9.4.26** Царят на тази планета, Махараджа Амбариша, извършваше своето предно служене към Бога и в своя стремеж практикуваше строги отречения. Винаги успявайки да удовлетвори Върховния Бог чрез своите правдивы действия, той постепенно отхвърли всички материални желания.

**9.4.27** Махараджа Амбариша се отказа от всички привързаности към дом, жени, деца, приятели и роднини, към най-силните слонове, към красивите колесници, каруци, коне, изящни бижута, накити, облекла и неизчерпаеми богатства. Той се отказа от привързаността си към всичко това, считайки го за временно и материално.

**9.4.28** Много удовлетворен от непоклатимата преданост на Махараджа Амбариша, Върховният Бог му даде Своя диск, от който се боят враговете и който винаги пази отдадените от врагове и беди.

**9.4.29** В обожание на Бог Кришна, Махараджа Амбариша, заедно със своята царица, която бе на неговото ниво, спазваха обета *Екадаши* и *Двадаши* в продължение на една година.

**9.4.30** През месец Картика, след като бе спазвал обета една година, след като бе постил три нощи и се бе изкъпал в Ямуна, Махараджа Амбариша обожаваше Върховния Бог, Хари, в Мадхувана.

**9.4.31-32** Следвайки регулиращите принципи на *махабхишека*, Махараджа Амбариша извърши церемония по къпане на *мурти* на Бог Кришна с всички принадлежности и след това премени *муритито* в изящни дрехи, накити, гирлянд от уханни цветя и други елементи за обожание на Бог. С внимание и отдаденост, той обожаваше Кришна и всички всички благополучни *брахмани*, чисти от материални замърсявания.

**9.4.33-35** След това Махараджа Амбариша удовлетвори всички гости, които пристигнаха в къщата му, особено *брахманите*. Той даде като благотворителност шестдесет стада от крави, чиито рога бяха покрити със злато, а копитата със сребро. Всички тези крави бяха красиво декорирани с одежди и виметата им бяха пълни. Те бяха първескини, млади и красиви, и придружени от теленцата си. След като даде тези крави, царя първо обилно нахрани всички *брахмани* и когато те бяха напълно удовлетворени, той тъкмо щеше да спази края на *Екадаши* и със тяхно позволение да прекъсне поста си. Точно по това време, обаче, Дурваса Муни, великият и могъщ мистик, се появи в дома като неканен гост.

**9.4.36** След като стана да пресрещне Дурваса Муни, цар Амбариша му предложи място за сядане и предмети за обожание. Тогава, седнал в краката му, царя помоли великия мъдрец да се нахрани.

**9.4.37** Дурваса Муни с радост прие поканата на Махараджа Амбариша, но за да извърши предписаните ритуални церемонии, отиде на река Ямуна. Там той се потопил във водата на благоприятната Ямуна и медитира върху безличностния Брахман.

**9.4.38** В това време бе останала само една *мухурта* от *Двадаши*, в която да се прекъсне поста. Затова бе наложително да се прекъсне поста веднага. В тази опасна ситуация царя се консултира с учените *брахмани*.

**9.4.39-40** Царя каза: “Престъпването на правилата за уважително отношение към *брахманите* е определено голямо оскърбление. От друга страна, ако някой не прекъсне поста си в деня на *Двадаши*, има пропуск в спазването на обета. Затова, *О брахмани*, ако мислите, че е благоприятно и не е нерелигиозно, аз ще прекъсна поста си чрез приемане на вода.” По този начин, след като се посъветва с *брахманите*, царят взе това решение, тъй като по мнение на брахманите пиенето на вода може да се приеме като хранене, а също и като не хранене.

**9.4.41** О най-добър от династията Куру, след като отпи малко вода, цар Амбариша, медитирайки върху Върховния Бог в сърцето си, зачака великия мистик Дурваса Муни.

**9.4.42** След изпълнението на обедните ритуални церемони, Дурваса се върна от брега на Ямуна. Царят го посрещна добре, предлагайки му всички почитания, но чрез мистичната си сила Дурваса Муни разбра, че цар Амбариша бе пил вода без негово позволение.

**9.4.43** Все още гладен, с треперещо тяло, с лице в гримаса и с извити вежди, Дурваса Муни заговори гневно на цар Амбариша, който стоеше с допрени длани.

**9.4.44** Уви, просто вижте поведението на този жесток човек. Той не е отдаден на Бог Вишну. Горд от своето материално благополучие и позиция, той счита себе си за Бог. Само го вижте как престъпва законите на религията.

**9.4.45** Махараджа Амбариша, ти ме покани да се нахраня като гост, но вместо да нахраниш мен, ти нахрани първо себе си. Заради твоето неуважително поведение, аз ще ти дам наказание.

**9.4.46** Като каза всичко това, лицето на Дурваса Муни почервения от гняв. Откъсвайки косъм от главата си, той създаде демон подобен на изпепеляващия огън на унищожението, за да накаже Махараджа Амбариша.

**9.4.47** Държейки тризъбец в ръката си и карайки земята да трепери под краката си, това пламтящо същество се изправи пред Махараджа Амбариша. Но царят, виждайки това, не бе обезпокоен и не помръдна дори и на косъм от позицията си.

**9.4.48** Както огънят в гората изпепелява гневна змия, така по предната повеля на Върховния Бог, Неговият диск, Сударшана чакра, веднага изпепели създания демон, за да предпази отдадения на Бога.

**9.4.49** Виждайки, че се е провалил и Сударшана чакра се насочва към него, Дурваса Муни много се уплаши и побягна накъдето му видят очите, за да спаси живота си.

**9.4.50** Както изпепеляващите пламъци на горски пожар преследват змия, дискът на Върховния Бог започна да преследва Дурваса Муни. Виждайки, че дискът почти докосва гърба му, Дурваса Муни побягна много бързо, и пожела да влезе в една пещера на планината Сумеру.

**9.4.51** В желанието си да се защити, Дурваса Муни бягаше навсякъде, във всички посоки - по небето, по земята, в пещери, в океана, на различни планети от трите свята, дори и на райските планети, но къде и да отидеше, веднага виждаше след себе си непобедимия огън на Сударшана чакра.

**9.4.52** С изплашено сърце, Дурваса Муни се луташе тук и там, търсейки подслон, но тъй като не намираше убежище накрая дойде при Бог Брахма и каза: “О господарю мой, О Боже Брахма, защити ме от изпепеляването на Сударшана чакра, пратена ми от Върховния Бог”

**9.4.53-54** Бог Брахма каза: В края на *двипараджа*, когато забавленията на Бога са на предела си, Бог Вишну с едно движение на веждите си разрушава цялата вселена, включително и нашите обиталища. Личности като мен и Бог Шива, а също Дакша, Бхригу и подобни велики светци, на които те са водачи, както и управниците на живите същества, владетелите на човешките общества и предводителите на полубоговете - всички ние се предаваме на Върховния Господ, Бог Вишну, прекланайки глава и следвайки Неговите разпоредби за благото на всички живи същества.

**9.4.55** Когато Дурваса, който бе много изтерзан от буйния огън на Сударшана чакра, бе отпратен от Бог Брахма, той се опита да приеме подслон при Бог Шива, който винаги пребивава на своята планета, позната като Кайлаша.

**9.4.56** Бог Шива каза: Мой скъпи синко, аз, Бог Брахма и другите полубогове, които се въртим в тази вселенаобъркани от погрешното разбиране за своето величие, не можем да проявим никаква сила, която да бъде равна на тази на Върховния Бог, под чието ръководство безброй вселени, както и техните обитатели, се раждат и умират.

**9.4.57-59** Миналото, настоящето и бъдещето са извесни на мен (Бог Шива), на Санаткумара, Нарада, най-почитания Бог Брахма, Капила (сина на Девахути), Апантаратама (Бог Вясадева), Девала, Ямараджа, Асури, Маричи и на много свети личности водени от него, както и много други постигнали съвършенство. Независимо от това, ние сме покрити от илюзорната енергия на Бога и ние не можем да разберем колко голяма е тя. Ти просто трябва да отидеш при Върховния Бог, за да получиш спасение, защото Сударшана Чакра е нетърпима дори и за нас. Отиди при Бог Вишну. Той несъмнено ще бъде мил към теб и ще те дари с благополучие.

**9.4.60** Разочарован дори и от подслона на Бог Шива, Дурваса Муни отиде във Ваикунтхадхама, където Върховният Бог, Нараяна, пребивава със съпругата си, богинята на щастието.

**9.4.61** Дурваса Муни, великият мистик, обгорен от топлината на Сударшана чакра, падна в лотосовите нозе на Нараяна. С треперещо тяло той заговори: О безпогрешни, безкрайни Боже, защитник на цялата вселена, Ти си единственият желан обект на всички отдадени. Аз съм голям оскърбител, мой Господи. Моля Те, дай ми закрила.

**9.4.62** О Господи мой, О върховни господарю, без знанието за Твоята безкрайна мощ, съм обидил най-скъпия ти предан. Милостиво ме защити от последицата на това оскърбление. Ти можеш да направиш всичко, дори ако човек се е запътил към ада, можеш да го избавиш, като пробудиш в сърцето му светлината на святото Ти име.

**9.4.63** Върховният Бог каза на *брахмана*: Аз съм напълно под контрола на Своите предани. Истината е, че изобщо не съм независим. Поради това, че Моите предани са изцяло освободени от материални желания, Аз обитавам дълбините на сърцата им. Какво да говоря за Моите отдадени; дори и тези, които са отдадени на Моите отдадени са Ми много скъпи.

**9.4.64** О най-добър сред брахманите, без светите личности, за които Аз съм единствената цел, не желая да се наслаждавам на Моето трансцендентално щастие и на върховното си съвършенство.

**9.4.65** Тъй като чистите предани оставят своите домове, жени, деца, роднини, богатства и дори животите си просто, за да Ми служат, без да желаят никакъв материален напредък, било то в този живот или в следващия, как мога Аз изобщо някога да изоставя такива предани?

**9.4.66** Както верните жени държат под свой контрол скъпите си съпрузи чрез служене, така и чистите предани, които са еднакво разположени към всички и са изцяло привлечени към Мен в дълбините на сърцата си, Ме владеят напълно.

**9.4.67** Моите предани, които са винаги доволни да Ми отдават любящо предано служене, не се интересуват дори и от четирите типа освобождение (*салока, сарупя, самипя и сарщи*), макар да ги получават автоматично чрез служенето си. Какво да кажем тогава за такова нетрайно щастие като издигането до най-висшите планетарни системи?

**9.4.68** Чистият предан е винаги в дълбината на сърцето Ми и Аз съм винаги в сърцето на Моя чист предан. Моите предани не знаят нищо друго освен Мен и Аз не знам никой освен тях.

**9.4.69** О брахмане, нека ти дам съвет за твоя собствена защита. Моля те, чуй това от Мен. Като оскърби Махараджа Амбариша, ти действаше от лична завист. Затова трябва да отидеш при него веднага, без нито миг отлагане. Тъй наречената добродетел, която се насочва срещу отдаден, несъмнено нананява този, който я е насочил. По този начин не обектът, а субектът е потърпевш.

**9.4.70** За един брахмана определено са благоприятни аскетизмът и учението, но когато са придобити от човек, който не е благороден, подобни аскетизъм и учение са изключително опасни.

**9.4.71** О най-добър сред брахманите, точно затова трябва веднага да отидеш при цар Амбариша, сина на Махараджа Набхага. Желая ти всички най-добро. Ако можеш да удовлетвориш Махараджа Амбариша, тогава ще намериш покой.

## ГЛАВА 5: ЖИВОТЪТ НА ДУРВАСА МУНИ Е ПОЩАДЕН

---

**9.5.1** Шукадева Госвами каза: Посъветван от Бог Вишну по този начин, Дурваса Муни, който бе много обезпокоен от Сударшана чакра, незабавно отиде при Махараджа Амбариша. Бидейки много отчаян, мъдрецът падна и прегърна лотосовите нозе на царя.

**9.5.2** Когато Дурваса докосна лотосовите му нозе, Махараджа Амбариша много се засрами, а когато видя Дурваса да се опитва да отправи молитви, поради милосърдието си се натъжи още повече. Така той бързо започна да отправя молитви към великото оръжие на Върховния Бог.

**9.5.3** Махараджа Амбариша каза: О, Сударшана чакра, ти си огън, ти си най-могъщото слънце и ти си луната, господарят на всички светила. Ти си водата, земята и небето, ти си въздухът, ти си петте сетивни обекта [звук, осезание, форма, вкус и мирис], ти си също и сетива.

**9.5.4** О, най-любими на Ачюта, Върховния Бог, ти имаш хиляди спици. О, господарю на материалния свят, унищожителю на всички оръжия, изначално зрение на Божествената Личност, отдавам ти смирените си почитания. Милостиво дай подслон и бъди благосклонен към този *брахмана*.

**9.5.5** О, Сударшана, ти си религията, ти си истината, ти си окуражаващите изявления, ти си жертвоприношението и ти си наслаждаващият се на плодовете на жертвоприношението. Ти си поддържащият цялата вселена и ти си върховната трансцендентална сила в ръцете на Всевишния. Ти си изначалното зрение на Бога и поради това си известен като Сударшана. Всичко е било създадено чрез твоите дейности и поради това ти си всепроникващ.

**9.5.6** О, Сударшана, ти имаш много благотворна главина и поради това ти си поддръжникът на цялата религия. Ти си досущ като злополучна комета за нерелигиозните демони. Наистина, ти си поддръжникът на трите свята, ти си изпълнен с трансцендентално сияние, ти си бърз като ума и си способен да твориш чудеса. Мога само да произнасям думата *намах*, предлагайки ти почитанията си.

**9.5.7** О, господарю на речта, поради твоето сияние, пълно с религиозни принципи, тъмнината на света се разпръсква и знанието на учените личности и великите души се проявява. Наистина, никой не може да превъзхожда блясъка ти, защото всички неща, проявени и не проявени, груби и фини, висши и нисши, са само твои различни форми, които са проявени от твоето излъчване.

**9.5.8** О, неуморими, когато Върховният Бог те изпрати, за да влезеш сред бойните редици на *даитите* и на *данавите*, ти оставаш на бойното поле и безспирно разчленяваш ръцете, коремите, бедрата, краката и главите им.

**9.5.9** О, защитнико на вселената, ти си ползван от Върховния Бог като Неговото всемогъщо оръжие в убиването на завистливите врагове. В полза на цялата ни династия, милостиво прояви благосклонност към този клет *брахмана*. Това със сигурност ще бъде доброжелателство към всички нас.

**9.5.10** Ако нашето семейство е раздавало подаяния на подходящите личности, ако сме изпълнявали ритуални церемонии и жертвоприношения, ако правилно сме следвали предписания си дълг, ако сме били напътствани от учени *брахмани*, бих искал в замяна този *брахмана* да бъде освободен от изгарянето, причинявано от Сударшана чакра.



**9.5.11** Ако Върховният Бог, който е неповторим и е резервоар на всички трансцендентални качества, и който е животът и душата на всички живи същества, е удовлетворен от нас, бихме искали този *брахамана*, Дурваса Муни, да бъде освободен от болката на изгарянето.

**9.5.12** Шукадева Госвами продължи: Когато царят отправи молитвите към Сударшана чакра и Бог Вишну, благодарение на неговите молитви Сударшана чакра се омиротвори и спря да изпепелява *брахмана*, известен като Дурваса Муни.

**9.5.13** Дурваса Муни, великият могъщ мистик, наистина бе облекчен, когато бе освободен от огъня на Сударшан чакра. И така, той възхвали качествата на Махараджа Амбариша и му отправи най-великите благословии.

**9.5.14** Дурваса Муни каза: Мой скъпи царю, днес видях най-великия от отдадените на Върховния Бог, защото въпреки че извърших оскърбление, ти се помоли за добрата ми съдба.

**9.5.15** За тези, които са достигнали Върховния Бог, господаря на чистите предани, какво е невъзможно да бъде направено и какво е невъзможно да бъде отказано?

**9.5.16** Какво е невъзможно за слугите на Господа? Само като слуша Неговите свети имена всеки бива пречистен.

**9.5.17** О, царю, прощавайки моите оскърбления, ти спаси живота ми. Затова аз съм ти много задължен, тъй като си толкова милостив.

**9.5.18** Очаквайки завръщането на Дурваса Муни, царят не се беше хранил. Ето защо, когато мъдрецът се завърна, царят падна в лотосовите му нозе, като го удовлетвори във всичко и го нахрани богато.

**9.5.19** По този начин царят прие с уважение Дурваса Муни който, след като се храни с разнообразни вкусни ястия, беше толкова удовлетворен, че с голямо внимание помоли царят да се храни заедно с него, казвайки, „Моля те, храни се с мен!“

**9.5.20** Дурваса Муни каза: Много съм удовлетворен от теб, мой скъпи царю. В началото мислех за теб като за обикновено човешко същество и приех по този начин гостоприемството ти, но по-късно можах да видя чрез интелигентността си, че ти си най-възвишен отдаден на Бога. Ето защо, просто заради това, че съм те видял, че съм докоснал нозете ти и съм говорил с теб, аз бях удовлетворен и се превърнах в твой длъжник.

**9.5.21** Всички благословени жени на райските планети ще разказват постоянно за вечно неопетнения ти характер, както и хората от този свят ще повтарят славата ти безспир.

**9.5.22** Шри Шукадева Госвами продължи: Напълно удовлетворен във всичко, великият мистик йоги Дурваса взе разрешение и си тръгна, постоянно славейки царя. По пътеките към небесата, той отиде на Брахмалока, на която агностиците и философските спекулатори нямат достъп.

**9.5.23** Дурваса Муни напусна мястото на Махараджа Амбариша, който пости цяла година само на вода след напускането на мъдреца.

**9.5.24** След една година, когато Дурваса Муни се завърна, цар Амбариша богато го нахрани с разнообразна и чиста храна, и после той също яде. Когато царят видя, че

*барахмана* Дурваса е бил освободен от голямата опасност на изгарянето, разбра, че по милостта на Бога той също има могъщество, но не се възгордя, тъй като всичко бе свършено от Господа.

**9.5.25** По този начин, поради предано служене, Махараджа Амбариша, който бе надарен с разнообразни трансцендентални качества, бе напълно осъзнат за Брахман, за Параматма и за Върховната Божествена Личност, и така той изпълняваше предано служене по съвършен начин. Поради неговата отдаденост, той смяташе дори най-извисените планети на този материален свят за не по-добри от адските планети.

**9.5.26** Шрила Шукадева Госвами продължи: След това, поради извисената си позиция в предания живот, Махараджа Амбариша, който повече не желаше да живее сред материален разкош, се оттегли от активен семеен живот. Той раздели имуществото си сред синовете си, които бяха еднакво квалифицирани, а самият той прие ордена *ванапрастха* и отиде в гората, за да концентрира ума си напълно върху Бог Вāсудева.

**9.5.27** Всеки, който повтаря този разказ или дори само мисли за дейностите на Махараджа Амбариша, със сигурност се превръща в чист отдаден на Бога.

**9.5.28** По милостта на Господа, тези, които слушат за дейностите на Махараджа Амбариша, великия предан, със сигурност получават освобождение или стават отдадени незабавно.

## ГЛАВА 6: ПАДЕНИЕТО НА САУБХАРИ МУНИ

---

**9.6.1** Шукадева Госвами каза: О, Махараджа Парикшит, Амбариша имаше трима сина, наречени Вирупа, Кетуман и Шамбху. От Вирупа се роди син на име Пришадашва, а от Пришадашва произлезе Ратхитара.

**9.6.2** Ратхитара нямаше синове и затова помоли великия мъдрец Ангира да зачене синове вместо него. Заради тази молба Ангира зачена синове в утробата на съпругата на Ратхитара. Всички те се родиха с *брамински* достойнства.

**9.6.3** Родени от утробата на съпругата на Ратхитара, всички тези синове бяха познати като династията на Ратхитара, но понеже бяха заченати от семето на Ангира, бяха познати също и като династията на Ангира. Сред цялото потомство на Ратхитара тези синове бяха най-забележителни, тъй като благодарение на рождението си бяха считани за *брахмани*.

**9.6.4** Синът на Ману беше Икшваку. Докато Ману кихаше, Икшваку се роди от ноздрите му. Цар Икшваку имаше сто сина, сред които най-видни бяха Викукши, Ними и Дандака.

**9.6.5** От стоте сина двадесет и пет станаха царе в западната част на Аряварта, местността между планините Хималая и Виндхя. Други двадесет и пет царуваха на изток от Аряварта, а тримата главни синове станаха царе в средата. Останалите синове се възцариха на различни други места.

**9.6.6** През месеците януари, февруари и март, възлиянията, които се поднасят на предците, се наричат *ащака-шраддха*. Церемонията *шраддха* се изпълнява през двете седмици на намаляващата луна на месеца. Докато Махараджа Икшваку поднасяше своите приношения в тази церемония, той заръча на сина си Викукши да иде незабавно в гората и да донесе малко чиста плът.

**9.6.7** Тогава синът на Икшваку, Викукши, отиде в гората и изби много животни, годни за принасяне в жертва. Ала уморен и гладен, той се самозабрави и изяде един заек, който бе погубил.

**9.6.8** Викукши донесе останките от месото на цар Икшваку, който го даде на Васищха за пречистване. Обаче Васищха веднага разбра, че част от това месо вече е била изядена от Викукши, затова каза, че то не може да се използва в церемонията *шраддха*.

**9.6.9** Когато цар Икшваку разбра от Васищха какво бе сторил синът му Викукши, той изключително много се разгневи. Затова заповяда на Викукши да напусне държавата, понеже беше пристъпил предписаните принципи.

**9.6.10** Напътстван от великия и учен *брахмана* Васищха, който разказваше за Абсолютната Истина, Махараджа Икшваку стана отреченик. Следвайки предписаните за йогите принципи, той несъмнено постигна върховното свършенство, когато напусна материалното си тяло.

**9.6.11** След напускането на баща му, Викукши се завърна в страната и се възцари, владеейки планетата Земя и извършвайки различни жертвоприношения, за да удовлетвори Върховния Бог. По-късно той се прослави под името Сашада.

**9.6.12** Синът на Сашада се казваше Пуранджая, познат също и като Индраваха, а понякога и като Какутстха. Моля те, чуй от мен как той получи тези различни имена заради различните си дейности.

**9.6.13** В стари времена имаше опустошителна война между полубоговете и демоните. Победени, полубоговете приеха Пуранджая за свой съюзник и тогава надделяха над демоните. Затова този герой се слави като Пуранджая, „този, който завзе обителта на демоните.”

**9.6.14** Пуранджая се съгласи да погуби всички демони при условие, че язди на гърба на Индра. От гордост Индра бе неспособен да приеме подобно предложение, ала по-късно, по заръка на Върховния Бог Вишну, Индра склони и се превърна в огромен бик, носещ на гърба си Пуранджая.

**9.6.15-16** Облечен в защитна ризница и изгарящ от желание да се сражава, Пуранджая взе трансцендентален лък с остри стрели и, възславян от полубоговете, се възкачи на гърба на бика (Индра), сядайки на гърбицата му. Затова го знаят като Какутстха. Упълномощен от Бог Вишну, който е Свръхдушата и Върховният Господ, Пуранджая яхна огромния бик, и затова е известен като Индраваха. Наобиколен от полубоговете, той атакува обиталището на демоните на запад.

**9.6.17** Последва яростна битка между демоните и Пуранджая. Тя наистина бе толкова жестока, че слуша ли за нея, косите на човек се изправят. Всички демони, които имаха дързостта да излязат срещу Пуранджая, незабавно бяха запрацани в обителта на Ямараджа от неговите стрели.

**9.6.18** За да се избавят от парещите стрели на Индраваха, наподобяващи пламъците на унищожението в края на епохата, демоните, които бяха оцелели след като цялата им армия бе избита, бързо се разбягаха по домовете си.

**9.6.19** След като победи врага, светият цар Пуранджая даде всичко, включително богатствата и жените на демоните, на Индра, гръмовержеца. Затова го славят като Пуранджая. Ето как Пуранджая е известен с различни имена заради различните си дела.

**9.6.20** Синът на Пуранджая бе познат като Анена. Син на Анена бе Притху, а син на Притху – Вишвагандхи. Син на Вишвагандхи бе Чандра, а син на Чандра – Юванашва.

**9.6.21** Синът на Юванашва бе Шраваста, който изгради въздушен кораб-град, известен като Шравасти Пури. Синът на Шраваста бе Брихадашва, а негов син бе Кувалаяшва. Ето как династията се разрастваше.

**9.6.22** За да удовлетвори мъдреца Утанка, изключително могъщият Кувалаяшва погуби един демон на име Дхундху. Той направи това с помощта на двадесет и един хилядите си синове.

**9.6.23-24** О, Махараджа Парикшит, по тази причина Кувалаяшва е прославен като Дхундхумара („убиецът на Дхундху”). Ала всичките му синове, освен трима, изгоряха на пепел в огъня, излизащ от устата на Дхундху. Тримата оцелели синове бяха Дридхашва, Капилашва и Бхадрашва. От Дридхашва се роди син на име Харяшва, чийто син е известен като Никумбха.

**9.6.25** Синът на Никумбха бе Бахулашва, синът на Бахулашва бе Кришашва, синът на Кришашва – Сенаджит, а синът на Сенаджит – Юванашва. Юванашва нямаше синове, затова се оттегли от семейния живот и отиде в гората.

**9.6.26** Макар Юванашва да отиде в гората заедно със стоте си жени, те до една бяха много скръбни. Мъдреците в гората, обаче, бяха много любезни към царя и започнаха с внимание и усърдие да извършват Индра-ягя, за да може царят да се сдобие със син.

**9.6.27** Понеже ожадня една нощ, царят възлезе на жертвената арена и като видя, че всички *брахмани* са заспали, погълна осветената вода, предназначена да бъде изпита от съпругата му.

**9.6.28** Когато *брахманите* станаха от сън и видяха, че каната е празна, те започнаха да разпитват чие дело е това и кой е изпил водата, предназначена за зачеване на дете.

**9.6.29** Когато *брахманите* научиха, че царят, вдъхновен от Всевишния, бе изпил водата, те възкликнаха: „Уви! Силата на провидението е всемогъща. Никой не може да противодейства на властта на Върховния.“ Така те поднесоха почителните си поклони на Господа.

**9.6.30** Сетне, когато изтече необходимото време, от долната дясна част на корема на цар Юванашва излезе син с всички добри признаци на могъщ цар.

**9.6.31** Бебето плачеше толкова силно да бъде накърмено, че всички *брахмани* бяха много недоволни. „Кой ще се грижи за това бебе?“ казаха те. Тогава Индра, който бе обожаван в тази *ягя*, дойде и утеша детето. „Не плачи,“ рече му той. Сетне сложи показалеца си в устата на бебето и каза: „Можеш да сучеш от мен.“

**9.6.32** Тъй като Юванашва, бащата на бебето, бе благословен от *брахманите*, той не падна плячка на смъртта. След тази случка той извърши строги отречения и постигна съвършенство на същото това място.

**9.6.33-34** Мандхата, синът на Юванашва, бе ужас за Равана и други крадци и разбойници, всяващи смут. О, царю Парикшит, понеже те се бояха от него, синът на Юванашва бе познат като Трасаддасю. Това име му бе дадено от цар Индра. По милостта на Върховния Бог синът на Юванашва беше толкова силен, че когато стана император, управляваше целия свят, състоящ се от седем острова, без да има втори като него.

**9.6.35-36** Върховният Бог не се различава от благоприятните аспекти на великите жертвоприношения, каквито са съставките за жертвоприношението, напяването на *ведически* химни, предписаните принципи, изпълнителят, свещенослужителите, резултатът от жертвата, жертвената арена и времето на жертвоприношението. Познавайки принципите на себerealизацията, Мандхата обожаваше тази намираща се в трансцендента Върховна Душа, Всевишната Божествена Личност, Бог Вишну, който обхваща всички полубогове. Освен това, той раздаде щедри подаяния на *брахманите*, изпълнявайки по този начин *ягя* в обожание на Бога.

**9.6.37** Всички места, оттам, където слънцето изгрява на хоризонта в ярко сияние, дотам, където то залязва, са познати като владенията на прославения Мандхата, сина на Юванашва.

**9.6.38** Мандхата зачена трима сина в утробата на Биндумати, дъщерята на Шашабинду. Тези синове бяха Пурукутса, Амбариша и Мучукунда, великият йоги мистик. Тези трима братя имаха петдесет сестри, които до една приеха великия мъдрец Саубхари за свой съпруг.

**9.6.39-40** Саубхари Риши бе зает с аскетизъм дълбоко във водите на река Ямуна, когато видя двойка риби, занимаващи се със сексуални дейности. Така той видя насладата от сексуалния живот и, подтикнат от такова желание, отиде при цар Мандхата да го моли за една от дъщерите му. В отговор на молбата му, царят каза: „О, брахмана, всяка от дъщерите ми може да си избере съпруг по своя воля.“

**9.6.41-42** Саубхари Муни си помисли: Сега аз съм изнемощял от старост. Косите ми посивяха, кожата ми е отпусната, а главата ми постоянно трепери. Освен това съм йоги. Затова жените не ме харесват. Понеже царят ми отказа по такъв начин, аз ще се сдобия с такова тяло, че да бъда желан дори за ангелските жени, какво да говорим за щерките на земните царе.

**9.6.43** След това, когато Саубхари Муни стана млад и красив, дворецовият вестносец го отведе в покоите на принцесите, които бяха изключително разкошни. Тогава всичките петдесет принцеси го приеха за съпруг, макар той да бе само един.

**9.6.44** Привлечени от Саубхари Муни, принцесите забравиха сестринските си връзки и започнаха да се карат помежду си, като всяка от тях твърдеше: „Този мъж е лика прилика за мен, не за вас.“ Така възникна страшна кавга.

**9.6.45-46** Тъй като Саубхари Муни умееше съвършено да повтаря *мантри*, в резултат на строгите си отречения той се сдоби с разкошен дом, одежди, накити, добре облечени и нагиздени прислужнички и прислужници, и множество паркове с чисти езера и градини. В градините, уханни от многообразни цветя, чуруликаха птички и жужаха пчели, и навред свиреха професионални музиканти. Домът на Саубхари Муни изобилстваше от скъпоценни ложета, кресла, украшения и бани, изпълнени с разнообразни сандалови мехлеми, цветни гирлянди и вкусни ястия. Така, обграден от разкошни притежания, *муни* се занимаваше с домашни дела с многобройните си съпруги.

**9.6.47** Мандхата, владетелят на целия свят, съставен от седем острова, бе поразен от удивление при вида на великолепия дом на Саубхари Муни. Така той се отказа от лъжовния си престиж в позицията си на император на света.

**9.6.48** По такъв начин Саубхари Муни се радваше на сетивни наслади в материалния свят, ала изобщо не беше удовлетворен, точно както огънят никога не се засища, а пламти, хранен от капки масло.

**9.6.49** Сетне, един ден, когато Саубхари Муни, който бе много вещ в произнасянето на *мантри*, седеше на уединено място, той се замисли за причината за своето пропадане, която не бе друга, а това, че се бе свързал със сексуалните дела на рибите.

**9.6.50** Уви! Докато практикувах аскетизъм, потънал във водните дълбини, и спазвах правилата и предписанията, практикувани от светите люде, аз пропилях резултатите от дългите си аскези, просто като се свързах със сексуалните дела на две риби. Всеки трябва да види този провал и да се поучи от него.

**9.6.51** Този, който копнее за освобождение от материалните окови, трябва да изостави компанията на ония, които се интересуват от сексуален живот и не бива външно да въвлеча сетивата си (в гледане, слушане, говорене, вървене и т.н.) Той винаги трябва да остава в уединение, изцяло съсредоточавайки ума си върху лотосовите нозе на безкрайния Бог, и ако изобщо му е нужно някакво общуване, нека общува с люде, които са заети в подобни дела.

**9.6.52** Отначало бях сам и се занимавах с аскетизма на мистичната йога, ала после, понеже общувах с риби, занимаващи се със секс, пожелах да се ожена. Сетне станах съпруг на петдесет жени и с всяка от тях заченах по сто сина; така семейството ми нарасна до пет хиляди члена. Под въздействието на *гуните* на материалната природа аз пропаднах, мислейки си, че ще бъда щастлив в материалния живот. Сега край нямат моите материални желания за наслаждение, и в този живот, и в следващия.

**9.6.53** По такъв начин той прекара известно време, зает с домашни дела, но после стана непривързан към материалното наслаждение. За да се отрече от материалното общуване, той прие стъпалото *ванапратха* и отиде в гората. Неговите верни съпруги го последваха, тъй като нямаха друг подслон, освен съпруга си.

**9.6.54** Когато Саубхари Муни, който бе добре запознат с аза, отиде в гората, той се подложи на строги покаяния. Така, в огъня по време на смъртта, той в крайна сметка се зае в служене на Върховния Бог.

**9.6.55** О, Махараджа Парикшит, наблюдавайки навлизането на своя съпруг в духовното битие, съпругите на Саубхари Муни също съумяха да влязат в духовния свят благодарение на духовната му сила, точно както пламъците на огъня стихват, когато той угасне.



## ГЛАВА 7: ПОТОМЦИТЕ НА ЦАР МАНДХАТА

---

**9.7.1** Шукадева Госвами каза: Най-прочутият сред синовете на Мандхата беше Амбариша. Той бе приет за син от дядо си Юванашва. Синът на Амабариша се казваше Яуванашва, а неговият син – Харита.

**9.7.2** Братята змии на Нармада я дадоха на Пурукутса. Тя бе изпратена от Васуки и отведе Пурукутса в низшите области на вселената.

**9.7.3** Там, на Расатала, нисшата област във вселената, Пурукутса придоби сила от Бог Вишну и успя да убие всички *гандхарви*, които го заслужаваха. Пурукутса получи от змиите благословията, според която всеки, помнещ историята за това как той бе доведен от Нармада в нисшите области на вселената, ще бъде предпазен от нападение на змии.

**9.7.4** Синът на Пурукутса се казваше Трасаддасю и на свой ред стана баща на Анараня. Син на Анараня беше Харяшва, който бе баща на Праруна. А Праруна беше баща на Трибандхана.

**9.7.5-6** Синът на Трибандхана бе на име Сатяврата и се прочу като Тришанку. Тъй като той отвлече дъщеря на *брахмана*, която вече бе омъжена, баща му го прокле да стане *чандала*, по-низш и от *шудра*. По-късно, под влиянието на Вишвамित्रа, той се издигна до висшите планети с материалното си тяло, но поради мистичните сили на полубоговете отново пропадна надолу. И все пак, чрез могъществото на Вишвамित्रа, той не се върна обратно изцяло и дори и днес може да бъде забелязан да виси в небето с главата надолу.

**9.7.7** Харишчандра бе син на Тришанку. Заради Харишчандра имаше разпра между Вишвамित्रа и Васищха, които много години се сражаваха един с друг, превърнати в птици.

**9.7.8** Харишчандра нямаше син и това много го натъжи. Веднъж по съвета на Нарада, той прие подслон при Варуна и го помоли: „Господарю мой, нямам син. Би ли ме дарил с един?“

**9.7.9** О, царю Парикшит, Харишчандра умоляваше Варуна „Господарю мой, ако ми се роди син с него ще извърша жертвоприношение за твое удовлетворение.“ След като Харишчандра отправи молбата си, Варуна отвърна: „Нека бъде така.“ Благодарение на благословията му, Харишчандра зачена син на име Рохита.

**9.7.10** По-късно, когато детето се роди, Варуна отиде при Харишчандра и каза: „Вече имаш син и с него можеш да ми предложиш жертвоприношението си.“ В отговор на това, Харишчандра каза: „Десет дена след раждането си едно животно е годно да бъде пожертвано.“

**9.7.11** След десет дена Варуна отново дойде и заръча на Харишчандра: „Сега може да извършиш жертвоприношението.“ Харишчандра отговори: „Когато на животното му поникнат зъби става достатъчно чисто, за да бъде принесено в жертва.“

**9.7.12** След като зъбите пораснаха, Варуна дойде и каза на Харишчандра: „Животното вече има зъби така че може да извършиш жертвоприношението.“ Харишчандра отвърна: „Когато всичките му зъби изпаднат, тогава ще е годно за жертвоприношение.“

**9.7.13** Когато зъбите изпадаха, Варуна се появи отново и каза на Харишчандра: „Зъбите на животното вече се смениха и можеш да извършиш жертвоприношението.“ Но Харишчандра отвърна: „Когато зъбите му пораснат отново, животното ще бъде достатъчно чисто, за да бъде принесено в жертва.“

**9.7.14** След като зъбите израснаха отново, Варуна дойде и каза на Харишчандра: „Сега вече можеш да извършиш жертвоприношението.“ Но Харишчандра отговори: „О, царю, когато жертвеното животно стане *кшатрия* и бъде способно да се защити и сражава с врага, тогава ще се пречисти.“

**9.7.15** Без съмнение Харишчандра бе много привързан към сина си. Поради обичта си той молеше полубога Варуна да изчака. И така, Варуна чакаше и чакаше подходящото време да настъпи.

**9.7.16** Рохита разбираше, че баща му възнамерява да го принесе в жертва вместо животно. И затова, за да се избави от смъртта, той се въоръжи с лък и стрели, и се отправи към гората.

**9.7.17** Когато Рохита чу, че баща му е заболял от воднянка причинена от Варуна и коремът му прекомерно се е разширил, той поиска да се върне обратно в столицата, но цар Индра му забрани.

**9.7.18** Цар Индра посъветва Рохита да се отправи на поклонение по различни свети места, понеже такива дейности са благочестиви. Следвайки наставлението му, Рохита прекара в гората една година.

**9.7.19** И така, в края на втората, третата, четвъртата и петата година, всеки път когато Рохита искаше да се завърне в столицата си, царят на райските планети Индра се появяваше при него като възрастен *брахмана* и му забраняваше да направи това, казвайки същите думи както и през предишните години.

**9.7.20** Накрая, през шестата година на странстването си в гората, Рохита се завърна в столицата на баща си. Той купи от Аджгарта втория му син на име Шунахшепха. После предложи Шунахшепха на баща си Харишчандра, за да бъде използван като жертвено животно и му отдаде смирените си почитания.

**9.7.21** След това прочутият цар Харишчандра, една от издигнатите личности през вековете, извърши пищно жертвоприношение на човек и така удовлетвори полубоговете. Така бе излекуван от воднянката пратена му от Варуна.

**9.7.22** При това грандиозно жертвоприношение на човек Вишвамित्रа бе главният свещенослужител, който предлагаше даровете, постигналият пълно себепознание Джамадагни отговаряше за произнасянето на мантрите от Яджур Веда, Васиуха беше главният *брахмана* свещенослужител, а мъдрецът Аяся рецитираше химните от Сама Веда.

**9.7.23** Цар Индра, много удовлетворен от Харишчандра, му предложи в дар златна колесница. А за славата на Шунахшепха ще бъде разказано заедно с описанието на сина на Вишвамित्रа.

**9.7.24** Великият мъдрец Вишвамित्रа видя, че Харишчандра Махарадж, заедно със съпругата си, беше честен, търпелив и загрижен за същността. И затова той му предаде неувяхващото знание за изпълнение мисията на човешкия живот.

**9.7.25-26** Харишчандра най-напред пречисти ума си, който бе завладян от мисли за материално наслаждение, като го сля със земята. После добави към земята вода, към водата – огън, към огъня – въздух, а въздухът се сля с небето. След това обедини небето с цялостната материална енергия, а нея - с духовното знание. Духовно знание е

осъзнаването, че душата е част от Върховния Бог. Когато себепозналата се духовна душа е заета със служене на Бога, тя е вечно недоловима и невъобразима. Така установена в духовното знание, тя е напълно свободна от материалните окови.

## ГЛАВА 8: СИНОВЕТЕ НА САГАРА СРЕЩАТ БОГ КАПИЛАДЕВА

**9.8.1** Шукадева Госвами продължи: Синът на Рохита бе Харита, а синът на Харита – Чампа, който издигна града Чампапури. Синът на Чампа бе Судева, а неговият син – Виджая.

**9.8.2** Синът на Виджая бе Бхарука, синът на Бхарука – Врика, а синът на Врика – Бахука. Враговете на цар Бахука му отнеха всичките притежания и затова царят прие степента *ванапрастха* и се отправи към гората заедно със съпругата си.

**9.8.3** Бахука умря на преклонна възраст, а една от съпругите му искаше са умре заедно с него, следвайки ритуала *сати*. По това време, обаче, Аурва Муни, знаейки, че жената е бременна, ѝ забрани да умира.

**9.8.4** Знаейки, че е бременна, другите съпруги на Бахука заговорничиха да ѝ дадат отрова с храната, но тя не подейства. Вместо това, заедно с отровата, се роди син, който стана известен като Сагара [“роденият с отрова”]. По-късно Сагара стана император. Мястото, известно като Гангасагара, бе разкопано от синовете му.

**9.8.5-6** Сагара Махарадж, следвайки заръката на своя духовен учител, Аурва, не изби нецивилизованите племена като *таладжангхите, яваните, шаките, хайхаите* и *барбарите*. Вместо това накара някои от тях да се облекат с неудобни дрехи, на други избръсна главите, но им остави мустаците, на други позволи да носят разпуснати коси, други подстрига наполовина, други остави без долни дрехи, а други без горни. Така тези различни племенни групи бяха накарани да се облекат различно, но цар Сагара не ги изстреби.

**9.8.7** Следвайки инструкциите на великия мъдрец Аурва, Сагара Махараджа извърши жертвоприношения *ашвамедха* и така удовлетвори Върховния Бог, който е върховният владетел, Сврхъдушата на всички образовани учени и познавачът на цялото ведическо знание, Върховната Божествена Личност. Ала Индра, царят на рая, открадна коня, предназначен за жертвоприношението.

**9.8.8** [Цар Сагара имаше две съпруги, Сумати и Кешини.] Синовете на Сумати, които много се гордееха със своето могъщество и влияние, следвайки заръката на баща си, се отправиха да търсят изгубения кон. Докато правиха това, те дълбаеха в земята много екстензивно.

**9.8.9-10** След това, на североизток, те видяха коня в близост до *ашрама* на Капила Муни. „Ето човекът, който открадна коня”, рекоха те. „Той стои там със затворени очи. Със сигурност е много грешен. Да го убием! Убийте го!” Крещейки така, синовете на Сагара, наброяващи шестдесет хиляди взети заедно, вдигнаха оръжията си. Когато се приближиха към мъдреца, той отвори очите си.

**9.8.11** Под въздействието на Индра, царя на рая, синовете на Сагара бяха изгубили своя разум и оскърбиха велика личност. Затова от телата им се излъчи огън и те незабавно изгоряха на пепел.

**9.8.12** Някои твърдят, че синовете на Цар Сагара били изгорени на пепел от огъня, излъчващ се от очите на Капила Муни. Това твърдение, обаче, не се одобрява от великите учени личности, защото тялото на Капила Муни е напълно в проявлението на доброто и затова не може да прояви *гуната* на невежеството под формата на гняв, досущ както чистото небе не може да се замърси с прах от земята.

**9.8.13** Капила Муни изложи в този материален свят философията Санкхя, която е здрава лодка, с която може да бъде прекосен океанът от невежество. Всъщност, човек, който желае силно да прекоси океана на материалния свят, може да приеме подслон в тази философия. У такава велика и учена личност, установена на издигнатата трансцендентална платформа, как е възможно да има разграничение между враг и приятел?

**9.8.14** Сред синове на Сагара Махарадж имаше един на име Асаманджаса, който бе роден от втората съпруга на царя на име Кешини. Синът на Асаманджаса беше известен като Амшуман и винаги се ангажираше в работа за благо на Сагара Махарадж, неговия дядо.

**9.8.15-16** Преди, в минало раждане, Асаманджаса бил велик мистичен йоги, но поради лошо общуване паднал от издигната си позиция. Сега, в този си живот, той се роди в царско семейство и беше *джати-смара*; тоест, имаше специалното предимство да помни миналия си живот. При все това, той искаше да се представи за злодей, и правеше неща, които изглеждаха отвратителни в очите на обществото и неблагоприятни за неговите роднини. Той нарушаваше покоя на момчетата, играещи си в реката Сараю, като ги хвърляше надълбоко във водата.

**9.8.17** Понеже Асаманджаса беше зает в такива отвратителни дейности, баща му изостави обичта си към него и го изпрати в изгнание. Тогава Асаманджаса прояви мистичната си сила като съживи момчетата и ги показа на царя и родителите им. След това, Асаманджаса напусна Айодхя.

**9.8.18** О царю Парикшит, когато всички жители на Айодхя видяха, че техните момчета са съживени, те се изумиха, а цар Сагара изпита голяма скръб от загубата на сина си.

**9.8.19** Впоследствие, Амшуман, внукът на Махараджа Сагара, получи заповед от царя да търси коня. Следвайки същия път, по който бяха минали чичовците му, Амшуман постепенно достигна купчина пепел и откри наблизо коня.

**9.8.20** Великият Амшуман видя мъдреца на име Капила - светеца който е въплъщение на Вишну - да седи край коня. Амшуман Му отдаде смирените си почитания, допря длани и с голямо внимание Му поднесе молитви.

**9.8.21** Амшуман каза: Мой Господи, дори Бог Брахма до ден днешен не може да разбере, било то чрез медитация или чрез умствена спекулация, Твоята позиция, която е далеч отвъд неговата. Какво да говорим за другите като нас, които са създадени от Брахма в различни форми като полубогове, животни, човешки същества, птици и зверове? Ние тънем в пълно невежество. Затова как можем да опознаем Теб, който си Трансценденталността?

**9.8.22** Мой Боже, Ти си изцяло разположен в сърцето на всеки, но живите същества, покрити от материалното тяло, не могат да Те видят, защото са повлияни от външната енергия, управлявана от трите *гуни* на материалната природа. С интелигентност покрити от *саттва-гуна*, *раджо-гуна* и *тамо-гуна*, те могат да видят единствено действията и взаимодействията на тези три *гуни* на материалната природа. Заради действията и реакциите от *гуната* на невежеството, независимо дали са будни или спят, живите същества могат да видят само движението на материалната природа; те не могат да видят Твоя Светлост.

**9.8.23** О мой Господи, мъдреците, освободени от влиянието на трите *гуни* на материалната природа – мъдрци от ранга на четиримата Кумари [Санат, Санака, Санандана и Санатана] — могат да мислят за Теб, който си концентрирано знание. Но как е възможно невеж човек като мен да мисли за Теб?

**9.8.24** О, напълно удовлетворени Боже, въпреки че материалната природа, плодоносните дейности и техните следствия като материалните имена и форми са Твое творение, Ти си неповлиян от тях. Затова, Твоето трансцендентално име се различава от материалните имена, а формата Ти е различна от материалните форми. Ти приемаш форма, наподобяваща материално тяло, просто за да дадеш наставления като онези в „Бхагавад Гита“, но всъщност Ти си върховната изначална личност. Затова аз Ти отдавам смирените си почитания.

**9.8.25** О мой Господи, онези, чиито сърца са объркани от влиянието на похотта, алчността, завистта и илюзията, се интересуват единствено от лъжливия домашен уют в този свят, създаден от твоята *мая*. Привързани към дом, съпруга и деца, те се скитат безкрайно в този материален свят.

**9.8.26** О Свръхдуша на всички живи същества, о Божествена Личност, просто като Те видях, сега аз се избавих от всички сладни желания, които са коренната причина на непреодолимата илюзия и оплитане в материалния свят.

**9.8.27** О царю Парикшит, когато Амшуман възхвали Бога по този начин, великият мъдрец Капила, могъщата инкарнация на Вишну, бидейки много милостив към него, му обясни пътя на знанието.

**9.8.28** Божествената Личност каза: Мой скъпи Амшуман, ето животното, което дядо ти търси, за да пожертва. Моля вземи го. Що касае твоите предци, които бяха изгорени на пепел, те могат да бъдат избавени само с вода от Ганг и с никакви други средства.

**9.8.29** След това, Амшуман обиколи Капила Муни и му отдаде смирени почитания, скланяйки глава. Като напълно го удовлетвори по този начин, Амшуман върна коня, който беше предназначен за жертвоприношението, и с този кон Махараджа Сагара извърши останалите ритуални церемонии.

**9.8.30** След като предаде отговорността за царството на Амшуман и така се освободи от всички материални безпокойства и оплитане, Сагара Махараджа, следвайки съветите и методите, посочени му от Аурва Муни, достигна върховното местоназначение.



## ГЛАВА 9: ДИНАСТИЯТА НА АМШУМАН

---

**9.9.1** Шукадева Госвами продължи: Цар Амшуман, като дядо си, извършваше отречения от много време. И въпреки това не успя да донесе Ганг в материалния свят и по-късно когато му дойде времето почина.

**9.9.2** Също както самия Амшуман и синът му Дилипа не успя да докара Ганг в материалния свят, и стана жертва на смъртта с течение на времето. Тогава синът на Дилипа, Бхагиратха, се подложи на много тежки отречения, за да донесе Ганг в материалния свят.

**9.9.3** Тогава майка Ганг се появи пред цар Бхагиратха и му каза: Много съм удовлетворена от отреченията ти и сега вече мога да те даря с благословията, която желаеш.“ След като Гангадеви, майка Ганг, се обърна така към него, царят се поклони и сподели желанието си.

**9.9.4** Майка Ганг отвърна: Когато се изливам от небето към повърхността на земята, водите ми със сигурност ще бъдат много мощни. Кой би устоял на силата им? Ако не бъда удържана, ще пробия повърхността на земята и ще се спусна надолу до Расатала, областта на вселената Патала.

**9.9.5** О, царю, не бих искала да тека към земната планета, тъй като повечето хора ще се къпят във водите ми, за да се пречистят от последиците на греховните си дела. И когато всички тези греховни последици се натрупат в мен, как ще се освободя от тях? Така че обмисли това много внимателно.

**9.9.6** Бхагиратха отговори: Тези, които са свети заради извършеното предано служене и са на жизненото стъпало на отречението, свободни от материални желания и които са чисти предани, опитни в следването на регулиращите принципи описани във Ведите, са винаги славни, с безукорно поведение и са способни да освободят всички паднали души. Когато такива чисти предани се изкъпят във водите ти, греховните последици, натрупани от другите без съмнение ще бъдат неутрализирани, тъй като тези отдадени винаги носят в дълбините на сърцата си Върховния Бог, който унищожавя всички греховни последици.

**9.9.7** Както платът, изтъкан от нишки, се простира на дължина и широчина, така и вселената в цялата си ширина и дължина, се намира под въздействието на различните енергии на Върховния Бог. Бог Шива е инкарнация на Бога и представлява Сврѣхдушата във вълпътената душа. Той може да удържи мощните ти вълни върху главата си.

**9.9.8** След като каза това, Бхагиратха достави удоволствие на Бог Шива чрез извършване на отречения. О, царю Парикшит, Бог Шива много бързо бе удовлетворен от Бхагиратха.

**9.9.9** Когато цар Бхагиратха се обърна към Шива с молба да удържи буйните вълни на Ганг, Бог Шива я прие с думите: „Нека бъде така.“ И тогава, с огромно внимание, той пое Ганг на главата си, понеже водите ѝ са пречистващи, защото са бликнали при досега от пръстите на краката на Бог Вишну.

**9.9.10** Великият и свят цар Бхагиратха донесе на земята Ганг, която може да освободи падналите души, на мястото, където бе разпръснатата пепелта от телата на дедите му.

**9.9.11** Бхагиратха се възкачи на бърза колесница и я подкара пред майка Ганг, която го следваше, пречиствайки много страни, докато достигнаха мястото с пепелта на прадедите на Бхагиратха, синовете на Сагара, които бяха поръсени с вода от Ганг.

**9.9.12** Тъй като синовете на Сагара Махарадж оскърбиха велика личност, топлината в телата им се увеличи прекомерно и ги изпепели. Но няколко капки от Ганг бяха достатъчни, за да могат те да станат достойни да се издигнат до райските планети. А какво остава за тези, които използват водата на майка Ганг, за да я обожават?

**9.9.13** Просто от досега на водата от Ганг с пепелта от изгорелите им тела, синовете на Сагара Махарадж се издигнаха до райските планети. А какво да кажем за предания, който обожават вярно майка Ганг с неотклонен обет? Можем само да си представим колко благодетелстван ще е този отдаден.

**9.9.14** И защото майка Ганг изблизна от лотосовия пръст на крака на Върховния Бог Анантадева, тя може да освободи човек от материалните окови. Така че каквото и описание да ѝ се даде тук, то няма да ни учуди много.

**9.9.15** Великите мъдреци, изцяло освободени от желанието за материално наслаждение, посвещават напълно умовете си на служенето на Бога. Такива личности се освобождават от материалното обвързване без затруднения и така се установяват на трансцендентална позиция, постигнали духовната природа на Бога. Това е славата на Върховния Бог.

**9.9.16-17** Бхагиратха имаше син на име Шрута, чиито син се казваше Набха. Той е друг, а не Набха, който вече описахме. Набха имаше син на име Синдхудвипа, от него бе заченат Аютаю, който на свой ред се сдобил с Ритупарна, който стана приятел на Налараджа. Ритупарна обучил Налараджа в тънкостите на хазартните игри, а Налараджа предал на Ритупарна уменията си в язденето и грижата за конете. Синът на Ритупарна се казваше Сарвакама.

**9.9.18** Сарвакама имаше син на име Судаса, чиито син, познат с името Саудаса, стана съпруг на Дамаянти. Саудаса е понякога известен и като Митрасаха или Калмашапада. Поради собствено прегрешение, Митрасаха бе лишен от потомство и прокълнат от Васишха да стане човекоядец (*ракшаса*).

**9.9.19** Цар Парикшит попита: О, Шукадева Госвами, защо Васишха, духовният учител на Саудаса, прокле тази велика душа? Бих искал да узная това. Ако не е поверително, моля те, разкажи ми.

**9.9.20-21** Шукадева Госвами отговори: Веднъж Саудаса отиде да живее в гората, където уби един човекоядец (*ракшаса*), но опрости и пусна на свобода брат му. Той, обаче, реши да отмъсти. С тайната умисъл да навреди на царя, той стана готвач в къщата му. Един ден, духовният учител на царя, Васишха Муни, бе поканен на вечеря и готвачът *ракшаса* му предложи сготвена човешка плът.

**9.9.22** Разглеждайки предложената му храна, Васишха Муни чрез мистичното си могъщество разбра, че не е подходяща за ядене, понеже е плът от човешко същество. Той много се разгневи и на мига прокле Саудаса да се превърне в човекоядец.

**9.9.23-24** Щом Васишха разбра, че *ракшасът* бе поднесъл сготвената човешка плът, а не царя, той се подложи на отречения в продължение на дванадесет години, за да се пречисти от това, че прокле незаслужено невинния цар. Междувременно цар Саудаса взе вода и произнесе *шапа-мантрата*, приготвяйки се да прокълне Васишха, но жена му Дамаянти се противопостави на това. Тогава царят видя, че десетте посоки, небето и повърхността на земното кълбо са изпълнени с живи същества.

**9.9.25** Така Саудаса се превърна в човекоядец и на крака му се появи черно петно, заради което бе известен с името Калмашапада. Веднъж цар Калмашапада видя *брахманска* двойка да се съвокуплява в гората.

**9.9.26-27** Поради човекоядските си наклонности на *ракшас* и вълчия си глад, цар Саудаса сграбчи *брахмана*. Тогава злочестата жена, съпругата на *брахмана*, започна да го умолява: О, герою, ти всъщност не си човекоядец, по-скоро си сред потомците на Икшваку Махарадж. И наистина, ти си велик воин и съпруг на Мадаянти. Не би трябвало да постъпваш против религиозните принципи. Аз искам да имам син. Затова, моля те, пусни съпруга ми, за да довършим зачатие.

**9.9.28** О, царю, о, герою, човешкото тяло е предназначено за постигане на многостранни благословии. Ако убиеш това тяло преждевременно, ти ще унищожис и всички благини на човешкия живот.

**9.9.29** Той е учен, висококвалифициран *брахмана*, зает с извършването на отречения и силно желаещ да обожава Върховния Бог, Свръхдушата, който обитава дълбините на сърцата на всички живи същества.

**9.9.30** Господарю мой, ти си напълно наясно с религиозните принципи. Както синът никога не заслужава да бъде убит от баща си, така и един *брахмана* винаги трябва да бъде защитаван от царя и запазен от гибел. С какво заслужава той да бъде убит от *раджариши* като тебе?

**9.9.31** Ти си добре известен и обожаван сред учените. Как би се осмелил да убиеш този *брахмана*, който е свят, безгрешен и владеещ ведическото знание? Да го убиеш би било равностойно на унищожението на ембриона в утробата или на крава.

**9.9.32** Без съпруга си не бих оцеляла и миг. Ако искаш да изядеш съпруга ми, най-добре ще е да започнеш с мен, защото без него аз ще съм просто едно мъртво тяло.

**9.9.33** Обречен от проклятието на Васищха, цар Саудаса погълна *брахмана* точно както тигър разкъсва и изяжда жертвата си. И въпреки че съпругата на *брахмана* му се молеше толкова жалостиво, Саудаса не се трогна от отчаянието ѝ.

**9.9.34** Когато благочестивата съпруга на *брахмана* видя как съпругът ѝ, малко преди да отдели семето си, бе изяден от човекоядеца, тя потъна в дълбока скръб и мъка. И тогава с гняв прокле царя.

**9.9.35** О, глупав и греховен човек, понеже ти изяде съпруга ми когато бях сексуално настроена, желаеща да зачена дете, бих искала да те видя как умираш докато се опитваш да оплодиш жена си. С други думи, когато и да се опиташ да се съвкупиш с жена си, ти ще се простиш с живота си.

**9.9.36** Така съпругата на *брахмана* прокле цар Саудаса, познат като Митрасаха. След това, желаейки да сподели съдбата на съпруга си, тя запали огън за костите и се хвърли в него, постигайки заедно с мъжа си едно и също местоназначение.

**9.9.37** След дванадесет години, когато цар Саудаса бе освободен от проклятието на Васищха, той пожела да има интимно единение със съпругата си. Но царицата му напомни за проклятието на жената на *брахмана* и той се възпря от съвкуплението.

**9.9.38** След това напомняне, царят се отказа от бъдещото си щастие от физическата близост и по силата на съдбата остана без син. По-късно, с разрешението на царя, великият мъдрец Васищха зачена дете в утробата на Мадаянти.

**9.9.39** Мадаянти носи детето в утробата си седем години без да роди. Накрая Васищха я удари по корема с камък и детето се роди. В резултат на това, бебето получи името Ашмака или „детето родено от камък“.

**9.9.40** От Ашмака бе заченат Балика. И понеже Балика бе заобиколен от жени и така спасен от гнева на Парашурама, той бе познат като Нарикавача (този, който е покровителстван от жени). Когато Парашурама срази всички *кшатрии*, Балика стана баща на още *кшатрии*. И затова бе известен с името Мулака, корена на династията от *кшатрии*.

**9.9.41** От Балика се появи син на име Дашаратха, от Дашаратха бе заченат син, наречен Аидавиди и от Аидавиди произлезе цар Вашвасаха. Син на цар Вишвасаха бе прочутият Кхатванга Махарадж.

**9.9.42** Цар Кхатванга бе непобедим в битка. Помолен от полубоговете да се присъедини към тях в сраженията им с демоните, той им донесе победа и тъй като бяха много доволни, те пожелаха да го дарят с благословия. Царят ги попита колко още му остава да живее и те му съобщиха, че разполага само с още един миг. Тогава той незабавно напусна двореца си и отиде в личната си обител, където изцяло съсредоточи ума си върху лотосовите нозе на Бога.

**9.9.43** Кхатванга Махарадж си помисли: Не ценя дори собствения си живот така както *брахминската* култура и *брахманите*, които са обожавани от семейството ми. А какво остава за царството ми, земята, съпругата, децата и богатството? Няма нищо по-скъпо за мен от *брахманите*.

**9.9.44** Никога не бях привлечен, дори в детството си, към незначителни неща или нерелигиозни принципи. Не открих нищо по-съществено от Върховния Бог.

**9.9.45** Полубоговете, властващи над трите свята, пожелаха да ме дарят с каквато искам благословия. Но аз не се нуждая от благословиите им, защото се интересувам от Върховния Бог, който сътворява всичко в материалния свят. Много повече се вълнувам от Него, а не дори и от всички материални благословии, с които бих могъл да се сдобия.

**9.9.46** Въпреки че полубоговете имат привилегията да обитават висшите планетарни системи, умовете, сетивата и интелигентността им са възбуждани от материалните условия. Затова, дори такива извисени личности се провалят в опитите си да осъзнаят Върховния Бог, който е вечно установен в дълбините на сърцето. А какво да кажем за другите, например човешките същества, чиито предимства са много по-малко?

**9.9.47** Ето защо трябва да изоставя привързаността си към творенията на външната енергия на Върховния Бог. Трябва да се посветя на мисли за Бога и така да Му се отдам. Материалният свят, създаден от външната енергия на Бога е като въображаем град привидял ни се на хълм или в гората. Всяка обусловена душа има естествена склонност и привързаност към материални неща, но човек просто трябва да я изостави и да се отдаде на Върховния Бог.

**9.9.48** Така Кхатванга Махарадж, посредством развитата си интелигентност в отдаването на служене на Бога, изостави измамното отъждествяване с тялото, което е изпълнено с

невежество. В изначалната си позиция на вечен слуга, той се зае да отдава служене на Бога.

**9.9.49** Върховният Бог Вāsудева, Кришна, изключително трудно може да бъде разбран от неинтелигентните, които приемат, че Той е безличностен или е пустота, което Той със сигурност не е. Ето защо Богът е осъзнаван и възпяван само от чистите предани.

## ГЛАВА 10: ЗАБАВЛЕНИЯТА НА ВЪРХОВНИЯ БОГ РАМАЧАНДРА

**9.10.1** Шукадева Госвами каза: Синът на Махараджа Кхатванга беше Диргхабаху, а негов син бе прославеният Махараджа Рагху. От Махараджа Рагху произлезе Аджа, а от Аджа се роди великият Махараджа Дашаратха.

**9.10.2** Помолен от полубоговете, Върховният Бог, самата Абсолютна Истина, пряко се появи със Своята експанзия и с експанзиите на експанзията. Техните свети имена бяха Рама, Лакшмана, Бхарата и Шатругхна. Тези прославени инкарнации се появиха в образите на синовете на Махараджа Дашаратха.

**9.10.3** О, царю Парикшит, трансценденталните дейности на Бог Рамачандра са описани от великите светци, които са видели истината. Тъй като отново и отново си слушал за Бог Рамачандра, съпруга на Сита, ще ти опиша тези дейности съвсем накратко. Моля те, слушай.

**9.10.4** За да спази непокътното обещанието на баща си, Бог Рамачандра незабавно се отказа от позицията си на цар и придружен от съпругата си, майка Сита, заскита от една гора в друга с лотосовите Си нозе, които бяха толкова нежни, че не можеха да изтърпят досега дори на дланите на Сита. Богът бе придружаван също от Хануман (или от една друга маймуна, Сугрива), царя на маймуните, и от Своя по-млад брат, Бог Лакшмана, които и двамата му носеха облекчение от умората в гората. Като отрязва носа и ушите на Шурпанакха и по този начин я обезобрази, Богът бе разделен от майка Сита. Това Го разгневи и Той раздвижи веждите си, плашейки океана, който тогава Му позволи да съгради мост, за да го прекоси. След това Богът влезе в царството на Равана, за да го унищожи тъй както огънят поглъща гора. Нека този Върховен Бог Рамачандра ни дари цялата си закрила.

**9.10.5** На арената на жертвоприношението, извършвано от Вишвамित्रа, Бог Рамачандра, царят на Айодхя, уби много демони, *ракшаси* и диваци, които бродеха нощем в *гуната* на мрака. Дано Бог Рамачандра, който погуби тези демони в присъствието на Лакшмана, бъде милостив и ни дари закрилата си.

**9.10.6-7** О царю, забавленията на Бог Рамачандра бяха удивителни, като игрите на малко слонче. Всред събранието, където майка Сита трябваше да си избере съпруг сред героите от цял свят, Той счупи лъка, принадлежащ на Бог Шива. Този лък бе толкова тежък, че бе донесен от триста мъже, ала Бог Рамачандра го огъна, вдяна тетивата му и го прекърши в средата, точно както малко слонче чупи стрък захарна тръстика. Така Богът получи ръката на майка Сита, която бе също като Него надарена с трансцендентални качества по облик, красота, поведение, възраст и нрав. В действителност тя бе богинята на щастието, която постоянно отпочива на гръдта на Бога. Завръщайки се от дома на Сита, след като я бе спечелил всред събралите се съперници, Бог Рамачандра срещна Парашурама. Макар Парашурама да бе много горд от това, че бе изтрил от лицето на земята царските родове двадесет и един пъти, той бе победен от Бога, който се бе появил като *кшатрия* от царски род.

**9.10.8** Следвайки заръката на баща си, който бе обвързан от обещанието си към своята съпруга, Бог Рамачандра напусна царството, разкоша, приятелите, доброжелателите, палата си и всичко останало, точно както освободената душа изоставя живота си, и отиде в гората със Сита.

**9.10.9** Скитайки се из гората, където заживя изпълнен с трудности живот, носейки своя непобедим лък и стрелите си в ръка, Бог Рамачандра обезобрази сестрата на Равана, която бе замърсена от похотливи желания, отрязвайки носа и ушите ѝ. Освен това погуби



и нейните четиринадесет хиляди другари *ракшаси*, предвождани от Кхара, Тришира и Душана.

**9.10.10** О, царю Парикшит, когато десетоглавият Равана научи за красивите и привлекателни черти на Сита, умът му бе възбуден от похотливи желания и той отиде да я отвлече. За да отведе Бог Рамачандра надалеч от *ашрама* му, Равана изпрати Марича в облика на златен елен. Когато Бог Рамачандра видя този удивителен елен, Той се отдалечи, преследвайки го, от обителта си, и в крайна сметка го уби с една остра стрела, точно както Бог Шива уби Дакша.

**9.10.11** Когато Бог Рамачандра навлезе в джунглата, а Лакшмана също отсъстваше, най-злият сред *ракшасите*, Равана, отгъкна Ситадеви, дъщерята на царя на Видеха, точно както тигър грабва беззащитна овца в отсъствието на пастира. Тогава Бог Рамачандра скиташе из горите заедно с брат си Лакшман, сякаш бе дълбоко нещастен от раздялата си със Своята съпруга. По този начин с личния си пример Той показа положението на човека, който е привързан към жена.

**9.10.12** Бог Рамачандра, чиито лотосови нозе обожават Бог Брахма и Бог Шива, бе приел облика на човешко същество. Така той извърши погребалната церемония на Джатаю, който бе убит от Равана. Сетне Богът погуби демона, наречен Кабандха, и, след като се сприятели с предводителя на маймуните, след като уби Вали и направи приготовления за спасяването на майка Сита, Той отиде на брега на океана.

**9.10.13** Достигайки брега, Бог Рамачандра пости в продължение на три дни, очаквайки появяването на олицетворения океан. Тъй като океанът не идваше, Богът разигра гневното си забавление и просто като хвърли погледа си върху океана, всички живи същества вътре в него, включително крокодилите и акулите, полудяха от страх. Тогава олицетвореният океан боязливо се приближи към Бог Рамачандра, носейки всички предмети, с които да го обожават. Падайки в лотосовите нозе на Бога, олицетвореният океан изрече следното.

**9.10.14** О, всепроникваща Върховна Личност, ние сме глупави и не схванахме кой си Ти, ала сега разбираме, че си Върховният Бог, господарят на цялата вселена, неизменната изначална Божествена Личност. Полубоговете са оплетени в *гуната* на доброто, *праджанатите* – в *гуната* на страстта, а господарят на призраците – в *гуната* на невежеството, но Ти си господарят на всички тези качества.

**9.10.15** Мой Господи, можеш да използваш водите ми както пожелаеш. Можеш да ги прекосиш и да идеш в палата на Равана, който е страшен източник на тревога и плач за трите свята. Той е син на Вишрава, ала е прокълнат като урина. Моля те, иди да го погубиш и възвърни съпругата си, Ситадеви. О, велики герою, макар водите ми да не представляват пречка за Теб да отидеш до Ланка, моля те, съгради над тях мост, за да се разпростре трансценденталната ти слава. Виждайки това Твое удивително и необикновено дело, всички велики герои и царе в бъднините ще те възславят.

**9.10.16** Шукадева Госвами каза: След като изгради мост през океана, хвърляйки във водата планински върхове, чиито дървета и друга растителност бяха изтръгнати от ръцете на огромните маймуни, Бог Рамачандра отиде в Ланка, за да избави Ситадеви от лапите на Равана. С напътствията и помощта на Вибхишана, брата на Равана, Богът, заедно с воините-маймуни, предвождани от Сугрива, Нила и Хануман, влязоха в царството на Равана, Ланка, което Хануман вече бе опожарил.

**9.10.17** След като нахълтаха в Ланка, воините-маймуни, предвождани от Сугрива, Нила и Хануман, завзеха всички игрални зали, хамбари, съкровищници, дворцови врати, градски порти, зали за събрания, фасади на палати и дори гълъбарници. Когато кръстовищата, подиумите, знамената и златните кани на куполите на града бяха разрушени, цялата Ланка изглеждаше като река, чиито води бяха разбушувани от стадо слонове.

**9.10.18** Когато Равана, господарят на *ракшасите*, видя разрушенията, причинени от воините-маймуни, той свика Никумбха, Кумбха, Дхумракша, Дурмукха, Сурантака, Нарантака и други *ракшаси*, както и своя син Индраджит. След това повика Прахаста, Атикая, Викампана и накрая Кумбхакарна. Сетне изпрати всичките си последователи да се сражават срещу врага.

**9.10.19** Бог Рамачандра, придружаван от Лакшмана и воители-маймуни като Сугрива, Хануман, Гандхамада, Нила, Ангада, Джамбаван и Панаса, атакуваха войниците на *ракшасите*, които бяха въоръжени до зъби с различни непобедими оръжия като мечове, копия, лъкове, *праси*, *риши*, стрели *шакти*, *кхадги* и *томари*.

**9.10.20** Ангада и останалите командири на воините на Рамачандра се изправиха срещу вражите слонове, пехота, конници и колесници, мятайки по тях огромни дървета, планински канари, боздугани и стрели. Така бойците на Бог Рамачандра погубваха войниците на Равана, който бе изгубил целия си късмет, тъй като бе прокълнат от гнева на майка Сита.

**9.10.21** Тогава, когато разбра, че с войниците му е свършено, царят на Ракшасите Равана изключително много се разгневи. Той се качи на въздушния си кораб, който бе украсен с цветя, и се понесе срещу Бог Рамачандра, който седеше в сияйната колесница, докарана от Матали, колесничаря на Индра. Сетне Равана започна да поразява Бог Рамачандра с остри стрели.

**9.10.22** Бог Рамачандра каза на Равана: Ти си най-отвратителният сред човекоядците. По-скоро си като тяхно изпражнение. Ти си досущ като куче, защото както кучето откъква храна от кухнята в отсъствието на домакина, така и ти в Мое отсъствие отвлече съпругата ми, Ситадеви. Затова, както Ямараджа наказва грешниците, Аз ще накажа теб. Ти си най-противният и порочен безсрамник. Затова днес Аз, който никога не се провалям, ще те накажа.

**9.10.23** След като сгълча така Равана, Бог Рамачандра постави на лъка си стрела, прицели се и стреля, пронизвайки сърцето на Равана сякаш с мълния. Виждайки това, съмишлениците на Равана вдигнаха страшен шум и завикаха: „Уви! Уви! Какво стана? Какво стана?“ докато Равана, бълвайки кръв от десетте си усти, падаше от въздушния си кораб, както благочестивият човек пада на земята от райските планети след като резултатите от добродетелните му дела са се изчерпали.

**9.10.24** Сетне всички жени, чиито съпрузи бяха паднали в боя, излязоха от Ланка, водени от Мандодари, жената на Равана. Плачейки безспир, те се доближиха до мъртвите тела на Равана и останалите *ракшаси*.

**9.10.25** Биейки се в гърдите от мъка заради това, че съпрузите им са загинали от стрелите на Лакшмана, жените прегръщаха телата им и ридаеха жално, обръщайки се в молба към всеки от тях.

**9.10.26** О, господарю мой! Ти бе олицетворение на тревогата за всички, затова те наричаха Равана. Но сега, когато си сразен, ние също сме сразени, защото без теб Ланка бе завладяна от врага. У кого ще намери подслон?

**9.10.27** О, щастливецо, подвластен на сладни желания, ти не можа да проумееш силата на майка Сита. Сега, заради нейното проклятие, те постигна участта да бъдеш убит от Бог Рамачандра.

**9.10.28** О, радост за династията на *ракшасите*, заради теб сега държавата Ланка, както и самите ние, нямаме закрилник. Заради делата ти сега тялото ти стана храна за лешоядите, а душата ти ще иде в ада.

**9.10.29** Шри Шукадева Госвами каза: Вибхишана, добродетелният брат на Равана, който бе отдаден на Бог Рамачандра, получи одобрението на Бог Рамачандра, царя на Кошала. Тогава той извърши предписаните погребални церемонии за членовете на семейството си, спасявайки ги от пътя към ада.

**9.10.30** После Бог Рамачандра намери Ситадеви да седи в малка колибка под дървото *симшана* сред горичка от дървета *ашока*. Тя бе отслабнала и излиняла, измъчена от разлъката с Него.

**9.10.31** Виждайки съпругата си в такова състояние, Бог Рамачандра изпита голямо състрадание. Когато любимият ѝ се появи пред нея, тя бе изключително щастлива да Го види и лотосовите ѝ устни издадоха радостта ѝ.

**9.10.32** След като даде на Вибхишана властта да управлява населената с *ракшаси* Ланка в продължение на една *калта*, Бог Рамачандра, Върховният Господ (Бхагаван) качи Ситадеви на въздушен кораб, нагизден с цветя, а сетне и сам възлезе на него. Тъй като срокът на изгнанието Му в гората бе приключил, Богът се завърна в Айодхя заедно с Хануман, Сугрива и Своя своя брат Лакшмана.

**9.10.33** Когато Бог Рамачандра се върна в столица, Айодхя, Той бе приветстван от съсловието на принцовете, които обсипаха снагата Му с прекрасни, уханни цветя, докато велики личности като Бог Брахма и другите полубогове възхваляваха дейностите на Бога с голяма радост.

**9.10.34** Достигайки Айодхя, Бог Рамачандра научи, че в Негово отсъствие брат Му Бхарата се бе хранил с ечемик, сварен в кравешка урина, носейки одежди от дървесно лико и сплъстени коси, и бе лежал на рогозка от трева *куша*. Милостивият Бог много съжали за това.

**9.10.35-38** Когато Бог Бхарата научи, че Бог Рамачандра се завръща в столицата Айодхя, той незабавно постави върху главата си дървените Му сандали и излезе от стана си в Нандиграма. Бог Бхарата бе придружен от министри, свещенослужители и други почетни граждани, от професионални музиканти, свирещи приятни мелодии и от учени *брахмани*, пеещи на висок глас *ведически* химни. По-нататък в процесията следваха колесници, теглени от прекрасни коне със сбруи от златни въжета. Колесниците бяха украсени с флагове със сърмена бродерия и с разнообразни по размер пъстроцветни знаменца. Идваха войници в златни брони, слуги, носещи бетелови ядки и множество известни и красиви куртизанки. Пешком вървяха мнозина прислужници, носейки слънчобран, ветрила, различни видове скъпоценни камъни и други принадлежности, подобаващи за кралско посрещане. Сред тази свита Бог Бхарата, чието сърце се бе разтопило в екстаз, а

очите му преливаха от сълзи, се приближи към Бог Рамачандра и се просна в лотосовите Му нозе в голяма, екстатична любов.

**10.39-40** Като поднесе дървените сандали на Бог Рамачандра, Бог Бхарата се изправи с допрени длани, с очи, преливащи от сълзи, а Бог Рамачандра окъпа Бхарата в сълзите си докато го прегръщаше с двете си ръце за дълго време. След това, придружен от майка Сита и от Лакшмана, Бог Рамачандра поднесе почителните си поклони на учените брахмани и на по-възрастните членове на семейството, а всички жители на Айодхя отдадоха почитанията си на Бога.

**9.10.41** Виждайки своя цар да се завръща след дълго отсъствие, гражданите на Айодхя Му поднесоха гирлянди от цветя, развяваха горните си дрехи и танцуваха в голяма радост.

**9.10.42-43** О царю, Бог Бхарата носеше дървените сандали на Бог Рамачандра, Сугрива и Вибхишана носеха ветрила, Хануман – бял сенник, Шатругхна – лък и два колчана, а Ситадеви носеше кана пълна с вода от светите места. Ангада носеше меч, а Джамбаван, царят на *рикшасите*, носеше златен щит.

**9.10.44** О царю Парикшит, когато Богът седна в Своя въздушен кораб от цветя, а жените Му поднасяха молитви докато бардове възпяваха качествата Му, Той приличаше на луната, обкръжена от звезди и планети.

**9.10.45-46** Сетне, посрещнат от своя брат Бхарата, Бог Рамачандра влезе в град Айодхя наред шествието. Влизайки в палата, Той поднесе поклони на всички майки, включително на Кайкеи и на останалите съпруги на Махараджа Дашаратха, особено на собствената си майка Каушала. Той се поклони също така на духовните наставници като Васищха. Другарите Му по възраст и по-младите Му приятели Го обожаваша и Той отвърна на почителните им поклони, както сториха това и Лакшмана, и майка Сита. Така те всички влязоха в двореца.

**9.10.47** Виждайки синовете си, майките на Рама, Лакшмана, Бхарата и Шатругхна незабавно се изправиха, тъй както изгубилите сваят тела си възвръщат съзнанието. Майките сложиха своите синове в скута си и ги окъпаха в сълзи на облекчение след дългата раздяла.

**9.10.48** Фамилният свещенослужител и духовен учител Васищха заръча Бог Рамачандра да бъде гладко избръснат, избавяйки го от сплъстените Му коси. Сетне, подпомаган от по-възрастните членове на семейството, той извърши за Бог Рамачандра церемония по окъпване (*абхишека*) с вода от четири морета и с други субстанции, точно както това се прави за цар Индра.

**9.10.49** Бог Рамачандра, окъпан и с избръсната глава, се облече много красиво и бе украсен с гирлянди и накити. Така Той сияеше ярко сред братята и съпругата си, които също бяха пременени и нагиздени.

**9.10.50** Зарадван от пълната отдаденост и посветеност на Бхарата, Бог Рамачандра тогава прие трона на царството. Той се грижеше за гражданите досущ като баща, а гражданите, напълно ангажирани в своите предписани задължения според *варна* и *ашрама*, Го приемаха за свой баща.

**9.10.51** Бог Рамачандра стана цар през Трета-Юга, ала заради доброто му управление епохата заприлича на Сатя-Юга. Всички бяха религиозни и напълно щастливи.

**9.10.52** О Махараджа Парикшит, най-добър от династията Бхарата, по време на управлението на Бог Рамачандра горите, реките, хълмовете и планините, държавите, седемте острова и седемте морета бяха всичките благоразположени и даряваха с всичко необходимо за живот живите същества.

**9.10.53** Когато Бог Рамачандра, Върховният Господ, бе цар на света, всички телесни и умствени страдания, болести, старост, липса, скръб, мъка, страх и умора не съществуваха въобще. Нямаше дори смърт за онези, които не я желаеха.

**9.10.54** Бог Рамачандра даде обет да приеме само една съпруга и нямаше връзка с никоя друга жена. Той бе свят цар и всичко в нрава Му бе добродетелно, неопетнено от характеристики като гняв. Учеше всички на добро поведение, особено семейните, в рамките на *варнашрама-дхарма*. Чрез личните си дейности Той даваше пример на общите маси.

**9.10.55** Майка Сита бе много кротка, вярна, свенлива и честна, и винаги разбираше настроението на съпруга си. Така със своя нрав, обич и служене тя напълно привлече ума на Бога.

## ГЛАВА 11: БОГ РАМАЧАНДРА УПРАВЛЯВА СВЕТА

---

**9.11.1** Шукадева Госвами каза: Сетне Върховният Бог Рамачандра прие *ачария* и извърши жертвоприношения (*яги*) с обилие от принадлежности. Така Той сам обожаваше себе си, тъй като Той е Върховният Бог на всички полубогове.

**9.11.2** Бог Рамачандра дари целия изток на свещенослужителя *хота*, целия юг на свещенослужителя *брахма*, запада на свещенослужителя *адхарю*, а севера на свещенослужителя *удгата*, рецитатора на Сама Веда. Така Той дари цялото си царство.

**9.11.3** После, считайки, че понеже *брахманите* нямат материални желания, те трябва да притежават целия свят, Бог Рамачандра даде земята, намираща се между изтока, запада, севера и юга на *ачарията*.

**9.11.4** След като раздаде по този начин всичко на *брахманите*, Бог Рамачандра си запази само личните одежди и украшения. По същия начин и кралицата, майка Сита, остана единствено с обещата на носа си и с нищо друго.

**9.11.5** Всички *брахмани*, които участваха по различен начин в жертвоприношенията, останаха много доволни от Бог Рамачандра, който се отнасяше с голяма обич и благосклонност към *брахманите*. Затова, с размекнати сърца те върнаха цялата собственост, която бяха получили от Него, и изрекоха следното.

**9.11.6** О Господи, Ти си господарят на цялата вселена. Нима има нещо, което не си ни дал? Ти влезе в дълбините на сърцата ни и разпръсна мрака на нашето невежество със Своето сияние. Това е върховен дар. Ние не се нуждаем от материални дарения.

**9.11.7** О Боже, Ти си Върховният Господ, който си приел *брахманите* за свое обожавемо божество. Твоето познание и паметта Ти никога не са обезпокоявани от тревога. Ти си най-главното сред всички прославени същества в този свят и лотосовите Ти нозе са обожавани от мъдреци, които не са подвластни на наказание. О, Боже Рамачандра, позволи ни да Ти поднесем почтителните си поклони.

**9.11.8** Шукадева Госвами продължи: Една нощ, докато Бог Рамачандра се разхождаше инкогнито, криейки се, за да разбере мнението на хората за себе си, Той дочу един човек да говори недобре за Неговата съпруга, Ситадеви.

**9.11.9** (Обръщайки се към своята невярна жена, мъжът каза) Ти си ходила в къщата на друг мъж, затова си невярна и нечиста. Аз няма повече да се грижа за теб. Съпруг под чехъл като владетелят Рама може и да приема жена като Сита, която е била в дома на друг, обаче аз не съм малодушен като Него и затова няма да те приема отново.

**9.11.10** Шукадева Госвами каза: Людете с оскъдно знание и зъл нрав бръщолевят безсмислици. Боейки се от подобни хора, Бог Рамачандра изостави съпругата си Сита, макар тя да бе бременна. Тогава Ситадеви отиде в *ашрама* на Валмики Муни.

**9.11.11** Когато дойде време, бременната майка Сита роди двама синове близнаци, прославили се като Лава и Куша. Ритуалните церемонии за рождението им бяха извършени от Валмики Муни.

**9.11.12** О, Махараджа Парикшит, Бог Лакшмана имаше двама сина, наречени Ангада и Читракету, а Бог Бхарата също имаше двама сина, които се казваха Такша и Пушкала.

**9.11.13-14** Шатругхна имаше двама сина, чиито имена бяха Субаху и Шрутасена. Когато Бог Бхарата замина да завладее всички хоризонти, Той трябваше да убие много милиони *гандхарви*, които като цяло са позьори. Отнемайки цялото им богатство, той го поднесе на

Бог Рамачандра. Шатругхна също погуби един *ракшас* на име Лавана, който бе син на *ракшаса* Мадху. Така той създаде в голямата гора Мадхувана града, познат като Матхура.

**9.11.15** Изоставена от своя съпруг, майка Сита повери двамата си сина на грижите на Валмики Муни. Сетне, медитирайки върху лотосовите нозе на Бог Рамачандра, тя потъна в земята.

**9.11.16** След като чу вестта, че майка Сита е потънала в земята, Върховният Бог много се натъжи. Макар да е самият Върховен Господ, припомняйки си възвишените качества на майка Сита, Той не съумяваше да потисне скръбта си, избликнала от трансцендентална любов.

**9.11.17** Привличането между мъж и жена, между мъжко и женско, съществува винаги и навред, карайки всички всякога да се страхуват. Подобни чувства съществуват дори у властелини като Бог Брахма и Бог Шива, и са причина за страх у тях; какво да говорим за останалите, които са привързани към семейния живот в този материален свят.

**9.11.18** След като Сита влезе в земята, Бог Рамачандра спазваше пълно полово въздържание и изпълняваше без прекъсване Агнихотра-ягя в продължение на тринадесет хиляди години.

**9.11.19** Когато завърши жертвоприношението, Бог Рамачандра, чиито лотосови нозе понякога бяха пронизвани от тръни докато живееше в Дандакарания, постави тези лотосови нозе в сърцата на онези, които винаги мислят за Него. Сетне встъпи в собствената си обител, планетата Ваикунтха, намираща се отвъд *брахмаджйоти*.

**9.11.20** Репутацията на Бог Рамачандра за това, че бе погубил Равана с порои от стрели по молба на полубоговете и че бе построил мост над океана, не съставлява действителната слава на Върховния Господ Рамачандра, чиято духовна снага винаги участва в разнообразни забавления. Никой не е равен на Бог Рамачандра, нито Го превъзхожда, затова Той не се нуждаеше от помощта на маймуните, за да победи Равана.

**9.11.21** Неопетненото име и слава на Бог Рамачандра, които унищожават всички греховни последици, се възхваляват на вси страни като везаната одежда на слона-победител, завладял всички посоки. Велики светци като Маркандея Риши все още прославят качествата Му в събранията на славни императори като Махараджа Юдхистхира. По същия начин всички свети царе и всички полубогове, в това число Бог Шива и Бог Брахма, обожават Бога, покланяйки се с шлемовете си. Нека и аз поднеса почитанията си в Неговите лотосови нозе.

**9.11.22** Бог Рамачандра се завърна в Своята обител, до която достигат *бхакти-йогите*. Това е мястото, където всички обитатели на Айодхя отиват, след като са служили на Бога в проявените Му забавления, поднасяйки Му почитанията си, докосвайки нозете Му, приемайки Го напълно за грижовен като баща цар, които са седели или лежали заедно с Него като равни или просто са Го придружавали.

**9.11.23** О, царю Парикшит, всеки, който чуе чрез устно предаване разказите, отнасящи се до характеристиките на забавленията на Бог Рамачандра, накрая ще се избави от заразата на завистта и по такъв начин ще се освободи от оковите на плодоносните дейности.



**9.11.24** Махараджа Парикшит запита Шукадева Госвами: Какво бе държанието на Бога, как се отнасяше Той към Своите братя, които бяха експанзии на собственото Му себе? И как се отнасяха към Него братята Му и жителите на Айодхя?

**9.11.25** Шукадева Госвами отвърна: След като прие царския трон поради пламенните умолявания на по-малкия си брат Бхарата, Бог Рамачандра заръча на младите си братя да идат да завладеят целия свят, докато Той лично става в столицата, давайки аудиенция на гражданите и обитателите на палата, и надзирава държавните дела заедно с останалите си помощници.

**9.11.26** По време на царуването на Бог Рамачандра улиците на столицата Айодхя бяха напръскани с ароматна вода и капчици парфюм, които разхвърляха слоновете с хоботите си. Когато гражданите видяха, че Богът лично надзирава градските дела в подобно изобилие, те оцениха това много високо.

**9.11.27** Дворците, дворцовите двери, сградите за събрания, платформите за заседания, храмовете и всички подобни места бяха украсени със златни делви с вода и накичени с разноцветни знаменца.

**9.11.28** Където и Бог Рамачандра да идеше на посещение, изграждаха се благоприятни приветствени аркади от бананови и бетелови дървета, изпъстрени с цветя и плодове. Портите бяха украсени с разнообразни флагове, направени от пъстроцветни платове и бяха нагиздени с гоблени, огледала и гирлянди.

**9.11.29** Където и да отиваше Бог Рамачандра, народът го посрещаше с предмети за обожание, молейки за Неговите благословии. „О Господи,” казваха те, „тъй както спаси земята от дъното на морето в Своята инкарнация като глиган, така защитавай сега и нас. Умоляваме Те за благословиите Ти.”

**9.11.30** После, когато не бяха виждали Бога дълго време, гражданите – и мъже, и жени – жадувайки да Го зърнат, оставиха домовете си и се качиха на покривите на дворците. Съзерцавайки ненаситно лицето на лотосокия Бог Рамачандра, те го обсипваха с порои от цветя.

**9.11.31-34** Тогава Бог Рамачандра влезе в палата на Своите предци. Вътре в палата имаше различни съкровища и ценни гардероби. Креслата от двете страни на входната врата бяха направени от корал, дворовете бяха обградени с колони от *вайдурия-мани*, подовете бяха направени от съвършено полиран *мараката-мани*, а основите – от мрамор. Целият дворец бе украсен със знамена и гирлянди, и бе инкрустиран с различни скъпоценни камъни, сияещи с райски блясък. Целият палат бе изпъстрен с перли и бе изпълнен с лампи и благовония. Мъжете и жените вътре в палата до един приличаха на полубогове и бяха нагиздени с различни украшения, които изглеждаха още по-красиви, поставени по телата им.

**9.11.35** Бог Рамачандра, Върховният Господ, главният сред най-образованите учени, живееше в този палат заедно с енергията на Своята наслада, майка Сита, наслаждавайки се на пълно щастие.

**9.11.36** Без да престъпва религиозните принципи, Бог Рамачандра, чиито лотосови нозе йогите обожават в медитация, се наслаждаваше на всички трансцендентални удоволствия толкова дълго, колкото бе нужно.

ГЛАВА 12: ДИНАСТИЯТА НА КУША, СИНЪТ НА БОГ  
РАМАЧАНДРА

---

**9.12.1** Шукадева Госвами каза: Синът на Рамачандра бе Куша, синът на Куша бе Атитхи, синът на Атитхи бе Нишадха, а синът на Нишадха бе Набха. Синът на Набха бе Пундарика, а от Пундарика се роди син на име Кшемадханва.

**9.12.2** Синът на Кшемадханва бе Деваника, синът на Деваника бе Аниха, синът на Аниха бе Париятра, а синът на Париятра бе Баластхала. Синът на Баластхала бе Ваджранабха, за който се казва, че се родил от сиянието на слънчевия бог.

**9.12.3-4** Синът на Ваджранабха бе Сагана, а неговият син бе Видхрити. Синът на Видхрити бе Хиранянабха, който бе ученик на Джаимини и стана велик *ачария* по мистична йога. Именно от Хиранянабха великият светец Ягвалкя изучи много извисената система на мистична йога, позната като *адхятма-йога*, която може да отхлаби възлите на материалната привързаност в сърцето.

**9.12.5** Синът на Хиранянабха бе Пушпа, а синът на Пушпа бе Дхрувасандхи. Синът на Дхрувасандхи бе Сударшана, чийто син бе Агниварна. Синът на Агниварна се казваше Шигхра, а негов син бе Мару.

**9.12.6** След като постигна съвършенство във владенето на мистичната йога, Мару все още живее на място, известно като Калапа-грама. В края на Кали-юга, той ще възстанови погубената династия Сурия като зачене син.

**9.12.7** Мару зачене син на име Прасушрута, от Прасушрута се появи Сандхи, от Сандхи – Амаршана, а от Амаршана син, наречен Махасван. От Махасван се роди Вишвабаху.

**9.12.8** От Вишвабаху се роди син на име Прасенаджит, от Прасенаджит дойде Такшака, а от Такшака се появи Брихадбала, който бе убит в сражение от твоя баща.

**9.12.9** Всички тези царе в династията на Икшваку са вече мъртви. Сега, моля те слушай, докато описвам царете, които ще се родят в бъдещето. От Брихадбала ще се роди Брихадрана.

**9.12.10** Синът на Брихадрана ще бъде Урукрия, който ще има син на име Ватсавриддха. Ватсавриддха ще има син на име Пративьома, а Пративьома ще има син, наречен Бхану, от когото ще се роди Дивака, велик военнопочетник.

**9.12.11** След това, от Дивака ще се появи син на име Сахадева, а от Сахадева – велик герой на име Брихадашва. От Брихадашва ще се появи Бхануман, а от Бхануман – Пратикашва. Синът на Пратикашва ще бъде Супратика.

**9.12.12** После, от Супратика ще произлезе Марудева; от Марудева – Сунакшатра; от Сунакшатра, Пушкара; а от Пушкара, Антарикша. Синът на Антарикша ще бъде Сутапа, а неговият син ще бъде Амритаджит.

**9.12.13** От Амритаджит ще се роди син на име Брихадраджа, от Брихадраджа ще дойде Бархи, а от Бархи ще произлезе Кританджая. Синът на Кританджая ще бъде известен като Рананджая, а от него ще се роди син на име Санджая.

**9.12.14** От Санджая ще дойде Шака, от Шака – Суддхода, а от Суддхода – Лангала. От Лангала ще се появи Прасенаджит, а от Прасенаджит – Кшудрака.

**9.12.15** От Кшудрака ще се роди Ранака, от Ранака – Суратха, а от Суратха ще дойде Сумитра и с него династията ще свърши. Това е описание на династията на Брихадбала.

**9.12.16** Последният цар от династията на Икшваку ще бъде Сумитра; след Сумитра няма да има повече синове в династията на слънчевия бог и така династията ще свърши.

## ГЛАВА 13: ДИНАСТИЯТА НА МАХАРАДЖА НИМИ

---

**9.13.1** Шрила Шукадева Госвами каза: След като започна да извършва жертвоприношения, Махараджа Ними, синът на Икшваку, замоли великия мъдрец Васищха да заеме позицията на главен жрец. Тогава време Васищха отвърна, “Мой скъпи Махараджа Ними, аз вече приех същата позиция в жертвоприношение, започнато от Бог Индра.”

**9.13.2** “Ще се завърна тук след като приключа с *ягята* за Индра. Моля те изчакай ме дотогава.” Махараджа Ними си замълча, а Васищха започна да извършва жертвоприношението за Бог Индра.

**9.13.3** Тъй като Махараджа Ними бе себепознала се душа, той размисли, че този живот е нетраен. Затова, вместо да чака дълго Васищха, започна да извършва жертвоприношението с други жреци.

**9.13.4** След като завърши жертвената церемония за цар Индра, духовният учител Васищха се завърна, за да открие, че неговият ученик Махараджа Ними е престъпил заръката му. Затова Васищха го прокълна, казвайки, “Нека материалното тяло на Ними, който се смята за учен, незабавно да погине.”

**9.13.5** Понеже го прокле ненужно, без да е извършил никакво оскърбление, Махараджа Ними отвърна на проклятието на своя духовен учител. “За да се сдобиеш с блага от царя на рая, ”каза той, “ти се лиши от религиозния си разум. Затова аз произнасям това проклятие: нека тялото ти също да погине.”

**9.13.6** След като изрече това, Махараджа Ними, който беше вещь в науката за духовното познание, напусна тялото си. Васищха, прадядото, също изостави тялото си, но се роди отново от семето, изхвърлено от Митра и Варуна, когато видяха Урваши.

**9.13.7** Докато траеше изпълнението на *ягята*, тялото, изоставено от Махараджа Ними, се съхраняваше в ароматни субстанции, а в края на Сатра-яга великите мъдреци и *брахмани* отправиха следната молба към всички събрани там полубогове.

**9.13.8** “Ако сте удовлетворени от това жертвоприношение и ако наистина сте способни да го направите, молим ви, върнете Махараджа Ними към живот в това тяло.” Полубоговете отговориха утвърдително на тази молба на мъдреците, но Махараджа Ними рече, „ Моля ви не ме вкарвайте отново в затвора на материално тяло.”

**9.13.9** Махараджа Ними продължи: Маявадите обикновено искат да се освободят от приемането на материално тяло, защото се страхуват, че отново трябва да го напуснат. Но преданите, чиято интелигентност е винаги напълно заета в служене на Бога, не се страхуват. Нещо повече, те се възползват от тялото, за да отдават трансцендентно любящо служене.

**9.13.10** Не желая да приемам материално тяло, защото това тяло е източник на всякакви страдания, скръб и страх навсякъде във вселената, точно каквото е за рибата във водата, която винаги живее в тревога, защото се страхува от смъртта.

**9.13.11** Полубоговете казаха: Нека Махараджа Ними да живее без материално тяло. Нека живее в духовно тяло като личен придружител на Върховния Бог, и ако пожелае нека бъде видим или невидим за обикновените, въплътени в тяло хора.

**9.13.12** Сетне, за да предпазят хората от неправилно управление, мъдреците разбъркаха материалното тяло на Махараджа Ними, от което в резултат се роди син.

**9.13.13** Понеже бе роден по необичаен начин, синът бе наречен Джанака, а понеже се роди от мъртвото тяло на баща си, той стана известен като Ваидеха. Тъй като бе роден от разбъркването на материалното тяло на баща си, той се прочу като Митхила, а понеже построи град като цар Митхила, градът получи името Митхилаа.

**9.13.14** О царю Парикшит, от Митхила се появи син на име Удавасу; от Удавасу, Нандивардхана; от Нандивардхана, Сукету; а от Сукету, Деварата.

**9.13.15** От Деварата се роди син, наречен Брихадратха, а от Брихадратха – син на име Махавиря, който стана баща на Судхрити. Синът на Судхрити бе познат като Дхришакету, а от Дхришакету се появи Харяшва. От Харяшва произлезе син, наречен Мару.

**9.13.16** Синът на Мару бе Пратипака, а синът на Пратипака бе Критаратха. От Критаратха се появи Девамидха; от Девамидха, Вишрута; а от Вишрута, Махадхрити.

**9.13.17** От Махадхрити се роди син на име Критирата, от Критирата се роди Махарома, от Махарома дойде син на име Сварнарома, а от Сварнарома – Храсварома.

**9.13.18** От Храсварома се роди син, наречен Ширадхваджа [също наречен Джанака]. Когато Ширадхваджа ореше с плуг полето, пред плуга му [шира] се появи дъщеря на име Ситадеви, която по-късно стана съпругата на Бог Рамачандра. Така той стана познат като Ширадхваджа.

**9.13.19** Синът на Ширадхваджа бе Кушадхваджа, а синът на Кушадхваджа бе цар Дхармадхваджа, който имаше двама сина, а именно Критдхваджа и Митадхваджа.

**9.13.20-21** О Махараджа Парикшит, синът на Критадхваджа беше Кешидхваджа, а синът на Митадхваджа бе Кхандикя. Синът на Критадхваджа бе вещь в духовното познание, а синът на Митадхваджа бе опитен във Ведическите ритуални церемонии. Кхандикя избяга от страх от Кешидхваджа. Синът на Кешидхваджа бе Бхануман, а синът на Бхануман – Шатадюмна.

**9.13.22** Синът на Шатадюмна се казваше Шучи. От Шучи се роди Санадхваджа, а от Санадхваджа се появи син на име Урджакету. Синът на Урджакету беше Аджа, а синът на Аджа бе Пуруджит.

**9.13.23** Синът на Пуруджит бе Арищанеми, а негов син бе Шрутаю. Шрутаю зачена син, наречен Супаршвака, а Супаршвака зачена Читраратха. Синът на Читраратха бе Кшемадхи, който стана цар на Митхила.

**9.13.24** Синът на Кшемадхи бе Самаратха, а негов син бе Сатяратха. Синът на Сатяратха беше Упагуру, а синът на Упагуру бе Упагупта, частична експанзия на бога на огъня.

**9.13.25** Синът на Упагупта бе Васвананта, синът на Васвананта бе Субхашана, а синът на Субхашана бе Шрута. Синът на Шрута бе Джая, от когото се появи Виджая. Синът на Виджая бе Рита.

**9.13.26** Синът на Рита бе Шунака, синът на Шунака бе Витахавя, синът на Витахавя бе Дхрити, а синът на Дхрити бе Бахулашва. Синът на Бахулашва бе Крити, а негов син бе Махаваша.

**9.13.27** Шукадева Госвами каза: Мой скъпи царю Парикшит, всичките царе от династията на Митхила бяха напълно осъзнати за своята духовна самоличност. Затова, макар че оставаха у дома, те бяха освободени от двойствеността на материалното съществуване.

## ГЛАВА 14: ЦАР ПУРУРАВА Е ЗАПЛЕНЕН ОТ УРВАШИ

---



**9.14.1** Шрила Шукадева Госвами каза на Парикшит Махарадж: О, царю, досега ти слуша описанието на династията на бога на слънцето. А сега чуй най-славния и пречистващ разказ за династията на бога на луната. В него се споменава за царе като Аила (Пурурава), за когото е достойно да се слуша.

**9.14.2** Бог Вишну (Гарбходакашайи Вишну) е познат и като Сахасра-ширша Пуруша. От езерото в пъпа Му израстват лотоса, върху който се появи Бог Брахма. Атри, синът на Бог Брахма, беше надарен с качествата на баща си.

**9.14.3** От радостните сълзи на Атри се роди син, наречен Сомата или луната, който бе изпълнен с успокояващи лъчи. Бог Брахма го назначи да отговаря за брахманите, растенията и небесните светещи тела.

**9.14.4** След като завладя трите свята (висшите, средните и низшите планетарни системи), Сомата, богът на луната, извърши грандиозно жертвоприношение, известно като Раджасуя-ягя. И понеже се бе самозабравил от горделивост, той насилно отвлеche съпругата на Брихаспати на име Тара.

**9.14.5** Въпреки многократните молби на Брихаспати, духовния учител на полубоговете, Сомата не му върна Тара обратно. Причина за това бе измамната му горделивост. Така се завързва битка между полубоговете и демоните.

**9.14.6** Заради враждебността между Брихаспати и Шукра, Шукра застана на страната на бога на луната и полубоговете се присъединиха към него. Но Бог Шива, поради обичта си към сина на духовния си учител, зае страната на Брихаспати и бе последван от всички призраци и зли духове.

**9.14.7** Цар Индра, придружен от различните полубогове, прие страната на Брихаспати. И така, в последвалата страховита битка загинаха и демони и полубогове единствено заради Тара, съпругата на Брихаспати.

**9.14.8** Когато Бог Брахма подробно се осведоми от Ангира за стълкновението, той сурово наказва бога на луната Сомата. Така Бог Брахма успя да върне Тара на съпруга ѝ, който в последствие откри, че тя е забременяла.

**9.14.9** Брихаспати започна да я укорява: Глупава жено, твоята утроба, която трябваше да бъде оплодена от мене, вече е принадлежала на другото. Веднага роди детето си! Незабавно го отдели от тялото си! Уверявам те, че като се освободиш от него, няма да те изпепеля. Знаем, че въпреки, че си невярна, ти желаеше син. И затова няма да те накажа.

**9.14.10** Шукадева Госвами продължи: След нареждането на Брихаспати Тара, която се чувстваше много засрамена, незабавно роди детето, което беше много красиво, със златиста кожа. И Брихаспати, и богът на луната, Сомата, желаеха прелестното дете.

**9.14.11** Разпратата между тях избухна отново когато и двамата обявиха: „Това е мое дете, а не твое!“ Всички присъстващи свети личности и полубогове попитаха Тара чие е новороденото дете, но поради срама си тя се позабави с отговора си.

**9.14.12** Тогава детето много се ядоса и настоя майка му незабавно да каже истината. То каза: „Ти, неблагочестива жено, каква полза от твоя закъснел срам? Защо не си признаеш прегрешението? Веднага ми разкажи какво си направила.“

**9.14.13** Тогава Бог Брахма отведе Тара на безлюдно място и, след като я успокои, я попита на кого принадлежи детето всъщност. Тя отвърна много бавно: „Това е синът на Сома, богът на луната.“ Тогава богът на луната на мига взе детето.

**9.14.14** О, Махарадж Парикшит, когато Бог Брахма видя, че детето бе много интелигентно, го кръсти Будха. Богът на луната, господарят на звездите, изпитваше огромен възторг заради сина си.

**9.14.15-16** По-късно Будха зачена в утробата на Ила син на име Пурурава, който бе описан в началото на Девета песен. Когато неговата красота, лични качества, великодушие, поведение, богатство и сила бяха описани от Нарада в обителта на Бог Индра, райската девойка Урваши бе привлечена към него. Пронизана от стрелата на Купидон, тя се приближи към него.

**9.14.17-18** Поради проклятието на Митра и Варуна, небесната девойка Урваши придоби навиците, присъщи на хората. Затова, когато видя Пурурава, най-достойния сред мъжете, чиято красота напомняше за бога на любовта, тя се овладя и чак след това се обърна към него. Щом цар Пурурава я зърна, очите му заблестяха от екстатична радост и космите по тялото му настръхнаха. Той я заговори със следните ласкави и приятни думи.

**9.14.19** Цар Пурурава каза: О, най-прекрасна, добре си дошла. Моля те, седни до мен и ми кажи какво мога да направя за тебе. Ти можеш да се наслаждаваш с мен колкото дълго пожелаеш. Нека прекараме живота си щастливо и интимно свързани.

**9.14.20** Урваши отвърна: О, най-красиви, умът и зрението на коя жена не биха били привлечени към тебе? Ако една жена се приюти на гърдта ти, не би могла да устои да се наслаждава на интимна връзка с тебе.

**9.14.21** Мой скъпи царю Пурурава, моля те, погрижи се и за двете агънца, които пропаднаха от рая заедно с мене. Макар че аз принадлежа на райските планети, а ти на земята, без съмнение ще се наслажда на сексуалното сливане с теб. Нямам възражение да те приема за свой съпруг, тъй като ти ме превъзхождаш във всяко отношение.

**9.14.22** Урваши продължи: „Мой скъпи герою, единствената ми храна ще бъдат само ястия приготвени с *ghi* (пречистено масло), а така също не желая да те виждам без дрехи, освен и само в момента на сексуалното сливане“. Надареният с голям ум цар Пурурава прие тези условия.

**9.14.23** Пурурава отговори: О, красавице, твоята прелест е удивителна и жестовете ти също са прекрасни. Несъмнено, ти си привлекателна за всички хора. И затова, след като по своя воля вече си дошла от райските планети, кой земен жител би отказал да служи на богиня като тебе.

**9.14.24** Шукадева Госвами продължи: Най-добрият сред хората, Пурурава, започна без задръжки да се наслаждава на присъствието на Урваши, която бе въввлечена в сексуални игри с него из многобройни райски кътчета като Чаитраратха и Нандана-канана, където се забавляват полубоговете .

**9.14.25** Тялото на Урваши бе уханно като прашеца на лотосов цвят. Оживен от аромата на лицето и тялото ѝ, Пурурава се наслаждаваше на нейното присъствие в продължение на много дни с огромна радост.

**9.14.26** Като забеляза отсъствието на Урваши в обкръжението си, царят на райските планети Бог Индра отбеляза: „Без Урваши моята обител е лишена от красотата си.“ С това съображение той помоли *гандхарвите* да я доведат обратно на райската му планета.

**9.14.27** Ето защо *гандхарвите* се спуснаха на земята и в полунощ, когато наоколо цареше пълен мрак, те се промъкнаха в дома на Пурурава и откраднаха двете агънца, поверени на царя от жена му Урваши.

**9.14.28** Урваши се отнасяше към агънцата така сякаш й бяха родни синове. И затова когато *гандхарвите* ги отмъкнаха и те забляха, Урваши ги чу и започна да укорява съпруга си. „Сега вече е свършено с мен“ каза тя, „под защитата на един неблагоприятен съпруг, който е страхливец и евнух, макар че се мисли за голям герой.“

**9.14.29** Понеже се уповавам на него, обирджии отнеха двамата ми сина, агънцата, и сега съм загубена. Съпругът ми се е скрил в постелята нощем от страх, точно като жена, въпреки че през деня се прави на мъж.“

**9.14.30** Наранен от острите думи на Урваши като слон, смущен от острата пръчка на водача си, Пурурава много се разгневи. Дори без да се облече както подобава, той грабна меч си и се втурна гол в тъмната нощ да преследва *гандхарвите*, които отмъкнаха агънцата.

**9.14.31** След като оставиха двете агънца, *гандхарвите* засияха ярко като светкавица и така осветиха дома на Пурурава. Урваши видя завръщания й се съпруг с агънцата в ръце, но тъй като беше гол, тя го напусна.

**9.14.32** Виждайки празното легло без Урваши, Пурурава бе дълбоко натъжен. Поради огромното си привличане към нея, той бе много обезпокоен. Така, потопен в скръб, той започна да странства из земята като човек, загубил ума си.

**9.14.33** Веднъж през едно от околосветските си пътувания, Пурурава срещна Урваши, заобиколена от пет приятелки, на брега на река Сарасвати при Курукшетра. С радостно вълнение, изписано на лицето му, той изрече следните мили думи.

**9.14.34** О, моя скъпа съпруго, о най-жестока, моля те милостиво остани, милостиво остани. Знаем, че досега не успях да те ощастливя, но ти не трябва да ме изоставяш заради това. Не ти подобава. Дори и да си решила да ме напуснеш, нека все пак поговорим малко.

**9.14.35** О, богиньо, понеже ме отхвърли преди време, сега красивото ми тяло ще се строполи и тъй като не може повече да ти достави удоволствие, ще бъде разкъсано от лисици и лешояди.

**9.14.36** Урваши каза: Мой скъпи царю, ти си мъж, герой. Не прибързвай да се разделиш с живота си. Бъди трезвомислещ и не позволявай на сетивата си да те надхитрят като лисици. Не им позволявай да те изядат. С други думи, ти не трябва да си подвластен на сетивата си. По-скоро би трябвало да знаеш, че сърцето на жената е като това на лисица. Безполезно е да завързваш приятелство с жени.

**9.14.37** Съсловието на жените е безмилостно и коварно. Те не могат да понесат и най-леката обида. За собственото си наслаждение биха извършили всякакви неблагоприятни постъпки и не биха се поколебали да убият дори верен съпруг или брат.

**9.14.38** Жените много лесно могат да бъдат прелъстени от мъжете. Ето защо неблагоприятните сред тях прекратяват приятелството си с мъж, който им желае доброто

и установяват измамно приятелство с глупци. Несъмнено те търсят нови и нови приятели, един след друг.

**9.14.39** О, мой скъпи царю, ти ще можеш да ми се наслаждаваш като мой съпруг в края на всяка година само в продължение на една нощ. Така ще се сдобиеш и с други деца, едно след друго.

**9.14.40** Като разбра, че Урваши е бременна, Пурурава се завърна в двореца си. В края на годината, при Курукшетра той отново получи близостта на Урваши, която вече бе станала майка на героичен син.

**9.14.41** Възвърнал си Урваши в края на годината, цар Пурурава бе много щастлив и заедно с нея се наслаждава на секс за една нощ. Но след това много се натъжи при мисълта за раздялата и тогава Урваши му каза следните думи.

**9.14.42** Урваши каза: „Мой скъпи царю, потърси благоволение на *гандхарвите*, защото те могат да ме върнат отново при тебе.“ Следвайки този съвет, царят удовлетвори *гандхарвите* с молитвите си и те, доволни от него, го дариха с една *агнистхали* девойка, която изглеждала досущ като Урваши. Мислейки я за Урваши, царят започна да се разхожда с нея в гората, но по-късно откри, че това не бе Урваши, а *агнистхали*.

**9.14.43** Тогава той я изостави в гората и се прибра в къщи, където цяла нощ медитира върху Урваши. По време на медитацията му започна епохата Трета и затова принципите, изложени в трите Веди, включително процеса за извършване на *ягя* с цел изпълняване на плодородни дейности, се проявиха в сърцето му.

**9.14.44-45** След като процесът за плодородна *ягя* се разкри в сърцето му, цар Пурурава отиде на същото място, където бе изоставил *агнистхали*. Там видя, че от кухнята на едно дърво *шамби* бе израснало дърво *ашваттха*. Той взе парче от това дърво и издялка две *арани*. В стремеж да отиде на планетата на Урваши, той повтаряше *мантри*, медитираше върху долната *арани*, която символизираше Урваши, горната беше самият той, а парчето дърво между тях бе синът им. Така той започна да търка парчетата дърво, за да получи огън.

**9.14.46** От триенето на *араните* се появи огън. Чрез този огън човек може да постигне пълен успех в материалното наслаждение и да бъде пречистен при зачатие със семе, посвещение и при извършването на жертвоприношение, които са призовавани с комбинацията от звукове *а-у-м*. Така огънят бе счетен за син на цар Пурурава.

**9.14.47** С помощта на този огън, Пурурава, който желаше да се издигне до планетата, където живееше Урваши, извърши жертвоприношение, с което удовлетвори Върховния Бог Хари, който се наслаждава на резултатите от жертвоприношението. По този начин той обожаваше Бога, който е отвъд възприятията на сетивата и е източникът на всички полубогове.

**9.14.48** В Сатя-юга, първата от цикъла епохи, всички *ведически мантри* се съдържаха в една единствена мантра – *пранава*, коренът на всички *ведически мантри*. С други думи, дори само Атхарва Веда бе достатъчна за източник на цялото *ведическо* знание. Върховният Бог Нараяна бе единственото почитано Божество, нямаше предписания за обожанието на полубоговете. Огънят бе единствен, а единственото жизнено стъпало в човешкото общество бе *хамса*.

**9.14.49** О, Парикшит Махарадж, в началото на Трета-юга, цар Пурурава въведе жертвоприношението *карма-канда*. По този начин Пурурава, който смяташе жертвения огън за свой син, успя да достигне до Гандхарвалока според желанието си.

ГЛАВА 15: ПАРАШУРАМА, ВЪПЛЪЩЕНИЕТО НА БОГА В ОБЛИК  
НА ВОИН

---

**9.15.1** Шукадева Госвами продължи: О, царю Парикшит, от утробата на Урваши се родиха шест сина от Пурурава. Имената им бяха Аю, Шрутаю, Сатяю, Рая, Виджая и Джая.

**9.15.2-3** Синът на Шрутаю беше Васуман; синът на Сатяю, Шрутанджая; синът на Рая, Ека; синът на Джая, Амата; а синът на Виджая, Бхима. Синът на Бхима беше Канчана; синът на Канчана беше Хотрака; а синът на Хотрака беше Джакхну, който изпи цялата вода на Ганг на една глътка.

**9.15.4** Синът на Джакхну беше Пуру, синът на Пуру беше Балака, синът на Балака беше Аджака, а синът на Аджака беше Куша. Куша имаше четири сина, именувани Кушамбу, Таная, Васу и Кушанабха. Синът на Кушамбу беше Гадхи.

**9.15.5-6** Цар Гадхи имаше дъщеря на име Сатявати, която един *брахмана*-свещец, именуван Ричика, поиска от царя за своя съпруга. Цар Гадхи, обаче, сметна Ричика за недостоен съпруг за дъщеря си и затова каза на *брахмана*, „Уважаеми господине, аз принадлежа към династията Куша. Тъй като ние сме аристократични *кшатрии*, ти трябва да дадеш дарение за дъщеря ми. Затова ми докарай поне хиляда коне, всеки от тях великолепен като лунна светлина и всеки от тях имащ поне едно черно ухо, ляво или дясно.“

**9.15.7** Когато цар Гадхи изрече искането си, великият мъдрец Ричика разбра какво има на ум царят. Затова отиде при полубога Варуна и донесе от него хилядата коне, които Гадхи бе пожелал. След като достави конете, мъдрецът се ожени за красивата царска дъщеря.

**9.15.8** След това, жената и тъщата на Ричика Муни, всяка пожела да има син, и помолиха мъдреца да подготви жертвоприношения и за двете. Така Ричика Муни подготви жертвоприношението за съпругата си с *брахминска* мантра и друго за тъща си с *кшатрийска* мантра. И след това отиде да се изкъпе.

**9.15.9** Междувременно, тъй като майката на Сатявати мислеше, че жертвоприношението подготвено за дъщеря ѝ, жената на Ричика, бе по-доброто, тя го поиска за себе си. Затова Сатявати даде жертвоприношението на майка си, а сама изяде нейното.

**9.15.10** Когато великият мъдрец Ричика се завърна у дома след къпането и разбра какво се бе случило в негово отсъствие, той каза на жена си Сатявати: „Направи голяма грешка. Синът ти ще бъде страховит *кшатрия*, способен да накаже всеки, а брат ти ще бъде учен в духовната наука.“

**9.15.11** Сатявати въпреки това омиротвори Ричика Муни с успокоителни думи и го помоли синът ѝ да не бъде страховит *кшатрия*. Ричика Муни отговори, „Тогава твоят внук ще бъде с дух на *кшатрия*.“ Така Джамадагни се роди като син на Сатявати.

**9.15.12-13** Сатявати по-късно се превърна в свещената река Каушики, за да пречиства целия свят, а нейният син Джамадагни се ожени за Ренука, дъщерята на Рену. От семето на Джамадагни, много синове, начело с Васуман, бяха родени от утробата на Ренука. Най-младият от тях бе именуван Рама, или Парашурама.

**9.15.14** Образованите учени приеха този Парашурама като прочута инкарнация на Васудева, която изтреби династията на Картавирия. Парашурама уби всички *кшатрии* на земята двадесет и един пъти.

**9.15.15** Когато царската династия, извънредно горда, поради материалните качества страст и невежество, стана нерелигиозна и престана да се грижи за законите, предписани от *брахманите*, Парашурама ги изби. Въпреки че оскърблението им не бе твърде тежко, той ги погуби, за да намали тежестта върху света.

**9.15.16** Цар Парикшит попита Шукадева Госвами: Какво бе оскърблението, което *кшатриите*, неспособни да контролират сетивата си, извършиха пред Бог Парашурама, инкарнацията на Върховния Господ, заради което Богът изстреби *кшатриите* отново и отново.

**9.15.17-19** Шукадева Госвами каза: Най-добрият от *кшатриите*, Картавириярджуна, царят на *хаихаите*, получи хиляда ръце чрез обожание на Даттатрея, пълната експанзия на Върховния Бог, Нараяна. Той също така стана непобедим за враговете си и получи пронизателна сетивна мощ, красота, власт, сила, слава и мистично могъщество, чрез които да постигне всички съвършенства на йога, такива като *анима* и *лагхима*. По този начин ставайки всевластен, той скита през цялата вселена без да срещне противник, точно като вятъра.

**9.15.20** Веднъж, докато се наслаждаваше във водите на река Нармада, възгорделият се Картавириярджуна, заобиколен от красиви жени и закичен с гирлянд на победата, спря течението на водата с ръцете си.

**9.15.21** Тъй като Картавириярджуна обърна течението на реката в обратна посока, лагерът на Равана, който бе разположен на брега на Нармада, близо до град Махишмати, бе наводнен. Това бе непоносимо за десетоглавия Равана, който се смяташе за голям герой и не можеше да търпи силата на Картавириярджуна.

**9.15.22** Когато Равана опита да обиди Картавириярджуна в присъствието на жените и по този начин го оскърби, Картавириярджуна с лекота залови Равана и го затвори зад решетки в град Махишмати, досущ както се затваря някаква маймуна, а сетне с пренебрежение го освободи.

**9.15.23** Веднъж, докато Картавириярджуна се скиташе безцелно в една усамотена гора и ловуваше, той се доближи до обителта на Джамадагни.

**9.15.24** Мъдрецът Джамадагни, който изпълняваше големи отречения в гората, прие царя много добре, заедно с войниците, министрите и носачите му. Той намери всичко необходимо за обожанието на гостите, защото притежаваше крава *камадхену*, която можеше да набави всичко.

**9.15.25** Картавириярджуна си рече, че Джамадагни бе по-могъщ и богат от него, понеже притежаваше тази скъпоценност под формата на *камадхену*. Ето защо той и неговата свита, *хаихаите*, не бяха много благодарни от посрещането на Джамадагни. Напротив, те искаха да притежават тази *камадхену*, която бе полезна при изпълнение на жертвоприношението *агнихотра*.

**9.15.26** Възгордял се поради материално могъщество, Картавириярджуна окуражи хората си да откраднат кравата *камадхену* на Джамадагни. Ето така те насила отведоха плачещата *камадхену* заедно с нейното теленце в Махишмати, столицата на Картавириярджуна.



**9.15.27** След като Картавириярджуна си тръгна с кравата *камадхену*, Парашурама се завърна в *ашрама*. Когато Парашурама, най-младият син на Джамадагни, чу за нечестивото дело на Картавириярджуна, той се разгневи като настъпена змия.

**9.15.28** Вземайки със себе си страховитата си секира, щита си, лъка си и кочана със стрели, Бог Парашурама, извънредно разгневен, тръгна след Картавириярджуна, досущ както лъв преследва слон.

**9.15.29** Докато цар Картавириярджуна влизаше в столицата Махишмати Пури, той видя Бог Парашурама, най-добрия от династията Бхригу, да го преследва държейки секира, щит, лък и стрели. Бог Парашурама бе покрит с черна еленова кожа, а неговите сплъстени кичури коса изглеждаха като слънчеви лъчи.

**9.15.30** Виждайки Парашурама, Картавириярджуна веднага изпита страх и изпрати много слонове, колесници, коне и пехота, въоръжени с боздугани, мечове, стрели, *ришити*, *шатагхни*, *шакти* и много други оръжия в битка срещу него. Картавириярджуна изпрати седемнадесет пълни *акшаухини* с войници да спрат Парашурама. Но Бог Парашурама сам ги погуби всичките.

**9.15.31** Бог Парашурама, ловък в унищожаването на военната сила на врага, действаше със скоростта на ума и на вятъра, посичайки противниците със секирата си [*парашу*]. При всяка атака враговете падаха с отсечени крака, ръце и рамене; техните колесничари биваха убити, а техните носачи, слонове и коне – унищожени.

**9.15.32** Боравейки с брадвата и стрелите си, Бог Парашурама разцепваше на парчета щитовете, флагите, лъковете и телата на войниците на Картавириярджуна, които падаха на бойното поле, превръщайки земята в кал с кръвта си. Като видя този обрат, Картавириярджуна разярен се втурна на бойното поле.

**9.15.33** Тогава Картавириярджуна с хилядата си ръце едновременно сложи стрели в пет хиляди лъка, за да убие Бог Парашурама. Но Бог Парашурама, най-добрият от воините, изстреля достатъчно стрели, само с един лък, като разцепи на парчета отведнъж всички стрели и лъкове в ръцете на Картавириярджуна.

**9.15.34** Когато стрелите му бяха разцепени на парчета, Картавириярджуна изкорени много дървета и хълмове със собствените си ръце, и отново нападна стремглаво Бог Парашурама, за да го убие.

**9.15.35-36** Тогава, Парашурама отрязва, досущ като планински връх, главата на Картавириярджуна, който бе загубил вече ръцете си. Когато десетте хиляди сина на Картавириярджуна видяха баща си загинал, те побягнаха в страх. Тогава Парашурама, убил врага, освободи кравата *камадхену*, която бе много изстрадала, и я доведе обратно с телето ѝ в обителта си, където я даде на баща си, Джамадагни.

**9.15.37** Парашурама разказа на баща си и на братята си за действията, с които бе убил Картавириярджуна. Чувайки за тези дела, Джамадагни каза следните неща на сина си.

**9.15.38** О, велики юнако, мой скъпи сине Парашурама, ти без нужда уби царя, който би трябвало да е олицетворение на всички полубогове. По този начин ти извърши грях.

**9.15.39** Скъпи мой сине, ние всички сме *брахмани* и биваме обожавани от всички хора, поради нашето опрощение. Само заради това си качество Бог Брахма, върховният духовен учител на тази вселена, достигна до позицията си.

**9.15.40** Дългът на един *брахмана* е да възпитава у себе си качество на опрощение, което сияе като слънцето. Върховният Бог, Хари, е удовлетворен от тези, които прощават.

**9.15.41** Мой скъпи сине, да се убие цар, който е и император, е по-тежък грях от убийството на *брахамана*. Но сега, ако ти станеш Кришна осъзнат и обожаваш светите места, ще можеш да изкупиш този голям грях.

ГЛАВА 16: БОГ ПАРАШУРАМА УНИЩОЖАВА КЛАСАТА,  
УПРАВЛЯВАЩА СВЕТА

---

**9.16.1** Шукадева Госвами каза: Мой скъпи Махараджа Парикшит, сине на династията Куру, когато Бог Парашурама получи тази заповед от баща си, той незабавно се съгласи, казвайки, „Така да бъде.“ В продължение на цяла една година той обикаляше светите места. След това се завърна в обителта на баща си.

**9.16.2** Веднъж, когато Ренука, жената на Джамадагни, отиде на брега на Ганг, за да вземе вода, тя видя царя на *гандхарвите*, украсен с гирлянд от лотоси, който играеше във водата с жени от райските планети [*ансари*].

**9.16.3** Тя отиде да донесе вода от Ганг, но когато видя Читраратха, царя на *гандхарвите*, играейки с жените от райските планети, тя някак бе привлечена от него и забрави, че времето на огненото жертвоприношение отминава.

**9.16.4** По-късно, разбирайки, че огнената церемония бе свършила, Ренука се страхуваше от проклятието на своя съпруг. Затова, когато се завърна, тя просто постави стомната пред него и застана с допсени длани.

**9.16.5** Великият мъдрец Джамадагни разбра за изневярата в ума на жена си. Затова той се разгневи и каза на синовете си, „Скъпи мои синове, убийте тази греховна жена!“ Но синовете не изпълниха заповедта му.

**9.16.6** Джамадагни тогава заповяда на най-младия си син, Парашурама, да убие братята си, които проявиха неподчинение, и майка си, която бе извършила изневяра в мислите си. Бог Парашурама, знаейки силата на баща си, който бе практикувал медитация и аскетичност, уби майка си и братята си незабавно.

**9.16.7** Джамадагни, синът на Сатявати, бе много удовлетворен от Парашурама и го помоли да му поиска каквато и да е благословия. Бог Парашурама отговори, „Нека майка ми и братята ми да оживеят отново, и да не помнят, че съм ги убил. Това е благословията, която искам.“

**9.16.8** Тогава, по благословията на Джамадагни, майката и братята на Бог Парашурама веднага се съживиха, и бяха много щастливи, все едно бяха събудени от крепък сън. Бог Парашурама бе убил роднините си според заповедта на баща си, защото напълно осъзнаваше силата, строгостта и учеността на баща си.

**9.16.9** Мой скъпи царю Парикшит, синовете на Картавириярджуна, които бяха победени от превъзхождащата ги мощ на Парашурама, никога не постигнаха щастие, защото винаги помнеха гибелта на баща си.

**9.16.10** Веднъж, когато Парашурама тръгна от *ашрама* за гората с Васуман и другите си братя, синовете на Картавириярджуна се опитаха да се възползват и да отидат в обителта на Джамадагни, за да търсят отмъщение в злобата си.

**9.16.11** Синовете на Картавириярджуна бяха решени да извършат греховни дела. Затова, когато видяха Джамадагни да седи до огъня, извършвайки *ягя* и медитация върху Върховния Бог, който е славен чрез най-отбраните молитви, те се възползваха от възможността да го убият.

**9.16.12** С жални молби, Ренука, майката на Парашурама и съпруга на Джамадагни, се помоли за живота на нейния съпруг. Но синовете на Картавириярджуна, които бяха лишени от *кшатрийски* качества, бяха толкова жестоки, че въпреки нейните молби, насилствено отрязаха главата му и я отнесоха със себе си.

**9.16.13** Оплаквайки в скръбта си смъртта на съпруга си, най-непорочната Ренука удряше тялото си с ръце и ридаше много силно, „О, Рама, мой скъпи сине Рама!“

**9.16.14** Въпреки че синовете на Джамадагни, заедно с Бог Парашурама, бяха на голямо разстояние от дома, веднага щом чуха силния плач на Ренука, „О, Рама, о, сине мой,“ те бързо се завърнаха в *ашрама*, където видяха, че баща им вече е убит.

**9.16.15** Истински объркани от скръб, гняв, възмущение, болка и оплакване, синовете на Джамадагни плачеха, „О, татко, най-религиозна и свята личност, ти ни напусна и отиде на райските планети!“

**9.16.16** Ридайки по този начин, Бог Парашурама повери мъртвото бащино тяло на братята си и взе секирата си, решен да изтрие всички *кшатрии* от лицето на земята.

**9.16.17** О, царю, тогава Бог Парашурама отиде в Махишмати, който вече бе обречен поради греховното убийство на *брахмана*. В този град той натрупа планина от глави, отсечени от телата на синовете на Картавириарджуна.

**9.16.18-19** С кръвта на тези синове, Бог Парашурама създаде страховита река, която предизвика много страх у царете, които нямаха уважение към *брахманската* култура. Тъй като *кшатриите*, хората с власт в правителството, извършваха греховни деяния, Бог Парашурама, под предлог, че отмъщава за смъртта на баща си, изстреби всички *кшатрии* от лицето на земята двадесет и един пъти. И наистина, на мястото наречено Самантапанчака, той напълни девет езера с кръвта им.

**9.16.20** След това, Парашурама свърза главата и тялото на мъртвия си баща, и ги положи върху трева *куша*. Чрез извършване на жертвоприношения, той започна да обожава Бог Вāsудева, който е всепроникващата Сврѣхдуша на всички полубогове и на всички живи същества.

**9.16.21-22** След завършване на жертвоприношението, Бог Парашурама даде източната посока като подарък на *хота*, юга на *брахма*, запада на *адхварю*, севера на *удгата*, а четирите междинни посоки – североизток, югоизток, северозапад и югозапад – на останалите свещеници. Средата даде на Кашяпа, а мястото, известно като Аряварта, на *упадраца*. Каквото остана, той разпредели между *садасите*, младшите свещеници.

**9.16.23** След приключване на ритуалистичните жертвени церемонии, Бог Парашурама се изкъпа с баня наречена *тхеавабхритха-снана*. Стойки на брега на великата река Сарасвати, пречистен от всички грехове, Бог Парашурама приличаше на слънцето в ясното безоблачно небе.

**9.16.24** По този начин, Джамадагни, обожаван от Бог Парашурама, бе върнат към живот с цялата си памет, и стана един от седемте мъдреци от групата на седемте звезди.

**9.16.25** Скъпи мой царю Парикшит, през следващата *манвантара*, лотосооката божествена личност Бог Парашурама, синът на Джамадагни, ще бъде велик разпространител на ведическото знание. С други думи, той ще бъде един от седемте мъдреци.

**9.16.26** Бог Парашурама все още живее като интелигентен *брахмана* в планинската страна, известна като Махендра. Напълно удовлетворен, изоставил *кшатрийските* оръжия, той винаги е почитан и обожаван. И хвалебствени молитви се отправят и

церемонии се извършват в негова чест, заради извисения му характер, от *сиддхите*, *чараните* и *гандхарвите*.

**9.16.27** Ето как, върховната душа, Богът, всевластният господар, се спусна на земята като инкарнация в династията Бхригу, и освободи вселената от тежестта на нежеланите царе, убивайки ги многократно.

**9.16.28** Вишвамित्रа, синът на Махараджа Гадхи, бе силен като огнени пламъци. Той постигна могъща *брахманска* позиция, след като бе *кшатрия*, чрез изпълнение на покаяния и аскетизъм.

**9.16.29** О, царю Парикшит, Вишвамित्रа имаше сто и един сина, от които средният бе известен като Мадхучанда. Заради него всички останали синове бяха прославени с названието *мадхучанди*.

**9.16.30** Вишвамित्रа прие сина на Аджигарта, известен като Шунахшепха, който бе роден в династията Бхригу и бе наричан също така Деварата, както е и името на един от собствените му синове. Вишвамित्रа заповяда синове му да приемат Шунахшепха като техен най-голям брат.

**9.16.31** Бащата на Шунахшепха го продаде за човешко жертвоприношение на цар Харишчандра. Когато Шунахшепха бе доведен на жертвената арена, той отправи молитви към полубоговете да го освободят и бе освободен по милостта им.

**9.16.32** Въпреки че Шунахшепха бе роден в династията Бхаргава, той бе много напреднал в духовния живот и затова полубоговете, обожавани в жертвоприношението, го защитиха. Впоследствие той стана известен още като потомъка на Гадхи с името Деварата.

**9.16.33** Помолени от баща си да приемат Шунахшепха като най-големия син, по-старшите петдесет от *мадхучандите*, синовете на Вишвамित्रа, не се съгласиха. Затова Вишвамित्रа ги прокле в гнева си. „Нека всички вие, които сте лоши синове, да станете *млечхи*,“ каза той, „понеже се противопоставяте се на принципите на *ведическата* култура.“

**9.16.34** Когато по-големите *мадхучанди* бяха проклети, по-младите петдесет, заедно със самия Мадхучанда, се обърнаха към баща си и се съгласиха да приемат съвета му. „Скъпи татко,“ казаха те, „ние ще се придържаме към всяка твоя повеля.“

**9.16.35** Така по-младите *мадхучанди* приеха Шунахшепха за техен по-голям брат и му казаха, „Ще следваме заповеди ти.“ Тогава Вишвамित्रа рече на покорните си синове, „Тъй като вие приехте Шунахшепха за по-голям брат, аз съм много удовлетворен. Следвайки моята заповед, вие ме направихте баща на достойни синове и затова ви благославям самите вие да имате синове.“

**9.16.36** Вишвамित्रа каза, „О, *кушики* [потомци на Каушика], този Деварата е мой син и е един от вас. Моля, подчинявайте се на заповедите му.“ О, царю Парикшит, Вишвамित्रа имаше още много синове, такива като Ащака, Харита, Джая и Кратуман.

**9.16.37** Вишвамित्रа прокле една част от синовете си, а другите благослови, и освен това осинови един син. По този начин, в династията Каушика имаше различия между синовете му, но сред всички тях, Деварата бе считан за най-старши.

## ГЛАВА 17: ДИНАСТИИТЕ НА СИНОВЕТЕ НА ПУРУРАВА

---

**9.17.1-3** Шукадева Госвами каза: От Пурурава се роди син на име Аю, чиито могъщи синове бяха Нахуша, Кшатравриддха, Раджи, Рабха и Анена. О, Махараджа Парикшит, чуй сега за династията на Кшатравриддха. Син на Кшатравриддха бе Сухотра, който имаше трима синове, наречени Кашя, Куша и Гритсамада. От Гритсамада се роди Шунака, а от него произлезе Шаунака, великият светец, най-добрият сред запознатите с Риг Веда.

**9.17.4** Синът на Кашя бе Каши, а негов син бе Ращра, бащата на Диргхатама. Диргхатама имаше син, наречен Дханвантари, който постави началото на медицинската наука и бе възплъщение на Бог Вāsудева, наслаждаващ се на резултатите от жертвоприношенията. Онзи, който помни името на Дханвантари може да се избави от всички болести.

**9.17.5** Синът на Дханвантари бе Кетуман, а негов син бе Бхимаратха. Синът на Бхимаратха бе Диводаса, а синът на Диводаса бе Дюман, познат още като Пратардана.

**9.17.6** Дюман бе известен още и като Шатурджит, Ватса, Ритадхваджа и Кувалаяшва. От него се родиха Аларка и други синове.

**9.17.7** Аларка, синът на Дюман, управлява земята шестдесет и шест хиляди години, скъпи ми царю Парикшит. Никой друг не е властвал на света толкова дълго като младеж.

**9.17.8** От Аларка се роди син на име Сантати, а неговият син бе Сунитха. Син на Сунитха бе Никетана, син на Никетана – Дхармакету, а син на Дхармакету бе Сатякету.

**9.17.9** О, царю Парикшит, от Сатякету се роди син на име Дхриштакету, а от Дхриштакету се роди Сукумара, императорът на целия свят. От Сукумара се роди син на име Витихотра, от Витихотра – Бхарга, а от Бхарга – Бхаргабхуми.

**9.17.10** О, Махараджа Парикшит, всички тези царе бяха потомци на Каши, а могат да бъдат наречени също потомци на Кшатравриддха. Синът на Рабха бе Рабхаса; от Рабхаса произлезе Гамбхира, а от Гамбхира – Акрия.

**9.17.11** Синът на Акрия бе познат като Брахмавит, царю. А сега чуй за потомците на Анена. От Анена се роди син, наречен Шуддха, а неговият син бе Шучи. Синът на Шучи бе Дхармасаратхи, наричан още Читракрит.

**9.17.12** От Читракрит се роди син на име Шантараджа, себеосъзната душа, който извършваше всевъзможни по вид ритуални церемонии и затова не зачена никакво потомство. Синовете на Раджи бяха петстотин, до един много могъщи.

**9.17.13** По молба на полубоговете, Раджи изби демоните и възвърна небесното царство на Бог Индра. Ала понеже се боеше от демони като Прахлада, Индра върна небесното царство на Раджи, отдавайки се в лотосовите му нозе.

**9.17.14** След смъртта на Раджи, Индра помоли синовете на Раджи да му върнат райската планета. Те, обаче, не я върнаха, макар да се съгласиха да върнат на Индра дяла му в ритуалните церемонии.

**9.17.15** Тогава Брихаспати, духовният учител на полубоговете, поднесе възлияния в огъня, за да пропаднат синовете на Раджи, изоставяйки моралните принципи. Когато те пропаднаха, Бог Индра ги погуби с лекота заради деградацията им. Нито един от тях не оживя.

**9.17.16** От Куша, внукът на Кшатравриддха, се роди син на име Прати. Синът на Прати бе Санджая, а синът на Санджая – Джая. От Джая се роди Крита, а от Крита – цар Харябала.



**9.17.17** От Харябала се роди син, наречен Сахадева, а от Сахадева – Хина. Синът на Хина бе Джаясена, а на Джаясена – Санкрит. Синът на Санкрит бе могъщият и ловък воин на име Джая. Тези царе бяха членове на династията Кшатравриддха. Сега нека ти разкажа за династията на Нахуша.

## ГЛАВА 18: ЦАР ЯЯТИ ВЪЗВРЪЩА МЛАДОСТТА СИ

---

**9.18.1** Шукадева Госвами каза: О царю Парикшит, както въплътената душа има шест сетива, тъй и цар Нахуша имаше шест сина, наречени Яти, Яяти, Самяти, Аяти, Вияти и Крити.

**9.18.2** Когато някой заеме поста на цар или държавен глава, той е неспособен да разбере смисъла на себerealизацията. Знаейки това, Яти, най-големият син на Нахуша, не прие властта, макар тя да му бе предложена от баща му.

**8.19.3** Тъй като Нахуша, бащата на Яяти, задиряше съпругата на Индра, Шачи, която се оплака на Агастя и на други *брахмани*, тези свети *брахмани* проклеха Нахуша да падне от райските планети и да деградира до позицията на питон. Затова Яяти стана цар.

**9.18.4** Цар Яяти имаше четирима по-малки братя, на които позволи да владеят четирите посоки. Самият Яяти се ожени за Деваяни, дъщерята на Шукрачария, и за Шармищха, дъщерята на Вришапарва, и управляваше цялата земя.

**9.18.5** Махараджа Парикшит каза: Шукрачария бе много могъщ *брахмана*, а Махараджа Яяти бе *кшатрия*. Затова съм любопитен да разбере как така се случи този *пратилома* брак между *кшатрий* и *браминка*.

**9.18.6-7** Шукадева Госвами каза: Един ден дъщерята на Вришапарва, Шармищха, която бе наивна, ала гневлива по нрав, се разхождаше с Деваяни, щерката на Шукрачария, и с хиляди приятелки из градината на палата. Градината бе изпълнена с лотоси и дървета, отрупани с цветове и плодове, и бе населена със сладкопойни птички и пчели.

**9.18.8** Когато младите лотосооки девойки стигнаха до брега на едно езеро, те поискаха да се забавляват с къпане. Затова оставиха дрехите си на брега и започнаха да си играят, пръскайки се една друга с вода.

**9.18.9** Докато си играеха във водата, девойките ненадейно видяха край тях да преминава Бог Шива, седнал на гърба на своя бик, заедно със съпругата си, Парвати. Засрамени, понеже бяха голи, момичетата бързо излязоха от езерото, покривайки се с одеждите си.

**9.18.10** По невнимание Шармищха надяна дрехата на Деваяни, която се разгневи и издума следното.

**9.18.11** Я гледайте какви ги върши тази слугиня Шармищха! Пренебрегвайки всякакъв етикет, тя облече дрехата ми, досущ като куче, което отмъква пречистеното масло, предназначено за използване в жертвоприношение.

**9.18.12-14** Ние сме от свършените *брахмани*, които биват считани за самото лице на Бога. *Брахманите* са създали цялата вселена чрез своите отречения и винаги пазят Абсолютната Истина в дълбините на сърцата си. Те са посочили пътя на добрата съдба, пътя на *ведическата* цивилизация и тъй като са единственият обект за обожание в този свят, на тях им поднасят молитви и почитания дори великите полубогове, властелините на различните планети и даже Върховния Господ, Свърхдушата, най-пречистващият, съпругът на богинята на щастието. А ние сме дори още по-уважавани, понеже сме от династията на Бхригу. Обаче, въпреки че бащата на тази жена, който е демон, е наш ученик, тя облече дрехите ми, точно както някой *шудра* се домогва до ведическото знание.

**9.18.15** Шукадева Госвами каза: Сгълчана с такива остри думи, Шармищха много се разгневи. Дишайки тежко като змия, прехапала със зъби долната си устна, тя отвърна на дъщерята на Шукрачария следното.

**9.18.16** Просякинью, като не си знаеш мястото, защо бърбориш толкова много? Нима вие не слугувате в къщата ни, зависейки от нас за прехраната си като гарги?

**9.18.17** С такива жестоки думи Шармищха скастри Деваяни, дъщерята на Шукрачария. В гнева си, тя грабна дрехите ѝ, а самата Деваяни хвърли в един кладенец.

**9.18.18** След като бутна Деваяни в кладенеца, Шармищха се прибра у дома. Междувременно цар Яяти, ловувайки, се отби до кладенеца да пие вода и случайно видя Деваяни.

**9.18.19** Като видя голата Деваяни в кладенеца, цар Яяти незабавно ѝ даде връхната си дреха. В добрината си той я хвана за ръка и я изтегли навън.

**9.18.20-21** С думи, изпълнени с обич и нежност, Деваяни каза на цар Яяти: О велики юнако, о царю, който завладяваш вражи градове, като взе ръката ми, ти ме прие за своя съпруга. Нека не ме докосва никой друг, понеже нашата връзка като съпруг и съпруга бе повелена от съдбата, а не от човешко същество.

**9.18.22** Понеже паднах в този кладенец, аз се срещнах с теб. Това наистина е наредено от провидението. Когато прокълнах Кача, синът на образования учен Брихаспати, той ме прокълна да не се омъжа за *брахмана*. Затова, о силноръки, аз няма как да стана съпруга на *брахмана*.

**9.18.23** Шукадева Госвами продължи: Тъй като подобен брак не е разрешен в обичайните писания, той не се понрави на цар Яяти, ала понеже бе повелен от провидението, а и защото царят беше привлечен от хубостта на Деваяни, той прие молбата ѝ.

**9.18.24** После, когато образованият цар се завърна в палата си, Деваяни се прибра разплакана вкъщи и разказа на баща си Шукрачария всичко, което се бе случило заради Шармищха. Каза му как бе блъсната в кладенеца и как бе спасена от царя.

**9.18.25** Когато Шукрачария научи какво бе станало с Деваяни, той много се натъжи. Проклинайки професията на свещенослужител и възхвалявайки професията на *унъчавритти* (събиране на зрънца по полето), той излезе от къщи заедно с дъщеря си.

**9.18.26** Цар Вришапарва разбра, че Шукрачария идва да му се скара или да го прокълне. Затова още преди Шукрачария да бе влязъл в дома му, Вришапарва излезе вън и се просна на улицата в нозете на своя гуру, като по този начин го удовлетвори, прекършвайки гнева му.

**9.18.27** Могъщият Шукрачария се гневеше още няколко мига, ала след като бе удовлетворен каза на Вришапарва: Скъпи ми царю, бъди добър да изпълниш желанието на Деваяни, понеже тя ми е дъщеря и на този свят аз не мога да я изоставя, нито да я пренебрегна.

**9.18.28** Като чу молбата на Шукрачария, Вришапарва се съгласи да изпълни желанието на Деваяни и зачака да чуе какво е то. Тогава Деваяни изрази волята си така: „Когато се омъжа по заръка на баща си, нека моята другарка Шармищха дойде с мен като моя прислужница, заедно с приятелките си.”

**9.18.29** Вришапарва мъдро разсъди, че неудовлетворението на Шукрачария би му докарало опасност, а удовлетворяването му ще доведе до материална изгода. Затова изпълняваше заповедите на Шукрачария и му служеше като роб. Той даде дъщеря си Шармищха на Деваяни и Шармищха ѝ слугуваше като робиня, наред с хиляди други жени.

**9.18.30** Когато Шукрачария даде Деваяни за жена на Яяти, той накара Шармищха да тръгне с нея, но предупреди царя: „Скъпи ми царю, никога не допускай тази девойка Шармищха да легне с теб в постелята ти.”

**9.18.31** О, царю Парикшит, когато видя, че Деваяни се е сдобила с прекрасен син, веднъж Шармищха отиде при цар Яяти в момент, подходящ за зачатие. В уединено място тя помоли царя, съпруга на нейната приятелка Деваяни, да ощастливи и нея със син.

**9.18.32** Когато принцеса Шармищха помоли цар Яяти за син, царят, който познаваше религиозните принципи, се съгласи да изпълни молбата ѝ. Макар да помнеше предупреждението на Шукрачария, той мислеше за този съюз като за волята на Всевишния и затова се любил с Шармищха.

**9.18.33** Деваяни роди Яду и Турвасу, а Шармищха роди Друхю, Ану и Пуру.

**9.18.34** Когато гордата Деваяни научи от външни източници, че Шармищха е бременна от съпруга ѝ, тя обезумя от гняв и си тръгна за дома на баща си.

**9.18.35** Цар Яяти, който бе много сластолюбив, тръгна след жена си, настигна я и се опита да я успокои, говорейки ѝ приятни думи и масажирайки нозете ѝ, обаче не можа да я удовлетвори по никакъв начин.

**9.18.36** Шукрачария много се ядоса. „Ти, неверни глупецо, лаком за жени! Направи голяма грешка,” каза той. „Затова те проклинам да бъдеш обезобразен от старост и немощ.”

**9.18.37** Цар Яяти каза: „О учени, почитаеми брахмана, та аз още не съм наситил похотта си с дъщеря ти.” Тогава Шукрачария отвърна: „Можеш да размениш старостта си с някой, който би се съгласил да размени с теб своята младост.”

**9.18.38** Когато Яяти получи тази благословия от Шукрачария, той помоли най-големия си син: Мой скъпи синко Яду, моля те, дай ми своята младост в замяна за старостта и грохналостта ми.

**9.18.39** Скъпи сине, аз още не съм постигнал удовлетворение на сексуалните си желания. Ако си добър към мен, можеш да вземеш старостта, която ми даде дядо ти, а аз мога да взема твоята младост, за да мога да се наслаждавам на живота още няколко години.

**9.18.40** Яду отвърна. Скъпи татко, старостта вече те сполетя, макар ти също да бе млад мъж. Обаче аз не приветствам твоята старост и инвалидност, защото докато човек не се насити на материалното щастие, той не може да стигне до отречение.

**9.18.41** О, Махараджа Парикшит, Яяти помоли по същия начин и синовете си Турвасу, Друхю и Ану да разменят младостта си за неговата старост, ала понеже не познаваха религиозните принципи, те си мислеха, че ефимерната им младост е вечна и затова отказаха да изпълнят повелята на баща си.

**9.18.42** Тогава цар Яяти помоли Пуру, който бе по-млад от останалите трима братя, но беше с повече качества: „Мой скъпи сине, не бъди непокорен като по-големите си братя, защото не такъв е дългът ти.”

**9.18.43** Пуру отвърна: О, Ваше Величество, кой на този свят би могъл да изкупи дълга към баща си? По милостта на баща си той получава човешка форма на живот, която му дава възможността да стане спътник на Върховния Бог.

**9.18.44** Син, който действа, предугаждайки какво иска баща му, е първокласен; син който действа като получи заръката на баща си е второкласен; а син, който изпълнява заръката на баща си без уважение, е третокласен. Обаче син, който отказва да изпълни заръката на баща си, е досущ като негово изпращане.

**9.18.45** Шукадева Госвами каза: По този начин, о Махараджа Парикшит, синът, наречен Пуру, с голяма радост прие старостта на своя баща, Яяти, който взе младостта на сина си и се наслаждава на този материален свят, тъй както бе пожелал.

**9.18.46** После цар Яяти завладя целия свят, състоящ се от седем острова, и управляваше поданиците си досущ като баща. Тъй като беше приел младостта на сина си, сетивата му бяха неотслабващи и той се наслаждаваше на толкова материално щастие, колкото му се искаше.

**9.18.47** На уединени места, влагайки ума, думите, тялото си и различни принадлежности, Деваяни, скъпата съпруга на Махараджа Яяти, винаги доставяше на своя съпруг най-голямото възможно трансцендентално блаженство.

**9.18.48** Цар Яяти извърши различни жертвоприношения, в които поднесе обилни дарове на *брахманите*, за да удовлетвори Върховния Бог, Хари, който е вместилището на всички полубогове и целта на цялото *ведическо* познание.

**9.18.49** Върховният Бог, Вāsудева, който сътвори космическото проявление, се проявява като всепроникващ, досущ като небето, което съдържа облаците. А когато творението се унищожава, всичко влиза във Върховния Бог, Вишну и многообразието не е вече проявено.

**9.18.50** Без материални желания, цар Яяти обожаваше Върховния Бог, който се намира в сърцето на всекиго като Нараяна и е невидим за материалните очи, макар да пребивава навред.

**9.18.51** Макар че Махараджа Яяти бе цар на целия свят и въвличаше ума и петте си сетива в наслаждаване на материалните си притежания в продължение на хиляда години, той бе неспособен да изпита удовлетворение.

## ГЛАВА 19: ЦАР ЯЯТИ ПОСТИГНА ОСВОБОЖДЕНИЕ

---

**9.19.1** Шукадева Госвами каза: О Махараджа Парикшит, Яяти бе много привързан към една жена. С течение на времето обаче, отвратен от сексуалната наслада и от нейните лоши последици, той се отказа от този начин на живот и разказа следната история на любимата си жена.

**9.19.2** Моя възлюбена съпруго, щерко на Шукрачария, в този свят имаше някой, същия като мен. Моля те, изслушай историята на живота му. Като чуят за живота на такъв семеен тези, които са се оттеглили от семейния живот, винаги ридаят.

**9.19.3** Докато се луташе в гората и ядеше, за да задоволи сетивата си, един козел случайно наближи кладенец, в който видя една коза в безпомощно състояние, попаднала вътре под влиянието на резултатите от кармичните дейности.

**9.19.4** След като измисли как да измъкне козата от кладенеца, похотливият козел изкопа земята около извора с върховете на рогата си и по този начин козата бе в състояние да излезе много лесно.

**9.19.5-6** Щом козата, която имаше много красиви бедра, излезе от кладенеца и видя прекрасния козел, тя пожела да го приеме за съпруг. Когато направи това, много други кози също пожелаха козела за техен съпруг, защото той имаше красиво тяло, хубави мустаци и брада, и бе експерт в оплождането при сексуален контакт. Затова, точно както обсебеният от дух проявява лудост, така и най-добрият сред козлите, привлечен от многото кози, се занимаваше с еротични дейности и напълно забравя своята истинска задача - себереализацията.

**9.19.7** Когато козата, която бе паднала в кладенеца, видя своя възлюбен козел в сексуални взаимоотношения с друга коза, тя не можа да приеме действията на козела.

**9.19.8** Огорчена от поведението на съпруга си с друга, тя си помисли, че козелът е коравосърдечен и всъщност не е неин приятел, а е другарувал с нея само за момента. И затова, че нейният съпруг бе похотлив, тя го остави и се върна при предишния си стопанин.

**9.19.9** Съжалявайки, козелът, който бе подчинен на съпругата си, последва козата, ласкаейки я с всички сили, но не успя да я усмири.

**9.19.10** Козата отиде в обителта на един *брахмана*, който бе стопанин на друга коза, и този *брахмана* гневно отсече тестисите на козела. Но по молба на козела, *брахмана* покъсно ги върна обратно по силата на мистична йога.

**9.19.11** Моя скъпа съпруго, когато козелът си получи тестисите обратно, той се наслади на козата, която бе извадил от кладенеца, ала след като продължи да се наслаждава в продължение на много, много години, дори и сега той не е напълно удовлетворен.

**9.19.12** Моя скъпа съпруго с красиви вежди, аз съм точно като този козел, защото дотолкова ми липсва интелигентност, че съм привлечен от твоята красота и забравих за истинската цел - себереализацията.

**9.19.13** Човек, който е похотлив, не може да задоволи ума си, дори да има достатъчно от всичко на този свят, включително ориз, ечемик и други зърнени храни, злато, животни и жени. Нищо не може да го засити.

**9.19.14** Както наливането на масло в огъня не го потушава, но вместо това го увеличава все повече и повече, така и стремежът да се спрат похотливите желания чрез



непрекъсната наслада, никога не може да бъде успешен. [Всъщност, човек трябва доброволно да се откаже от материалните си желаниа.]

**9.19.15** Когато човек не е завистлив и не желае зла съдба на никого, той е уравновесен. За такъв човек всички посоки изглеждат щастливи.

**9.19.16** За тези, които са твърде привързани към материалната наслада, сетивното наслаждение е много трудно да бъде изоставено. Дори когато е недъгав от старост, човек не може да се откаже от тези желаниа за сетивно наслаждение. Затова онзи, който действително желае щастие, трябва да се откаже от тези неудовлетворени желаниа, които са причина за всички скърби.

**9.19.17** Човек не бива да си позволява да сяда на един и същ стол дори със собствената си майка, сестра или дъщеря, защото сетивата са толкова силни, че даже да е много напреднал в знанието, той може да бъде привлечен от секс.

**9.19.18** Прекарах цели хиляда години, радвайки се на сетивно наслаждение, но желанието ми да вкусвам това удоволствие се увеличава ежедневно.

**9.19.19** Затова сега ще се откажа от тези мои желаниа и ще медитирам върху Върховния Бог. Избавен от двойственостите на умствените измислици и освободен от фалшив престиж, аз ще се скитам из гората сред животните.

**9.19.20** Онзи, който знае, че материалното щастие, било то добро или лошо, в този живот или в следващия, на тази планета или на небесните планети, е временно и безполезно, и че един интелигентен човек не трябва да се опитва да се наслаждава или дори да мисли за подобни неща, е познавач на аза. Такъв себerealизиран човек знае много добре, че материалното щастие е същинската причина за продължаване на материалното съществуване и за забравяне на вътрешно присъщата позиция.

**9.19.21** Шукадева Госвами каза: След разговора с жена си, Деваяни, цар Яяти, който вече беше освободен от всички материални желаниа, повика най-малкия си син, Пуру, и му върна младостта в замяна на собствената си старост.

**9.19.22** Цар Яяти даде югоизтока на сина си Друхю, юга на сина си Яду, запада на сина си Турвасу, а севера на сина си Ану. По този начин той раздели царството.

**9.19.23** Яяти възкачи на престола най-малкия си син, Пуру, като император на целият свят и собственик на цялото му богатство, и постави другите си синове, които бяха по-големи от Пуру под властта на Пуру.

**9.19.24** Наслаждавал се на сетивни удоволствия в течение на много, много години, О царю Парикшит, Яяти бе свикнал с тях, но ги изостави напълно, както птица излита от гнездото си, точно когато крилата ѝ са пораснали достатъчно.

**9.19.25** Благодарение на това, че цар Яяти напълно се отдаде на Върховния Бог, Вāsудева, той бе освободен от всички замърсявания на материалните гуни на природата. Заради неговата себerealизация, той бе съсредоточил ума си върху Трансцендента (Парабхаман, Вāsудева) и така постигна позицията на придружител на Бога.

**9.19.26** Когато Деваяни чу историята на Махараджа Яяти за козела и козата, тя разбра, че тази история, която бе представена като остроумна шега в забавленията между съпруг и съпруга, имаше за цел да я събуди за истинната ѝ позиция.

**9.19.27-28** След това, Деваяни, дъщерята на Шукрачария, разбра, че материалното общуване със съпруг, приятели и роднини е като общуване в хотел, пълен с туристи. Отношенията в обществото, приятелството и любовта са създадени от *мая* на Върховния Бог, досущ като в сън. По милостта на Кришна, Деваяни се отказа от въображаемата си позиция в материалния свят. Напълно съсредоточила ума си върху Кришна, тя постига освобождение от грубите и фините тела.

**9.19.29** О Боже Вāsудева, О Върховни Господи, Ти си създателят на цялото космично проявление. Ти живееш като Сврѣхдушата в сърцата на всички и Си по-малък от най-малкото, но Си по-голям от най-голямото и Си всепроникващ. Ти изглеждаш съвсем бемълвен, нямащ задължения, но това е заради Твоята всепроникваща природа и съвършенството на могъществото Ти. Ето защо аз отдавам смирените си почитания на Теб.

## ГЛАВА 20: ДИНАСТИЯТА НА ПУРУ

---

**9.20.1** Шукадева Госвами каза: О Махараджа Парикшит, потомъко на Махараджа Бхарата, сега ще ти опиша династията на Пуру, в която ти се роди, в която се появиха много свети царе, и която даде началото на много династии на *брахмани*.

**9.20.2** Цар Джанамеджая се роди в тази династия на Пуру. Синът на Джанамеджая бе Прачинван, а негов син бе Правира. След това, сина на Правира бе Манушю, а от Манушю се появи син, наречен Чарупада.

**9.20.3** Синът на Чарупада бе Судхю, а син на Судхю бе Бахугава. Синът на Бахугава беше Самяти. От Самяти се роди син, наречен Ахамяти, от когото се роди син Раудрашва.

**9.20.4-5** Раудрашва имаше десет сина, наречени Ритею, Какшею, Стхандилею, Критеюка, Джалею, Саннатею, Дхармею, Сатйею, Вратею и Ванею. От тези десет сина, най-младият бе Ванею. Както десетте сетива, които са продукти на живота във вселената, действат под контрола на живота, тези десет сина на Раудрашва действаха под пълния контрол на Раудрашва. Всички те до един бяха родени от *ансарата* на име Гхритачи.

**9.20.6** Ритею имаше син, на име Рантинава, който имаше трима сина, наречени Сумати, Дхрува и Апратиратха. Апратиратха имаше само един син, който се казваше Канва.

**9.20.7** Синът на Канва бе Медхатитхи, чиито синове, до един *брахмани*, бяха предвождани от Прасканна. Синът на Рантинава, наречен Сумати, имаше син на име Ребхи. Махараджа Душманта е прочут като синът на Ребхи.

**9.20.8-9** Веднъж, когато цар Душманта отиде в гората на лов и почувства силна умора, той се доближи до *ашрама* на Канва Муни. Там видя една невероятно красива жена, която изглеждаше досущ като богинята на сполуката, и която седеше, огрявайки цялата обител със лъчезарието си. Царят беше естествено привлечен от нейната красота и затова се доближи до нея, придружен от някои от своите войници, и я заговори.

**9.20.10** Виждайки красивата жена, царят се оживи и умората от ловната му експедиция бързо изчезна. Той, разбира се, беше силно привлечен поради сладни желания и така я заговори в шеговито настроение.

**9.20.11** О лотосоока красавице, коя си ти? Чия щерка си? За какво си дошла в тази усамотена гора? Защо си останала тук?

**9.20.12** О най-прекрасна, струва ми се, че ти трябва да си дъщеря на *кшатрия*. Понеже принадлежа на династията Пуру, умът ми никога не се стреми да се наслаждава на нещо по нерелигиозен начин.

**9.20.13** Шакунтала рече: Аз съм дъщерята на Вишвамитра. Майка ми, Менака, ме остави в гората. О герое, изключително могъщият светец Канва Муни знае за всичко това. Сега, моля те, ми кажи как мога да ти служа?

**9.20.14** О царю с очи като лотосови листица, заповядай, седни и приеми нашето гостоприемство. Ще ти предложи ориз *нивара*, който можеш да хапнеш и, ако желаеш, остани тук без колебание.

**9.20.15** Цар Душманта отвърна: О Шакунтала, с красиви вежди, ти си приела раждане в семейството на великия светец Вишвамитра и твоето гостоприемство напълно подобава твоя род. Освен това, царските щерки обикновено сами си избират съпрузите.

**9.20.16** Когато Шакунтала отвърна на предложението на Махараджа Душманта с мълчание, съгласието между двамата беше факт. Тогава царят, който познаваше правилата на брака, незабавно се ожени за нея, възпявайки ведическата *пранава* [омкара], в съответствие с брачната церемония, извършвана сред *гандхарвите*.

**9.20.17** Цар Душманта, който никога не изхвърля семе без резултат, оплоди през нощта утробата на своята царица, Шакунтала, а на сутринта се завърна в палата си. След това, когато дойде време, Шакунтала роди син.

**9.20.18** В гората Канва Муни извърши всички ритуални церемонии, касаещи новороденото дете. По-късно детето стана толкова могъщо, че можеше да залови лъв и да си играе с него.

**9.20.19** Шакунтала, най-добрата сред красивите жени, заедно със сина си, чиято сила бе непреодолима, и който бе частична експанзия на Върховния Бог, отиде при своя съпруг, Душманта.

**9.20.20** Когато царят отказа да приеме съпругата и сина си, които и двамата бяха безупречни, един глас като поличба заговори от небето и всички присъстващи го чуха.

**9.20.21** Гласът каза: О Махараджа Душманта, синът всъщност принадлежи на бащата, докато майката е само съд, подобен на кожен мях. Според ведическите наставления, бащата се преражда в сина. Затова, погрижи се за собствения си син и не обиждай Шакунтала.

**9.20.22** О царю Душманта, този, който изхвърля семето, е истинският баща, а синът му го спасява от това да бъде задържан от Ямараджа. Ти си действителният създател на това дете. Всъщност, Шакунтала казва истината.

**9.20.23** Шукадева Госвами каза: Когато Махараджа Душманта напусна тази земя, синът му стана император на света, собственик на седемте острова. За него се казва, че е частично проявление на Върховния Бог в този свят.

**9.20.24-26** Махараджа Бхарата, синът на Душманта притежаваше отличителния белег на диска на Бог Кришна на дясната си ръка и имаше отбелязано лotosово венчелистче на стъпалата си. Обожавайки Върховния Бог с грандиозна ритуална церемония, той стана император и владетел на целия свят. Сетне, под жреческото напътствие на Маматея, Бхригу Муни, той изпълни петдесет и пет жертвоприношения на кон на брега на Ганг, започвайки от устието чак до извора, и седемдесет и осем жертвоприношения на кон на брега на Ямуна, започвайки от мястото на сливане край Праяг и завършвайки при извора. Той запали жертвения огън на отлично подбрано място и раздаде огромно богатство на *брахманите*. В действителност, той раздаде толкова много крави, че всеки от хилядите *брахмани* получи една *бадва* [13,084] като свой дял.

**9.20.27** Бхарата, синът на Махараджа Душманта, завърза три хиляди и триста коня за тези жертвоприношения и така удиви всички други царе. Той надмина дори полубоговете по разкош, защото се сдоби с върховния духовен учител, Хари.

**9.20.28** Когато Махараджа Бхарата извърши жертвоприношението, известно като Машнара [или жертвоприношение, извършено на мястото, известно като Машнара], той раздаде като подаяние четиринадесет *лакхи* отлични слонове с бели бивни и черни тела, целите нагиздени със златни украшения.

**9.20.29** Както човек не може да достигне райските планети просто по силата на своите ръце (защото кой може да докосне райските планети със своите ръце?), човек не може да имитира удивителните дейности на Махараджа Бхарата. Никой не може да извърши такива дейности в миналото, нито някой ще успее да направи това в бъдеще.

**9.20.30** Когато Махараджа Бхарата беше на обиколка, той победи или изби всички *кирати, хуни, явани, паундри, канки, кхаси, шаки* и царете, които се противопоставяха на ведическите принципи на *брахминската* култура.

**9.20.31** В миналото, след като бяха завладели полубоговете, всички демони бяха приели подслон в низшата планетарна система, известна като Расатала и също така бяха отвели там всички съпруги и дъщери на полубоговете. Махараджа Бхарата, обаче, спаси всички тези жени, заедно с придружителките им, от лапите на демоните, и ги върна на полубоговете.

**9.20.32** Махараджа Бхарата се грижеше поданиците му да имат всичко необходимо, както на тази земя, така и на райските планети, в продължение на двадесет и седем хиляди години. Той предаваше заповедите си и разпращаше армиите си във всички посоки.

**9.20.33** Като владетел на цялата вселена, император Бхарата притежаваше богатствата на велико царство и непобедими армии. Изглеждаше, че синовете и семейството му са всичко за него. Но най-накрая той сметна, че всичко това е пречка за духовния му напредък и спря да му се наслаждава.

**9.20.34** О царю Парикшит, Махараджа Бхарата имаше три привлекателни съпруги, които бяха дъщери на царя на Видарбха. Когато всичките три родиха деца, които не приличаха на царя, тези съпруги си помислиха, че той ще ги счете за неверни царици и ще ги отхвърли, и затова убиха собствените си синове.

**9.20.35** Царят, чийто опит да се сдобие с наследник бе осуетен по този начин, извърши жертвоприношение, наречено *марут-стома*, за да се сдобие със син. Полубоговете, известни като *марути*, бидейки напълно удовлетворени от него, му дадоха син, наречен Бхарадваджа.

**9.20.36** Когато полубогът на име Брихаспати бе привлечен от съпругата на брат си, Мамата, която по това време беше бременна, той пожела да се съчетае сексуално с нея. Синът в утробата ѝ забрани това, но Брихаспати го прокълна и насила изхвърли семето си в утробата на Мамата.

**9.20.37** Мамата много се страхуваше да не бъде изоставена от съпруга си за това, че е родила незаконен син и по тази причина намисли да изостави детето. Но тогава полубоговете разрешиха проблема като дадоха име на детето.

**9.20.38** Брихаспати каза на Мамата, "Глупава жено, въпреки че това дете се роди от съпругата на един мъж, чрез семето изхвърлено от друг, ти трябва да го отгледаш." Като чу това, Мамата отвърна, "О Брихаспати, отгледай го ти!" След като проведеха този разговор, Брихаспати и Мамата си тръгнаха. Така детето стана известно като Бхарадваджа.

**9.20.39** Въпреки че полубоговете я насърчиха да запази детето, Мамата го сметна за безполезно, заради незаконното му рождение и затова го изостави. В последствие, полубоговете, известни като *марути*, го отгледаха, а когато Махараджа Бхарата бе разочарован, че е бездетен, това дете му беше дадено като негов син.

## ГЛАВА 21: ДИНАСТИЯТА НА БХАРАТА

---

**9.21.1** Шукадева Госвами каза: Тъй като Бхарадваджа бе роден от полубоговете *марути*, той бе известен като Витатха. Синът на Витатха бе Маню, а от Маню се родиха петима синове – Брихаткшатра, Джая, Махавиря, Нара и Гарга. От тях петимата онзи, който се наричаше Нара, имаше син на име Санкрити.

**9.21.2** О, Махараджа Парикшит, потомъко на Панду, Санкрити имаше двама сина, наречени Гуру и Рантидева. Рантидева е прославен и в този свят, и в следващия, защото го възхваляват не само в човешкото общество, но и сред обществото на полубоговете.

**9.21.3-5** Рантидева никога не се стремеше да се сдобие с нищо. Радваше се на каквото получи по волята на съдбата, ала дойдеха ли гости, даваше им всичко. По тази причина той преживя значителни страдания, заедно с членовете на семейството си. В действителност и той, и неговото семейство трепереха от глад и жажда, ала при все това Рантидева винаги оставаше спокоен. Веднъж, след като бяха гладували четиридесет и осем дни, сутринта Рантидева получи малко вода и храна, приготвена с мляко и *гхи*, ала тъкмо когато той и семейството му се канеха да ядат, дойде един гост *брахмана*.

**9.21.6** Тъй като Рантидева долавяше божие присъствие навсякъде и във всяко живо същество, той прие госта с вяра и уважение, и му даде част от храната. Гостът *брахмана* изяде своя дял, а сетне си тръгна.

**9.21.7** Тогава, тъкмо когато Рантидева бе разделил останалата храна с близките си и се канеше да хапне своята дажба, пристигна един гост *шудра*. Гледайки на *шудрата* като на свързан с Върховния Бог, цар Рантидева даде и на него дял от храната.

**9.21.8** Когато *шудрата* си тръгна, дойде друг гостенин, заобиколен от кучета, и каза: „О царю, аз и моите кучета сме много гладни. Моля те, дай ни нещо да хапнем.”

**9.21.9** С голяма почит цар Рантидева поднесе останалата храна на кучетата и на господаря им, понеже бяха дошли като гости. Царят им поднесе цялото си уважение и поклони.

**9.21.10** После остана само водата за пиене и тя стигаше колкото за един човек, но тъкмо когато царят се канеше да я изпие, се появи един *чандала* (парий) и каза: „О царю, макар да съм ниско роден, моля те, бъди добър да ми дадеш да пийна малко вода.”

**9.21.11** Натъжен от жалните думи на бедния изтощен *чандала*, Махараджа Рантидева каза следните нектарни думи.

**9.21.12** Не се моля на Върховния Бог за осемте съвършенства на мистичната йога, нито за избавление от повтарящото се раждане и смърт. Искам единствено да остана сред всички живи същества и да изстрадам всички мъки вместо тях, за да могат те да се избавят от страдание.

**9.21.13** Давайки водата си, за да запазя живота на този беден *чандала*, който се бори да оцелее, аз се избавих от всичките глад, жажда, изтощение, треперене на тялото, униение, злочестина, скръб и заблуда.

**9.21.14** С тези думи цар Рантидева, макар да умираше от жажда, без колебание даде своята дажба вода на *чандала*, защото по природа бе много добър и въздържан.

**9.21.15** Тогава полубогове като Бог Брахма и Бог Шива, които могат да удовлетворят всеки жадуващ материални придобивки човек, дарявайки му всичко желано, се проявиха



в собствените си самоличности пред цар Рантидева, защото именно те се бяха преобразили на *брамана, шудра, чандала* и т.н.

**9.21.16** Цар Рантидева нямаше амбицията да се наслаждава на материални облаги от полубоговете. Той им поднесе почитания, ала понеже беше в действителност привързан към Бог Вишну, Върховния Господ, съсредоточи ума си към Неговите лотосови нозе.

**9.21.17** О, Махараджа Парикшит, тъй като цар Рантидева бе чист предан, винаги в съзнание за Кришна и свободен от всякакви материални желания, *мая*, илюзорната енергия на Бога, не можеше да се проявява пред него. Напротив, за него *мая* изчезна напълно, точно като сън.

**9.21.18** Всички онези, които следваха принципите на цар Рантидева, бяха изцяло облени от неговата милост и станаха чисти предани, привързани към Върховния Бог, Нараяна. По този начин те до един станаха най-добрите сред йогите.

**9.21.19-20** От Гарга се роди син, наречен Шини, а неговият син бе Гаргя. Въпреки че Гаргя беше *кшатрия*, от него произлезе поколение *брахмани*. От Махавиря се роди син Дуритакшая, чиито синове бяха Трайяруни, Кави и Пушкараруни. Макар тези синове на Дуритакшая да се родиха в династия на *кшатрии*, те също постигнаха позицията на *брахмани*. Брихаткшатра имаше син на име Хасти, който създаде града Хастинапура (днешен Ню Делхи).

**9.21.21** От цар Хасти се родиха трима синове, наречени Аджамидха, Двимидха и Пурумидха. Потомците на Аджамидха, начело с Приямедха, до един постигнаха позицията на *брахмани*.

**9.21.22** От Аджамедха се роди син на име Брихадишу, от Брихадишу се роди син, наречен Брихаддхану, от Брихаддхану – син, наречен Брихаткая, а от Брихаткая – син на име Джаядратха.

**9.21.23** Синът на Джаядратха беше Вишада, а неговият син беше Свенаджит. Синовете на Свенаджит бяха Ручиращва, Дридхакхану, Кашя и Ватса.

**9.21.24** Синът на Ручиращва беше Пара, а синовете на Пара – Притхусена и Нипа. Нипа имаше сто сина.

**9.21.25** Цар Нипа се сдоби със син, наречен Брахмадатта от утробата на жена си Критви, която беше дъщеря на Шука. А Брахмадатта, който беше велик йоги, зачена син на име Вишваксена в утробата на своята съпруга, Сарасвати.

**9.21.26** Следвайки наставленията на великия мъдрец Джайгишавя, Вишваксена състави подробно описание на мистичната йога система. От Вишваксена се роди Удаксена, а от Удаксена – Бхаллата. Всички тези синове са известни като потомци на Брихадашу.

**9.21.27** Синът на Двимидха бе Явинара, чийто син бе Критиман. Синът на Критиман бе добре познат като Сатядхрити. От Сатядхрити се роди син на име Дридханеми, който стана баща на Супаршава.

**9.21.28-29** От Супаршава се роди син, наречен Сумати; от Сумати произлезе Саннатиман, а от Саннатиман произлезе Крити, който получи мистични сили от Браhma и преподаваше шестте *самхити* от стиховете Причясама на Сама Веда. Синът на Крити бе Нипа; синът на Нипа, Удграюдха; синът на Удграюдха, Кшема; синът на Кшема, Сувира; а синът на Сувира, Рипунджая.

**9.21.30** От Рипунджая се роди син, наречен Бахуратха. Пурумидха нямаше синове. Аджамидха имаше син, наречен Нила от съпругата си, позната като Налини, а синът на Нила бе Шанти.

**9.21.31-33** Синът на Шанти бе Сушанти, синът на Сушанти бе Пуруджа, а синът на Пуруджа бе Арка. От Арка произлезе Брахмяшва, а от Брахмяшва произлязоха петима синове – Мудгала, Явинара, Брихадвишва, Кампилла и Санджая. Брахмяшва се помоли на синовете си: „О, синове мои, моля ви, погрижете се за моите пет царства, понеже имате способностите да сторите това.” Затова петимата му сина бяха познати като Панчали. От Мудгала произлезе династия *брахмани*, позната като Маудгала.

**9.21.34** Мудгала, синът на Брахмяшва, имаше близнаци – момче и момиче. Момчето се наричаше Диводаса, а момичето – Ахаля. От утробата на Ахаля чрез семето на нейния съпруг, Гаутама, се роди син на име Шатананда.

**9.21.35** Синът на Шатананда бе Сатядхрити, който бе ловък в стрелбата с лък, а син на Сатядхрити бе Шарадван. Когато Шарадван срещна Урваши, той изпусна семето си, което падна върху туфа трева *шара*. От това семе се родиха две благословени деца, момче и момиче.

**9.21.36** Докато беше на лов, Махараджа Шантану видя момчето и момичето да лежат в гората и от състрадание ги отнесе у дома си. След време момчето се прослави като Крипа, а момичето бе наречено Крипи. Крипи по-късно стана съпруга на Дроначария.

## ГЛАВА 22: ПОТОМЦИТЕ НА АДЖАМИДХА

---

**9.22.1** Шукадева Госвами каза: О царю, синът на Диводаса бе Митраю, а от Митраю произлязоха четирима сина, наречени Чявана, Судаса, Сахадева и Сомака. Сомака беше бащата на Джанту.

**9.22.2** Сомака имаше сто сина, от които най-малкият беше Пришата. От Пришата се роди цар Друпада, който бе превъзходен във всичко.

**9.22.3** От Махараджа Друпада се роди Драупади. Махараджа Друпада имаше също и много синове, начело с Дхрищадюмна. От Дхрищадюмна се роди син, наречен Дхрищакету. Всички тези люде са известни като потомци на Бхармашва, или още като династията Панчала.

**9.22.4-5** Друг син на Аджамидха беше познат като Рикша. От Рикша се роди син на име Самварана, а от Самварана чрез утробата на съпругата му Тапати, дъщерята на слънчевия бог, се роди Куру, царят на Курукшетра. Куру имаше четирима синове – Парикши, Судхану, Джахну и Нишадха. От Судхану се роди Сухотра, а от Сухотра, Чявана. От Чявана се роди Крити.

**9.22.6** Синът на Крити бе Упаричара Васу, а сред неговите синове, начело с Брихадратха, бяха Кушамба, Матся, Пратягра и Чедипа. Всички синове на Упаричара Васу станаха управници на царство Чеди.

**9.22.7** От Брихадратха бе роден Кушагра; от Кушагра, Ришабха, а от Ришабха, Сатяхита. Синът на Сатяхита бе Пушпаван, а синът на Пушпаван, Джаху.

**9.22.8** В утробата на друга своя съпруга Брихадратха зачена две половини на един син. Когато майката видя тези две половини, тя ги изхвърли, но след това една демоница, на име Джара, ги събра на шега и каза: „Оживей! Оживей!“ Така бе роден синът, наречен Джарасандха.

**9.22.9** От Джарасандха се роди син на име Сахадева; от Сахадева, Сوماпи; а от Сумапи, Шругашрава. Синът на Куру, наречен Парикши, нямаше синове, но синът на Куру, Джахну, имаше син, който се казваше Суратха.

**9.22.10** От Суратха се роди син, наречен Видуратха, от когото се роди Сарвабхаума. От Сарвабхаума се роди Джаясена; от Джаясена, Радхика; а от Радхика, Аютаю.

**9.22.11** От Аютаю произлезе син, наречен Акродхана, а неговият син беше Деватитхи. Синът на Деватитхи бе Рикша, синът на Рикша бе Дилипа, а синът на Дилипа бе Пратипа.

**9.22.12-13** Синове на Пратипа бяха Девапи, Шантану и Бахлика. Девапи напусна бащиното царство и отиде в гората, затова Шантану стана цар. Шантану, който в предишното си прераждане бе известен като Махабхиша, имаше дарбата да превръща всеки старец в младеж като го докосне с ръце.

**9.22.14-15** Тъй като царят можеше да направи всекиго способен да се радва на сетивно наслаждение просто като го докосне с длан, той бе наречен Шантану. Веднъж, когато в царството не бе валил дъжд от дванадесет години и царят се посъветва с образованите си съветници *брахмани*, те рекоха: „Ти имаш грях, понеже се наслаждаваш на собствеността на по-големия си брат. За да се въздигнат и царството и рода ти, трябва да му го върнеш.“

**9.22.16-17** Когато *брахманите* казаха така, Махараджа Шантану отиде в гората и помоли своя по-възрастен брат Девапи да се погрижи за царството си, тъй като е дълг на царя да поддържа поданиците си. Преди това, обаче, министърът на Шантану, Ашвавара, бе

подтикнал някои *брахмани* да накарат Девапи да престъпи наставленията на Ведите и по такъв начин да стане негоден да заема поста на владетел. *Брахманите* заблудиха Девапи, отклонявайки го от пътя на *ведическите* принципи, и затова при молбата на Шантану той не склони да заеме поста на владетел. Дори напротив, охули *ведическите* принципи, с което пропадна. При тези обстоятелства Шантану отново стана цар, а Индра, удовлетворен, пусна дъждовете. По-късно Девапи пое по пътя на мистичната йога, за да овладее ума и сетивата си, и отиде в селцето, наречено Калапаграма, където живее и до днес.

**9.22.18-19** След като династията на лунния бог се свърши в тази епоха на Кали, в началото на следващата Сатя-юга Девапи ще възстанови династията Сома в този свят. От Бахлика (братът на Шантану) се роди син на име Сомадатта, който имаше трима синове – Бхури, Бхуришрава и Шала. От Шантану, чрез утробата на неговата съпруга Ганга, се роди Бхишма, възвишеният, себеосъзнат отдаден и образован мъдрец.

**9.22.20** Бхишмадева бе най-великият сред всички воители. Когато той победи Бог Парашурама в бой, Бог Парашурама бе много удовлетворен от него. Чрез семето на Шантану от утробата на Сатявати, дъщерята на един рибар, се роди Читрангада.

**9.22.21-24** Читрангада, чийто по-млад брат бе Вичитравиря, бе убит от един *гандхарва*, който също се наричаше Читрангада. Преди да се омъжи за Шантану, Сатявати роди великия авторитет на Ведите, Вясадева, познат като Кришна Двайпаяна, който бе заченат от Парашара Муни. От Вясадева се родих аз (Шукадева Госвами) и от него изучих тази велика литературна творба, „Шримад Бхагаватам“. Отхвърляйки учениците си, начело с Пайла, божествената инкарнация Вясадева преподаде „Шримад Бхагаватам“ на мен, тъй като бях освободен от всякакви материални желания. След като Амбика и Амбалика, двете дъщери на цар Кашираджа, бяха отвлечени насила, Вичитравиря се ожени за тях, но понеже беше прекалено привързан към тези две съпруги, получи сърдечен удар и умря от туберкулоза.

**9.22.25** Следвайки повелята на майка си Сатявати, Бадараяна, Шри Вясадева, зачена трима сина - двама в утробите на Амбика и Амбалика, двете съпруги на своя брат Вичитравиря, а третият в утробата на прислужницата на Вичитравиря. Тези синове бяха Дхритаращра, Панду и Видура.

**9.22.26** Съпругата на Дхритаращра, Гандхари, роди сто сина и една дъщеря, о царю. Най-големият от синовете бе Дурйодхана, а името на дъщерята бе Духшала.

**9.22.27-28** Панду се въздържаше от сексуален живот, тъй като бе прокълнат от един мъдрец; затова неговите трима сина Юдхищхира, Бхима и Арджуна бяха заченати в утробата на съпругата му Кунти от Дхармараджа, от полубога, владеещ вятъра и от полубога, владеещ дъжда. Втората съпруга на Панду, Мадри, роди Накула и Сахадева, които бяха заченати от Ашвини-кумарите. Петимата братя начело с Юдхищхира станаха бащи на петима синове чрез утробата на Драупади. Тези петима синове бяха твои чичовци.

**9.22.29** От Юдхищхира произлезе син, наречен Пративиндхя; от Бхима – син, наречен Шрутасена; от Арджуна – син, наречен Шрутакирти, а от Накула – син, наречен Шатаника.

**9.22.30-31** О царю, синът на Сахадева бе Шрутакарма. Освен това Юдхищхира и неговите братя заченаха още синове в други съпруги. Юдхищхира се сдоба със син, наречен Девака, от утробата на жена си Паурави, а Бхимасена имаше син на име Гхатоткача от жена си Хидимба, както и син на име Сарвагата от жена си Кали. По

подобен начин Сахадева имаше син на име Сухотра от жена си Виджая, която бе дъщеря на планинския цар.

**9.22.32** Накула се сдоби със син, наречен Нарамитра от съпругата си Каренумати. По същия начин Арджуна имаше син, наречен Ираван от своята съпруга Улупи, дъщерята на *нагите*, както и син, наречен Бабхрувахана чрез утробата на принцесата на Манипура. Бабхрувахана бе осиновен от царя на Манипура.

**9.22.33** Мой скъпи царю Парикшит, твоят баща, Абхиманю, бе роден от утробата на Субхадра като син на Арджуна. Той бе победител на всички *атиратхи* (такива, които умеят да се сражават с хиляда бойци на колесници). От него чрез утробата на Уттара, дъщерята на Вирадراجа, се роди ти.

**9.22.34** След като династията Куру бе унищожена в битката при Курукшетра, ти също едва не загина от атомното оръжие *брахмастра*, освободено от сина на Дроначария, ала по милостта на Върховния Бог, Кришна, ти бе спасен от смърт.

**9.22.35** Мой скъпи царю, твоите четирима синове – Джанамеджая, Шрутасена, Бхимасена и Уграсена – са много могъщи. Джанамеджая е най-големият.

**9.22.36** Заради твоята смърт, причинена от змията Такшака, твоят син Джанамеджая много ще се разгневи и ще извърши жертвоприношение, за да избие всички змии на света.

**9.22.37** След като завладее целия свят и след като приеме Тура, сина на Калаша, за свой свещенослужител, Джанамеджая ще извърши жертвоприношението *ашвамедха*, за което ще се прослави като Турага-медхашат.

**9.22.38** Синът на Джанамеджая, известен като Шатаника, ще изучи от Ягвалкя трите Веди и изкуството за изпълнение на ритуални церемонии. Той ще изучи и изкуството на боя от Крипачария, както и трансценденталната наука от мъдреца Шаунака.

**9.22.39** Синът на Шатаника ще се казва Сахасраника, а от него ще произлезе син, наречен Ашвамедхаджа. От Ашвамедхаджа ще се роди Асимакришна, а негов син ще бъде Немичакра.

**9.22.40** Когато град Хастинапура (Ню Делхи) бъде наводнен от реката, Немичакра ще живее в дворец, известен като Каушамби. Неговият син ще се прослави като Читраратха, а синът на Читраратха ще бъде Шучиратха.

**9.22.41** От Шучиратха ще се роди син на име Врищиман, а неговият син Сушена ще бъде император на целия свят. Синът на Сушена ще бъде Сунитха, неговият син ще бъде Нричакшу, а от Нричакшу ще произлезе син, наречен Сукхинала.

**9.22.42** Синът на Сукхинала ще бъде Париплава, а неговият син ще бъде Суная. От Суная ще се роди син на име Медхави; от Медхави, Нрипанджая, от Нрипанджая, Дурва, а от Дурва, Тими.

**9.22.43** От Тими ще произлезе Брихадратха; от Брихадратха, Судаса; а от Судаса, Шатаника. От Шатаника ще се роди Дурдамана, а от него ще се роди син на име Махинара.

**9.22.44-45** Синът на Махинара ще бъде Дандапани, а неговият син ще бъде Ними, от когото ще се роди цар Кшемака. Сега ти описах династията на лунния бог, която е извор на *брахмани* и *кшатрии*, и е почитана от полубоговете и великите светци. В тази Кали-

юга, Кшемака ще бъде последният монарх. А сега ще ти разкажа за бъдещето на династията Магадха. Моля те, слушай.

**9.22.46-48** Сахадева, синът на Джарасандха, ще има син на име Марджари. От Марджари ще се роди Шруташрава; от Шруташрава, Ютаю; а от Ютаю, Нирамитра. Синът на Нирамитра ще бъде Сунакшатра, от Сунакшатра ще произлезе Брихатсена, а от Брихатсена, Кармаджит. Синът на Кармаджит ще бъде Сутанджая, синът на Сутанджая ще бъде Випра, а неговият син ще бъде Шучи. Синът на Шучи ще бъде Кшема, синът на Кшема ще бъде Суврата, а синът на Суврата ще бъде Дхармасутра. От Дхармасутра ще произлезе Сама; от Сама, Дюматсена; от Дюматсена, Сумати; а от Сумати, Субала.

**9.22.49** От Субала ще се роди Сунитха; от Сунитха, Сатяджит; от Сатяджит, Вишваджит; а от Вишваджит, Рипунджая. Всички тези личности ще принадлежат към династията на Брихадратха, която ще владее света хиляда години.

## ГЛАВА 23: ДИНАСТИИТЕ НА СИНОВЕТЕ НА ЯЯТИ

---



**9.23.1** Шукадева Госвами каза: Ану, четвъртият син на Яяти, имаше трима сина, именувани Сабханара, Чакшу и Парешну. О, царю, от Сабханара се роди син на име Каланара, а от Каланара се роди син на име Сринджая.

**9.23.2** От Сринджая се роди син, именуван Джанамеджая. От Джанамеджая се роди Махашала; от Махашала – Махамана; а от Махамана двама синове, наречени Ушинара и Титикшу.

**9.23.3-4** Четирите сина на Ушинара бяха Шиби, Вара, Крими и Дакша, а от Шиби отново се родиха четири сина, именувани Вришадарбха, Судхира, Мадра и *атма-татва-вит* Кекая. Синът на Титикшу бе Рушадратха. От Рушадратха се роди Хома, Сутапа; а от Сутапа – Бали.

**9.23.5** Чрез семето на Диргхатама от жената на Бали, императора на света, се родиха шест сина с имена Анга, Ванга, Калинга, Сухма, Пундра и Одра.

**9.23.6** Тези шест сина, водени от Анга, по-късно станаха царе на шест държави в източната част на Индия. Тези държави бяха известни с имената на царете си. От Анга се роди син на име Кхалапана, а от Кхалапана се роди Дивиратха.

**9.23.7-10** От Дивиратха се роди син на име Дхармаратха, а негов син беше Читраратха, който бе известен като Ромапада. Ромапада, нямаше недостатъци и затова неговият приятел Дашаратха му даде своята дъщеря на име Шанта. Ромапада я прие като собствена дъщеря, а след това тя се ожени за Ришяшринга. Когато полубоговете от райските планети не пускаха дъжд, Ришяшринга бе определен за свещенослужител, който да извърши жертвоприношение, след като бе примамен да дойде от гората, изкушен от проститутки, които танцуваха, даваха представления с музикален съпровод, прегръщаха го и го обожаваша. Когато Ришяшринга пристигна, падна дъжд. След това Ришяшринга извърши жертвоприношение за сдобиване със син от името на Махараджа Дашаратха, който беше безупречен, и тогава на Махараджа Дашаратха се родиха синове. От Ромапада по милостта на Ришяшринга, се роди Чатуранга, а от Чатуранга се роди Притхулакша.

**9.23.11** Синовете на Притхулакша бяха Брихадратха, Брихаткарма и Брихадбхану. От най-стария, Брихадратха, се роди син на име Бриханмана, а от Бриханмана се роди син, именуван Джаядратха.

**9.23.12** Синът на Джаядратха чрез утробата на жена му Самбхути, бе Виджая, а от Виджая се роди Дхрити. От Дхрити се роди Дхритаврата; от Дхритаврата - Саткарма; а от Саткарма - Адхиратха.

**9.23.13** Докато играеше на брега на Ганг, Адхиратха намери бебе в един кош. Бебето беше изоставено от Кунти, защото бе родено преди тя да се омъжи. Тъй като Адхиратха нямаше синове, той отгледа детето като собствено. [Този син по-късно стана известен като Карна]

**9.23.14** О, царю, единственият син на Карна беше Вришасена. Друхю, третият син Яяти, имаше син на име Бабхру, а синът на Бабхру бе известен като Сету.

**9.23.15** Синът на Сету беше Арабдха, синът на Арабдха беше Гандхара, а синът на Гандхара беше Дхарма. Синът на Дхарма беше Дритха, синът на Дритха беше Дурмада, а синът на Дурмада беше Прачета, който имаше сто сина.

**9.23.16** Прачетите [синовете на Прачета] завзеха северната част на Индия, която бе лишена от *ведическа* цивилизованост, и станаха царе там. Вторият син на Яяти беше Турвасу. Синът на Турвасу беше Вахни; синът на Вахни – Бхарга; а синът на Бхарга – Бхануман.

**9.23.17** Синът на Бхануман беше Трибхану, а негов син беше великодушният Карандхама. Син на Карандхама беше Марута, който нямаше синове, и поради това осинови син от династията Пуру [Махараджа Душманта], като негов собствен.

**9.23.18-19** Желаяйки да заеме трона, Махараджа Душманта се върна към своята първоначална династия [династията Пуру], въпреки че прие Марута като негов баща. О, Махараджа Парикшит, нека сега ти разкажа за династията на Яду, най-големия син на Махараджа Яяти. Това описание е върховно благотворно и премахва реакциите на греховните дейности в човешкото общество. Просто слушайки това описание, човек се освобождава от греховните последици.

**9.23.20-21** Върховният Бог Кришна, Сврѣхдушата в сърцата на всички живи същества, се спусна в изначалната си форма като човешко същество в династията на семейството на Яду. Яду имаше четири сина, именувани Сахасраджит, Кроща, Нала и Рипу. От тях, най-големият, Сахасраджит, имаше син на име Шатаджит, който имаше три сина, именувани Махакхая, Ренухая и Хаихая.

**9.23.22** Син на Хаихая беше Дхарма, а син на Дхарма беше Нетра, бащата на Кунти. От Кунти се роди син на име Соханджи, от Соханджи се роди Махишман, а от Махишман – Бхадрасенака.

**9.23.23** Синовете на Бхадрасена бяха известни като Дурмада и Дханака. Дханака беше баща на Критавирия, а също и на Критагни, Критаварма и Критауджа.

**9.23.24** Синът на Критавирия беше Арджуна. Той [Картавириярджуна] стана император на целия свят, състоящ се от седем острова, и получи мистични сили от Дататрея, инкарнацията на Върховния Бог. По този начин, той получи мистичните съвършенства известни като *ашта-сиддхи*.

**9.23.25** Никой друг цар на този свят не може да се равнява на Картавириярджуна в жертвоприношенията му, чистотата, аскетичността, мистичните му сили, образоваността, могъществото или милосърдието му.

**9.23.26** В продължение на осемдесет и пет хиляди години, Картавириярджуна се наслаждаваше на материално изобилие в пълната сила на тялото си и непокътнат ум. С други думи, той се наслаждаваше на неизчерпаеми материални богатства с шестте си сетива.

**9.23.27** От хилядата синове на Картавириярджуна само петима останаха живи след битката с Парашурама. Техните имена бяха Джаядваджа, Шурасена, Вришабха, Мадху и Урджита.

**9.23.28** Синът на Джаядваджа, на име Таладжангха, имаше сто сина. Всички *кшатрии* в тази династия, известна като Таладжангха, бяха унищожени от великата сила на Махараджа Сагара, получена от Аурва Риши.

**9.23.29** От синовете на Таладжангха, Витихотра беше най-големият. Синът на Витихотра, именуван Мадху, имаше честит син на име Вришни. Мадху имаше сто сина, от които

Вришни беше най-голям. Династиите, известни като Ядава, Мадхава и Вришни, произлизаха от Яду, Мадху и Вришни.

**9.23.30-31** О, Махараджа Парикшит, тъй като всеки един от тримата - Яду, Мадху и Вришни - започна своя династия, те бяха известни като Ядава, Мадхава и Вришни. Синът на Яду на име Кроща имаше син, именуван Вриджинаван. Син на Вриджинаван беше Свахита; синът на Свахита – Вишадгу; синът на Вишадгу – Читраратха; а синът на Читраратха – Шашабинду. Великият и честит Шашабинду също бе голям мистик, притежаващ четиринадесет богатства и четиринадесет велики скъпоценности. Така той стана император на света.

**9.23.32** Прочутият Шашабинду имаше десет хиляди съпруги и от всяка му се родиха по една *лакха* синове. Ето защо броят на синовете му беше десет хиляди *лакхи*.

**9.23.33** Сред всички тези синове, шестима бяха най-изявени, такива като Притхушрава и Притхукирти. Синът на Притхушрава беше известен като Дхарма, а неговият син се казваше Ушана. Ушана изпълни сто жертвоприношения на коне.

**9.23.34** Синът на Ушана беше Ручака, който имаше пет сина – Пуруджит, Рукма, Рукмешу, Притху и Джямагха. Моля те, чуй за тези синове от мен.

**9.23.35-36** Джямагха нямаше синове, но тъй като се страхуваше от жена си Шаибя, той не можеше да приеме друга съпруга. Джямагха веднъж взе от къщата на един враг с царски произход момиче, което беше проститутка, но когато Шаибя я видя, много се разгневи и каза на съпруга си, „Мой съпруже, ти невернико, кое е това момиче, седящо на моето място в колесницата?“ Тогава Джямагха отговори, „Това момиче ще бъде твоя снаха.“ След като чу тези смехотворни думи, Шаибя отговори с усмивка.

**9.23.37** Шаибя каза, „Аз съм бездетна, а ти нямаш други съпруги. Как е възможно това момиче да стане моя снаха? Моля, кажи ми.“ Джямагха отговори, „Моя скъпа царице, ще се погрижа да имаш син, и това момиче да стане твоя снаха.“

**9.23.38** Много, много отдавна, Джямагха бе удовлетворил полубоговете и *питите* като ги бе обожавал. Сега, по тяхната милост, думите на Джямагха се сбъднаха. Въпреки че Шаибя беше ялова, по милостта на полубоговете тя забременя и когато дойде време роди дете на име Видарбха. Преди раждането на детето момичето бе прието за снаха, и затова когато Видарбха порасна, той се ожени за нея.

## ГЛАВА 24: КРИШНА, ВЪРХОВНИЯТ БОГ

---

**9.24.1** Шукадева Госвами каза: От утробата на девойката, доведена от баща му, Видарбха стана баща на трима сина, наречени Куша, Кратха и Ромапада. Ромапада бе любимецът в династията на Видарбха.

**9.24.2** Синът на Ромапада бе Бабхру, от когото произлезе син, наречен Крити. Синът на Крити беше Ушика, а синът на Ушика, Чеди. От Чеди се роди царят, известен като Чайдя, и други.

**9.24.3-4** Синът на Кратха беше Кунти; синът на Кунти, Вришни; синът на Вришни, Нивритти, а синът на Нивритти, Дашарха. От Дашарха се роди Вйома; от Вйома се роди Джимута; от Джимута, Викрити; от Викрити, Бхимаратха; от Бхимаратха, Наваратха, а от Наваратха, Дашаратха.

**9.24.5** От Дашаратха се роди син, наречен Шакуни, а от Шакуни – син, наречен Карамбхи. Синът на Карамбхи беше Деварата, а неговият син беше Девакшатра. Синът на Девакшатра беше Мадху, а неговият син беше Куруваша, от когото произлезе син на име Ану.

**9.24.6-8** Синът на Ану беше Пурухотра, синът на Пурухотра беше Аю, а синът на Аю беше Сатвата. О, велики ариански царю, Сатвата имаше седем сина, наречени Бхаджамана, Бхаджи, Дивя, Вришни, Девавридха, Андхака и Махабходжа. От една от съпругите на Бхаджамана се родиха трима сина – Нимлочи, Кинкана и Дхришти. А от другата му съпруга се родиха още трима – Шатаджит, Сахасраджит и Аютаджит.

**9.24.9** Синът на Девавридха беше Бабхру. За Девавридха и Бабхру има две прославени песни или молитви, които нашите предшественици са пеели и които сме чували отдалеч. Дори сега все още чувам същите тези молитви, описващи качествата им (защото онова, което е било изпято преди, все още се пее безспир).

**9.24.10-11** "Отсъдено е, че сред човешките същества Бабхру е най-добрият и че Девавридха е равен на полубоговете. Заради свързаността си с Бабхру и Девавридха всичките им потомци, наброяващи 14,065, постигнаха освобождение." В династията на цар Махабходжа, който бе изключително религиозен, се появиха царете Бходжа.

**9.24.12** О Махараджа Парикшит, който побеждаваш враговете си, синовете на Вришни бяха Сумитра и Юдхаджит. От Юдхаджит се родиха Шини и Анамитра, а от Анамитра се роди син, наречен Нигхна.

**9.24.13** Двамата сина на Нигхна бяха Сатраджита и Прасена. Друг син на Анамитра беше друг Шини, а неговият син беше Сатяка.

**9.24.14** Синът на Сатяка бе Ююдхана, чийто син бе Джая. От Джая се роди син на име Куни, а от Куни – син на име Югандхара. Друг син на Анамитра бе Вришни.

**9.24.15** От Вришни произлязоха синове, наречени Швапхалка и Читраратха. От Швапалка и съпругата му Гандини се роди Акрура. Акрура бе най-големият, но имаше още дванадесет синове, които до един бяха най-прославени.

**9.24.16-18** Имената на тези дванадесет синове бяха Асанга, Сарамея, Мридура, Мридувит, Гири, Дхармавриддха, Сукарма, Кшетропекша, Аримадана, Шатругхна, Гандхамада и Притибаху. Тези братя имаха и една сестра на име Сучара. От Акрура произлязоха двама сина, наречени Деваван и Упадава. Читраратха имаше много синове, начело с Притху и Видуратха, до един познати като принадлежащи към династията Вришни.

**9.24.19** Кукура, Бхаджамана, Шучи и Камбалабархиша бяха четиримата синове на Андхака. Синът на Кукура бе Вахни, а неговият син бе Вилома.

**9.24.20** Синът на Вилома бе Капотарома, а неговият син бе Ану, чийто приятел бе Тумбуру. От Ану се роди Андхака; от Андхака, Дундубхи; а от Дундубхи, Авидйота. От Авидйота се роди син на име Пунарвасу.

**9.24.21-23** Пунарвасу имаше син и дъщеря, наречени съответно Ахука и Ахуки, а Ахука имаше двама сина, които се казваха Девака и Уграсена. Девака имаше четирима сина, чиито имена бяха Деваван, Упадава, Судева и Девавардхана, а също и седем дъщери, които се казваха Шантидева, Упадава, Шридева, Деваракшита, Сахадева, Деваки и Дхидхадева. Дхридхадева бе най-голямата. Васудева, бащата на Кришна, се ожени за всички тези сестри.

**9.24.24** Камса, Сунама, Нягродха, Канка, Шанку, Суху, Ращрапала, Дхрици и Туштиман бяха синовете на Уграсена.

**9.24.25** Камсаа, Камсавати, Канкаа, Шурабху и Ращрапалика бяха дъщерите на Уграсена. Те станаха съпруги на по-младите братя на Васудева.

**9.24.26** Синът на Читраратха беше Видуратха, синът на Видуратха беше Шура, а неговият син беше Бхаджамана. Синът на Бхаджамана беше Шини, синът на Шини – Бходжа, а синът на Бходжа – Хридика.

**9.24.27** Тримата синове на Хридика бяха Девамидха, Шатадхану и Критаварма. Синът на Девамидха бе Шура, чиято съпруга се наричаше Мариша.

**9.24.28-31** От Мариша цар Шура стана баща на Васудева, Девабхага, Девашрава, Анака, Сринджая, Шямака, Канка, Шамика, Ватсака и Врика. Тези десет синове бях безукорно добродетелни. Когато се роди Васудева, полубоговете на райските планети забиха барабаните си. Затова Васудева, който осигури подобаващо място за появата на Върховния Бог, Кришна, бе известен също като Анакадундубхи. Петте дъщери на цар Шура, наречени Притха, Шрутадева, Шрутакирти, Шруташрава и Раджадхидеви бяха сестри на Васудева. Шура даде Притха на своя приятел Кунти, който нямаше деца, затова другото име на Притха бе Кунти.

**9.24.32** Веднъж, когато Дурваса бе гост в дома на бащата на Притха, Кунти, Притха удовлетвори Дурваса, отдавайки му служене. Затова получи една мистична сила, чрез която можеше да повика кой да е полубог. За да изпробва могъществото на тази мистична сила, добродетелната Кунти начаса повика слънчевия бог.

**9.24.33** Още щом Кунти призова полубога на слънцето, той незабавно се появи пред нея и много я изненада. Тя каза на слънчевия бог: „Аз само изпробвах ефективността на тази мистична сила. Съжалявам, че те повиках без нужда. Моля те, иди си и ме извини.“

**9.24.34** Слънчевият бог каза: О, красива Притха, срещата с полубоговете не би могла да е напразна. Затова нека поставя семето си в утробата ти, за да се сдобиеш със син. Ще сторя така, че девствеността ти да остане непокътната, понеже още си неомъжена девойка.

**9.24.35** След като каза това, слънчевият бог изхвърли семето си в утробата на Притха, а сетне се завърна в небесното си царство. Веднага след това от Кунти се роди дете, което беше досущ като втори бог на слънцето.

**9.24.36** Боейки се от хорския укор, Кунти с голяма мъка си наложи да се откаже от обичта си към своето дете. С нежелание тя постави бебето в кошница и я пусна да плава по водите на реката. О, Махараджа Парикшит, по-късно твоят прапрадядо, добродетелният и храбър цар Панду, се ожени за Кунти.

**9.24.37** Вриддхашарма, царят на Каруша, се ожени за сестрата на Кунти, Шрутадева, а от нейната утроба се роди Дантавакра. Прокълнат от мъдреците начело със Санака, Дантавакра в предишния си живот бе роден като сина на Дити, Хиранякша.

**9.24.38** Цар Дхриштакету, владетелят на Кекая, се ожени за Шрутакирти, друга сестра на Кунти. Шрутакирти имаше петима сина, най-големият от които бе Сантардана.

**9.24.39** В утробата на Раджадхидеви, друга сестра на Кунти, Джаясена зачена двама сина, наречени Винда и Анувинда. По подобен начин и царят на царство Чеди се ожени за Шруташрава. Името на този цар бе Дамагхоша.

**9.24.40** Синът на Шруташрава бе Шишупала, чието раждане вече бе описано (в Седма Песен на „Шримад Бхагаватам“) Братът на Васудева на име Девабхага имаше двама сина, родени от съпругата му Камсаа. Тези двама сина бяха Читракету и Брихадбала.

**9.24.41** Братът на Васудева на име Девашрава се ожени за Камсавати, от която се сдоби с двама сина, наречени Сувира и Ишуман. От съпругата си Канкаа, Канка имаше трима сина на име Бака, Сатяджит и Пуруджит.

**9.24.42** От съпругата си Ращрапалика цар Сринджая се сдоби със синове, най-големите от които бяха Вриша и Дурмаршана. От съпругата си Шурабхуми цар Шямака имаше двама сина, наречени Харикеша и Хиранякша.

**9.24.43** После в утробата на съпругата си Мишракеши, която беше *ансара*, цар Ватсака зачена синове, начело с Врика. От съпругата си Дурвакши Врика се сдоби с Такша, Пушкара, Шала и още други синове.

**9.24.44** От Самика чрез утробата на жена му Судамани се родиха Сумитра, Арджунапала и други синове. От жена си Карника цар Анака имаше двама сина, наречени Ритадхама и Джая.

**9.24.45** Деваки, Паурави, Рохини, Бхадра, Мадира, Рочана, Ила и други бяха до една съпруги на Анакадундубхи (Васудева). Сред всички тях Деваки бе главната.

**9.24.46** От утробата на жена си Рохини Васудева се сдоби със синове като Бала, Гада, Шарана, Дурмада, Випула, Дхрува, Крита и други.

**9.24.47-48** От утробата на Паурави се родиха дванадесет синове, сред тях Бхута, Субхадра, Бхадрабаху, Дурмада и Бхадра. Нанда, Упананда, Критака, Шура и други се родиха от утробата на Мадира. Бхадра (Каушала) роди само един син на име Кеши.

**9.24.49** От друга своя съпруга на име Рочана Васудева стана баща на Хаста, Хемангада и още синове. А от съпругата си Ила той зачена синове, най-големият от които бе Урувалка, като всички те бяха водещи фигури в династията Яду.

**9.24.50** От утробата на Дхритадева, една от съпругите на Анакадундубхи (Васудева) се роди син на име Випришха. Синовете на Шантидева, друга жена на Васудева, бяха Прашама, Прасита и други.

**9.24.51** Васудева имаше също и съпруга, наречена Упадава, от която произлязоха десет синове, начело с Раджаня, Калпа и Варша. От Шридева, друга съпруга, произлязоха шест синове, такива като Васу, Хамса и Сувамша.

**9.24.52** От семето на Васудева в утробата на Деваракшита се родиха девет синове, най-големият от които бе Гада. Васудева, който бе самото олицетворение на религията, имаше също и съпруга, наречена Сахадева, в чиято утроба зачена осем сина, начело с Шрута и Правара.

**9.24.53-55** Осемте сина, родени от Сахадева, такива като Правара и Шрута, бяха преки инкарнации на осмината *васу* от райските планети. Васудева зачена също и осем напълно съвършени сина в утробата на Деваки. Те бяха Киртиман, Сушена, Бхадрасена, Риджу, Саммардана, Бхадра и Санкаршана – Всевишният в инкарнацията на змия. Осмият син бе самият Върховен Бог – Кришна. Щастливата Субхадра, единствената дъщеря, беше твоята баба.

**9.24.56** Когато принципите на религията западат, а нерелигиозните принципи се ширят, Всевишният Върховен Господ, Шри Хари, се появява по Своята сладка воля.

**9.24.57** О царю, Махараджа Парикшит, обаче що се отнася до личното желание на Бога, не съществува причина за появяването Му, изчезването Му и Неговите дейности. Като Сврѣхдуша Той знае всичко. Така че не съществува причина, която да Му въздейства, нито дори резултатите от плодоносните дейности.

**9.24.58** Върховният Бог действа посредством Своята материална енергия в сътворяването, поддържането и унищожаването на това космическо проявление единствено, за да избави живите същества чрез Своето състрадание и да прекрати техните раждания, смърти и неспирното им материалистично съществуване. По този начин Той им дава възможност да се завърнат обратно у дома, при Бога.

**9.24.59** Въпреки че демоните, които завземат властта могат да се обличат като хора от правителството, те не познават задълженията на управниците. Затова, по замисъл на Бога подобни демони, притежаващи огромна военна мощ, се сражават едни с други и по такъв начин облекчават огромния товар от демони върху повърхността на земята. Демоните увеличават военната си мощ по волята на Върховния, за да може броят им да намалее, а отдадените да имат шанса да напреднат в Кришна съзнание.

**9.24.60** С помощта на Санкаршана, Баларама, Върховният Бог Кришна извърши дела отвъд предела на разбирането дори за личности като Бог Брахма и Бог Шива. (Например, Кришна уреди битката при Курукшетра, за да изстреби множество демони и да облекчи целия свят.)

**9.24.61** За да прояви безпричинната си милост към отдадените, които ще се родят за в бъдеще в тази епоха на Кали, Върховният Бог Кришна действаше по такъв начин, че просто като си Го спомня човек да се избави от всички скърби и нещастия на материалното съществуване. (С други думи, Той действаше така, че всички бъдещи отдадени, приемайки напътствията за Кришна съзнание, дадени в „Бхагавад Гита“, да могат да се освободят от страданията на материалното битие.)

**9.24.62** Като просто възприемат славата на Бога чрез пречистените си трансцендентални уши, отдадените на Бога незабавно се освобождават от силните материални желания и от оплитането на материалните дейности.



**9.24.63-64** Подпомаган от потомците на Бходжа, Вришни, Андхака, Мадху, Шурасена, Дашарха, Куру, Сринджая и Панду, Бог Кришна извърши множество дела. Със сладките си усмивки, обичливото си държане, съветите си и необикновените си забавления, като повдигането на хълма Говардхана, появявайки се в Своето трансцендентално тяло, Богът донесе радост на цялото човешко общество.

**9.24.65** Лицето на Кришна е украсено с накити, такива като обеци, наподобяващи акули. Ушите Му са прекрасни, страните Му са сияйни, а усмивките Му привличат всеки. Който и да зърне Бог Кришна, зърва празник. Ликът и снагата Му доставят наслада на всеки, които ги види, обаче отдадените се гневят на Твореца заради смущението, причинено от моментното мигане на очите.

**9.24.66** Върховният Бог Шри Кришна, познат като *лила-пурушоттама*, се появи като син на Васудева, ала незабавно напусна дома на баща си и отиде във Вриндавана, за да осъществи любящите си взаимоотношения със Своите поверителни отдадени. Във Вриндавана Богът избягна множество демони, а сетне се завърна в Дварака, където в съответствие с ведическите принципи се ожени за множество съпруги, които бяха най-прекрасните сред жените, стана баща на стотици синове и извършваше жертвоприношения за собственото си обожание, за да установи принципите на семейния живот.

**9.24.67** После Бог Кришна вся неразбирателство между членовете на фамилията, просто за да облекчи бремето на земята. Само с погледа си Той изличи всички демонични царе на бойното поле Курукшетра, обявявайки победата на Арджуна. Накрая даде напътствия на Уддхава за трансценденталния живот и за предаността, а сетне се завърна в Своята обител в изначалния си облик.